

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਣਤਾ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ

 ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ ਜੀ, ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ। ਸ਼ੁਭ ਸਵੇਰ, ਮਿੱਤਰੋ। ਅੱਜ ਦੀ ਸਵੇਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਭਵਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਵੇਖ ਕੇ, ਇਸ ਡੇਰੇ ਦੀ ਸੋਹਣੀ ਬਣਤਰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ, ਅੱਜ ਬੜੇ ਚਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਵੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਤੌਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਗੱਲ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।

2 ਕੱਲ੍ਹ ਜਦ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਤੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਇਮਾਰਤ ਵੇਖੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੜੇ ਅਚੰਭੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨੀ ਸੁੰਦਰ ਬਣੇਗੀ। ਜਦ ਮੈਂ ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਦੇਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਕਮਰਾ ਵੇਖਿਆ, ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ—ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਇਮਾਰਤ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇਸ ਸੋਹਣੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹਾਂ...

3 ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਵਲੋਂ, ਅੱਜ ਦੀ ਸਵੇਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵਲੋਂ ਵੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਮਸ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਹਫਤੇ ਦੀ ਮਸੀਹ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ, ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਥਾਂ ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਕਰਾਉਣੀ ਔਖੀ ਸੀ। ਉਹ ਘਰ ਆਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਾਵਲੇ ਸਨ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਲੱਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਜੁਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਹੋ। ਅਤੇ ਮੈਂ—ਮੈਂ ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਪੁਰਾਣੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੁੰਦੀ

ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਨਵੇਂ ਮਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

4 ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਘੁੰਮਾਂ, ਇਹ ਥਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਤੀਹ ਸਾਲ ਬੀਤੇ ਹਨ, ਜਦ ਮੈਂ ਇਸ ਚਿੱਕੜ ਦੇ ਛੱਪੜ ਵਰਗੀ ਥਾਂ ਨੂੰ, ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦ ਕਿ ਇਹ ਅਜੇ—ਅਜੇ ਚਿੱਕੜ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਛੱਪੜ ਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਦੇ ਸਾਰਾ ਤਲਾਬ ਸੀ। ਇਹੋ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੜਕ ਇਸ ਤਲਾਬ ਤੋਂ ਹਟ-...ਕੇ, ਤੇ—ਤੇ ਦੁਆਲੇ ਹੋ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਲਾਬ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸੀ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕਮਲ ਦੇ ਫੁੱਲ ਹੋਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਛੱਪੜਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਮਲ ਦੇ ਫੁਲ ਉੱਗਦੇ ਸਨ।

5 ਅਤੇ ਕਮਲ ਦਾ—ਦਾ ਫੁੱਲ ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਫੁੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਇਹ ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਚਿੱਕੜ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਗਾਰੇ ਨਾਲ, ਭਰੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਉੱਪਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਿਖਾਵੇ।

6 ਅਤੇ ਮੈਂ—ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਅੱਜ ਦੀ ਸਵੇਰ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਭ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਨਿੱਕਾ ਕਮਲ ਦਾ ਫੁੱਲ ਉਤਾਂਹ ਉੱਭਰਿਆ; ਤੇ ਜਦ ਇਹ ਪਾਣੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਆ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਪਰ ਫੈਲਾਏ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਪੰਖੜੀਆਂ ਖਿੜ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਘਾਟੀ ਦੇ ਸੋਸਨ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹੇ! ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕਰੇ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਵੇ!

7 ਇਸ ਭਵਨ ਨੂੰ 1933 ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਅੱਜ ਦੀ ਸਵੇਰ, ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਇੱਕ—ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਭਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ—ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਸੀਹ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਰਾਹੀਂ, ਇਹ ਸਭ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦਾ ਤੁਹਾਡੀ ਭੇਟ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗਿਰਜੇ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਾਸਤੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

8 ਮੈਂ ਇਸ ਮੰਡਲੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ, ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਇਸ ਗਿਰਜੇ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਈਆਂ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ

ਹੈ। ਸਾਡੇ ਚੰਗੇ ਭਾਈ, ਭਾਈ ਬੈਂਕਸ ਵੱਡ; ਭਾਈ ਰਾਏ ਰਾਬਰਸਨ, ਸਾਡੇ ਚੰਗੇ ਭਾਈ; ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਦੂਸਰੇ ਭਾਈਆਂ ਨੇ, ਮਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਭਵਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਬਣਿਆ ਹੈ ਮਹੀਨੇ ਲਗਾਏ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕੇ।

9 ਜਦ ਮੈਂ ਇਸ ਭਵਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪੁਲਪਿਟ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਹੀ ਢੰਗ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਜੀਵਨ ਭਰ ਚਾਹਿਆ! ਮੈਂ... ਭਾਈ ਵੁੱਡ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹਨਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਂਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾ ਸੁੱਟਿਆ।

10 ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਭਵਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਹੋਇਆ, ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ, ਇਹ ਸਰਵਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਮਝੋ। ਅਤੇ, ਪਰ, ਖੁਦਾ ਸਭ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੰਝ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਉਸ ਸਭ ਦਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਬਣੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਘਰ। ਹੁਣ ਮੈਂ—ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਇਹ ਭਵਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੋਹਣਾ ਇਹ ਹੈ, ਅੰਦਰੋਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰੋਂ...

11 ਮੇਰੇ ਭਣਵਈਏ, ਭਾਈ ਜੂਨੀਅਰ ਵੈਬਰ, ਨੇ ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਾਰੀਗਰੀ ਇਨੀ ਵਧੀਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਹੋਰ, ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

12 ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਾਈ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਮਿਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਵਾਜ਼ ਦੇ ਪੁਸਾਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਗੋਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ, ਚਪਟੀ ਇਮਾਰਤ ਹੁੰਦਿਆ ਵੀ...ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਪੁਸਾਰਨ ਤੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਖੈਧ ਨਹੀਂ ਬੱਝਿਆ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਦੀ ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਖੜਾ ਹਾਂ, ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਦੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕਮਰਾ ਇਸ—ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਪੀਕਰ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਨ ਵਾਸਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਹੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ, ਮੈਂ ਯਕੀਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਰਵ

ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਹੱਥ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇ...

13 ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਵਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਭਗਤੀ ਲੱਗਭੱਗ ਤੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵਧੀਆ, ਚੰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸੰਗਤੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਫਰਸ਼ ਸੀ, ਲੱਕੜੀ ਦਾ ਬੂਰਾ ਵਿਛਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕੋਇਲੇ ਦੀਆਂ ਅੰਗਠੀਆਂ ਜਲਾ ਕੇ ਬੈਠਿਆ ਕਰਦੇ ਸਾਂ। ਅਤੇ ਭਾਈ ਵੁੱਡ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਾਈ ਰਾਬਰਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ ਫਰਸ਼ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਅੰਗਠੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਲੱਕੜ ਦੇ ਸ਼ਤੀਰਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਬੱਲੀਆਂ ਜਾਂ ਸ਼ਤੀਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੱਗਭੱਗ ਉਹ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਫੁੱਟ ਤੱਕ ਜਲ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਥੱਲਿਉਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਲੀਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਲ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵੀ ਭਵਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਭਾਰ ਉਸੇ ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਇਹ ਥੱਲੇ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੀ ਹੱਥ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਲੋਹੇ ਦੇ ਗਾਡਰਾਂ ਅਤੇ ਸਰੀਆ ਸੀਮੇਂਟ ਨਾਲ ਪੱਕੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

14 ਹੁਣ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਰੋਂ ਵੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਬਣਾਈਏ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇੰਨਾਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੀਏ ਕਿ ਸਾਡਾ...ਅਤੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਇਮਾਰਤ ਹੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਇਆ ਕਰੀਏ, ਬਲਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਰੇ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜਣਾ ਜੋ ਇਸ ਖੂਬਸੂਰਤ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਰੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੇਖ ਸਕੇ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਥਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਥਾਂ ਬਣੀ ਰਹੇ, ਇਸਦੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਲੋਕ ਬਣਨ। ਇਸ ਦਾ, ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਕਿੰਨੀ ਸੋਹਣੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਗਿਰਜੇ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਘਰ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ।

15 ਹੁਣ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਵੇਲੇ ਜੋ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਭਾ ਹੋਈ

ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ ਦਰਸ਼ਣ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਸਵੇਰ ਹੀ ਇਹ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਤੇ ਲਿਖ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਸਵੇਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

16 ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਅਚੰਭੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ, ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਏਨੀ ਦੇਰੀ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦ ਮੈਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਮੈਂ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਸਨ। ਇੰਝ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਠਹਿਰੇ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦਿਨ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮਾਰੋਹ ਲਈ ਦੁਲਹਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਮਸੀਹ ਦਾ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸੇਵਕ ਬਣਿਆਂ ਰਹਾਂ।

17 ਅਤੇ ਹੁਣ ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੀਏ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਗਿਰਜੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਮੁੰਡਾ ਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਇੱਕੀ, ਬਾਈ ਸਾਲ ਹੋਵੇ ਜਦ ਅਸਾਂ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਧਰਿਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਅਜੇ ਵਿਆਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਹ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਐਸੀ ਥਾਂ ਵੇਖਾਂ ਜੋ ਸਹੀ ਤੌਰ ਤੇ ਦਸਤੂਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ...ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੰਗਤੀ, ਵੇਖੋ, ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਾਂ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਸੁੰਦਰ ਭਵਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਜੀਵਨ ਹੀ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

18 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗਿਰਜੇ ਨੂੰ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀਏ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵਚਨ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ...ਇਸ ਸਵੇਰ ਸ਼ੁਭ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਮੈਂ ਅੱਜ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਾਂਗਾ।

19 ਅਤੇ, ਅੱਜ ਰਾਤ, ਮੈਂ ਪੁਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ 5ਵੇਂ ਅਧਿਆਏ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸੱਤਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾਂ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ, ਅਤੇ— ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਲੀ ਕਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ...ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਲਵਾਂਗੇ...

20 ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚਿੱਟੇ-ਘੋੜੇ ਦਾ ਸਵਾਰ। ਮੰਗਲਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ...ਕਾਲੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਸਵਾਰ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਚਾਰੋਂ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਸਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਛੇਵੀਂ ਮੋਹਰ ਖੁੱਲਦੀ ਹੈ।

21 ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਸਵੇਰ, ਅਰਥਾਤ ਅਗਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਸਵੇਰ, ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਈ ਤਾਂ...ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੇਖਾਂਗੇ, ਇਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੱਸਾਂਗੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਗਲੀ ਐਤਵਾਰ ਸਵੇਰ, ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂਗੇ।

22 ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਖਤਮ ਕਰਾਂਗੇ...ਪ੍ਰਭੂ ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਖੋਲਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮੱਦਦ ਕਰੇ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਹੀ ਆਇਤ ਹੈ। ਜੇ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ, “ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਅੰਧੇ ਕੁ ਘਟੇ ਦੀ ਚੁੱਪਚਾਣ ਛਾ ਗਈ,” ਉਸ ਚੁੱਪ ਦੇ ਦੁਆਰਾ।

23 ਹੁਣ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਇਦ ਅਨੇਕਾਂ ਨੇ, ਜੋ ਇਸ ਸਵੇਰ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਉਪ ਦੇਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਗੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਫਟਕਦੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੀ ਹੈ, ਖੁਦ ਆਪ, ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਹੈ ਲੇਲਾ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਹ ਛੁੱਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਹੈ।

24 ਹੁਣ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਬਿਮਾਰਾਂ ਆਦਿ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਭਾਵਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ...ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ ਕੋਲ ਠਹਿਰਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਪਲ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਗੁਜ਼ਾਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦਰਸ਼ਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੱਤ ਸਵਰਗ ਦੂਤ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੀ ਵੱਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਦ ਸਮਝ ਜਾਵੋਗੇ।

25 ਸੋ ਹੁਣ, ਹੁਣ, ਜਦਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ, ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹੀ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭਵਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਲਈ, ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਵੇਚਣਾ ਜਾਂ ਖਰੀਦਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਭਵਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸੇਵਾਦਾਰ ਲੋਕ ਇਸ ਭਵਨ ਅੰਦਰ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਆਦਿ ਵੇਚਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਲੈਣ ਦੇਣ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਹੋਰ ਥਾਂਵਾਂ ਬਥੇਰੀਆਂ ਹਨ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ। ਕਿਉਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ—ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਉਪਾਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਲੈਣ ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਉਪਾਸਨਾ ਦੀ—ਦੀ ਥਾਂ; ਪਵਿੱਤਰ ਥਾਂ, ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਈ ਥਾਂ ਹੀ ਬਣੀ ਰਹਿਣ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ? ਹੁਣ, ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਧੀਆ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ, ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦੇਈਏ।

26 ਅਤੇ ਹੁਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਰਾ ਲੱਗੇ, ਪਰ, ਇਹ ਥਾਂ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਉਪਾਸਨਾ ਦੀ ਥਾਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਥਾਂ ਦੇ ਅਦਰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਵਾਧੂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਉਪਾਸਨਾ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਅੱਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਮਝੋ? ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਫਾਲਤੂ ਘੁੰਮਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੀ ਦੌੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਦੌੜਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿ ਇਹ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਦ, ਬਣਿਆ ਹੈ, ਸੋ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਯਕੀਨਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਲੋਕ ਹਨ। ਇਸ ਭਵਨ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਇਹ ਭਵਨ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਗੱਲ ਚੇਤੇ ਰੱਖੀਏ, ਕਿ ਜਦ ਕਦੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ, ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰੋ।

27 ਜੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ, ਕਦੇ ਵੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਿਆ ਫਿਰਿਆ ਨਾ ਕਰੋ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸੁਣ ਸਕੋ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਬਹੁਤ ਸੋਰ ਸ਼ਰਾਬਾ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਰਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁਰਾ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਜੁਲਣ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਦ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਥਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ

ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ। ਜਦ...ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਖੜੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੇ ਜਿਨੀ ਦੇਰ ਮਰਜੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਠੀਕ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਮਿਲੋ। ਹੋਰ ਦੂਸਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰੋ। ਪਰ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਭਵਨ ਦੇ ਬੂਹੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਚੁੱਪ ਸਾਧ ਲਵੋ।

28 ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਭਈ, ਉਹ ਮੁੜ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰੇ। ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੋਲਦੇ ਬਹੁਤ ਹਾਂ, ਪਰ ਬਹੁਤਾ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਦ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੀਏ, ਉਸਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰੇ ਰਹੋ।

29 ਹੁਣ, ਪੁਰਾਣੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਵੇਰ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ ਜਦ ਅਸੀਂ ਡੇਰਾ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੇਜਰ ਅਲਰਿਚ ਨੇ ਸੰਗੀਤ ਵਜਾਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸਲੀਬਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜਾ ਸਾਂ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦਿੱਤੀ...ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਬੂਹੇ ਤੇ ਖੜੇ ਸਨ, ਭਈ ਵੇਖਣ ਕਿ ਕੋਈ ਜਣਾ ਬੋਲੇ ਨਾ। ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਲਵੋ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਰ ਆਓ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ, ਰਹਿਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਦੀ ਤੇ ਆਓ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਦੁਆ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਾਈਬਲ ਖੋਲ ਲਓ। ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਆਂਢੀ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕਹੋ, “ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਮਿਲਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਪੁਛੁ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਆਇਆਂ ਹਾਂ।” ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਪੜ੍ਹੋ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਬੈਠੋ ਰਹੋ।

30 ਅਤੇ, ਫਿਰ, ਸੰਗੀਤ। ਭੈਣ ਗਰਟੀ, ਸੰਗੀਤ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਸ ਸਵੇਰ ਭੈਣ ਗਰਟੀ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਭੈਣ ਗਿਬਜ਼। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਇਸ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ, ਪਿੱਛੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪਿਆਨੋ ਨਾਲ ਬੈਠਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਮਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਗੀਤ ਦੀ ਧੁਨ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, “ਉੱਥੇ ਉਸ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮੇਰੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਲੀਦਾਨ ਦਿੱਤਾ,” ਕੁਝ ਅਸਲੀ ਮਿੱਠਾ, ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਸੰਗੀਤ, ਅਤੇ—ਅਤੇ, ਫਿਰ, ਜਦ ਤੱਕ ਸਭਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਆਗੂ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੰਗਤੀ ਕੋਲੋਂ ਗੀਤ ਗਵਾਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ

ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਗਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪਰ, ਕਦੇ ਵੀ ਚਲਦੀ-ਫਿਰਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਗੀਤ ਨਹੀਂ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸੰਗੀਤ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਜਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।

31 ਜਦ ਕੋਈ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਕੇ, ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ, ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਸੁਰਗੀ ਬਾਣੀ ਜਰੂਰ ਹੀ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਗੜਬੜ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ—ਤੁਸੀਂ...ਤੁਸੀਂ—ਤੁਸੀਂ ਗੜਬੜ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸੰਗਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੋਹਣੇ ਘਰ ਹਨ, ਜਿਹਦੇ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਆਦਿ; ਘਰ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਕਾਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ।

32 ਹੁਣ, ਇੱਥੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਹੁਣ, ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ। ਹੁਣ, ਉਹ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਮੰਗਣੀ ਹੈ, ਰੋ ਕੇ ਮੰਗਣੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਇਹ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਕਦੇ ਇਹ ਨਿਰਾ ਧਿਆਨ ਹੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੋ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਵੱਖਰਾ ਸਮਰਪਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ, “ਰੋਣ ਦਾ ਕਮਰਾ,” ਪਰ ਇਹ ਠੀਕ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ, ਉਹ ਕਮਰਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਾਂਵਾਂ ਆਪਣਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

33 ਹੁਣ, ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਇਓ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਪੁਲਪਿਟ ਤੇ ਹੋਵਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇਵਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮਸਹ ਥੱਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਜੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਨੇੜੇ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਤੇ ਉਹ ਇੱਥੇ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੋ ਇਸ ਲਈ ਮਾਂਵਾਂ...ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਰੋਣ ਜਾਂ ਚੀਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦੀਆਂ ਹੋ। ਕਿਉਂ, ਪੱਕਾ, ਇਹ...ਤੁਹਾਨੂੰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਮਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗਿਰਜੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਗੀ, ਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਰੂਰ ਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

34 ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਮਰਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੁਸੀਂ ਭਵਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਕੋਨੇ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੀਕਰ ਵੀ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਰਾਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਕ ਘੱਟ-ਵੱਧ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹੋ; ਉਸ—ਉਸ ਕਮਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਬਾਥਰੂਮ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਨਾਲੇ ਪਾਣੀ ਆਦਿ ਦਾ ਵੀ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਾਂਵਾਂ ਦੀ ਸੁਵਿਧਾ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਰਸੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਬੈਠ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਜੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਪਵੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ ਵੀ ਹੈ, ਇਹ ਸੱਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੈ।

35 ਅਤੇ ਫਿਰ, ਕਈ ਵਾਰ, ਅੱਲ੍ਹੜ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਵੱਡੇ ਬੱਚੇ ਵੀ...ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਵਾਨ ਬੱਚੇ ਵੀ ਗਿਰਜੇ ਵਿੱਚ ਰੁੱਕੇ ਫੜਾਉਣਗੇ, ਜਾਂ ਇਸ਼ਾਰੇ ਕਰਨਗੇ, ਜਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ, ਕੁਝ ਕਰਨਗੇ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਿਆਣੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਸਭ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਸਮਝੋ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ...ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਸ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸੱਚਾ ਮਨੁੱਖ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਪਰੀਵਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਢ ਹੀ ਠੀਕ ਬੰਨੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ—ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੀ ਠੀਕ ਕੰਮ ਕਰੋ ਅਤੇ ਠੀਕ ਚੱਲੋ, ਅਤੇ ਹੁਣ, ਸੱਚਮੁੱਚ।

36 ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਭਵਨ ਦੇ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਖੜੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ—ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਟਰੱਸਟੀ ਅੱਗੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੇ ਕੋਈ ਗਲਤ ਹਰਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹਿਣ।

37 ਅਤੇ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਥਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਠੀਕ ਇਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਇੱਥੇ ਇਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ, ਕਿ ਸੁਣੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪੁਛੂ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕੇ ਲੋਕ ਸ਼ਾਂਤ ਬਣੇ ਰਹਿਣ। ਜਿਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕੇ ਲੋਕ ਸ਼ਾਂਤ ਬਣੇ ਰਹਿਣ; ਇਹ, ਅਜਿਹਾ ਝੁੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰੋਲਾ ਰੱਪਾ ਜਾਂ ਬਾਤਚੀਤ ਚੱਲਦੀ ਰਹੇ।

38 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੋਈ ਪੁਛ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਵੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪੁਛ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋਰ-ਜੋਰ ਨਾਲ ਜੈ-ਜੈ ਕਾਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਸੇ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਪਰ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਰੁੱਕੇ ਫੜਾਉਂਦੇ ਫਿਰੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਦੇਖਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਇਸ ਗਿਰਜੇ, ਇਸ ਭਵਨ, ਇਸ ਸੰਗਤੀ ਲਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਕੇ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਭਵਨ, ਇਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਵਚਨ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ! ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨਾ! ਇਸੇ ਲਈ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਫਿਰ।

39 ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਦ ਸਭਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਗਿਰਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ...ਮੈਂ ਨਹੀਂ—ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ...ਮੈਂ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਵੇਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।

40 ਅਕਸਰ, ਦੂਸਰੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਮਸਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਥੱਕ ਕੇ ਚੁੱਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਿਲੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭਾਈ, ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਹੀ ਥਕਾ ਸੁੱਟਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

41 ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਰਜੇ ਵੀ ਦੇਖੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ (ਵੇਦੀ) ਉੱਤੇ ਵੀ ਭੱਜੇ ਫਿਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਅਤੇ—ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਕਮਰ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਚਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਰਾਤ ਜਾਂ ਇਹ ਜੋ ਵੀ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਸਭਾ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਦਾ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਦੇਖਿਆ?

42 ਜਿਉਂ ਹੀ ਸੰਗਤੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜਗਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਓ। ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਓ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਓ ਅਰ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰੋ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਉਹ ਕਰੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਉਹਨੂੰ—ਉਹਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਓ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਜਾਓ, ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ, ਪਰ ਅਰਾਧਨਾ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰੋ। ਆਓ ਇਸ ਭਵਨ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੀਏ। ਸਮਝੋ? ਇਹ ਉਸ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰੇ ਹਾਂ। ਵੇਖਿਆ? ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਜਗਵੇਦੀ ਤੋਂ ਹੀ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ—ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਡੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭਾਉਂਦੀ ਹੈ।

43 ਅਤੇ ਤਦ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ... ਹੁਣ, ਅਕਸਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ...ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇੱਥੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ, ਜਦ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਗਿਰਜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਚੀਜ਼ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਸੰਗਤ ਕੁਝ ਆਕੜ ਜਿਹੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਆਖਿਰ, ਇਹ ਉਪਾਸਨਾ ਦੀ ਥਾਂ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਭਵਨ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਵਰਦਾਨ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲੱਗਣ ਤਾਂ...

44 ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਜਦ ਦਾ ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਲੱਗ ਅਲੱਗ ਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਲੋਕ ਇੱਥੇ ਆ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾਉਣ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ...

45 ਉਸ ਸਵੇਰ ਜਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਕੋਲੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਮਦ ਤੱਕ ਖੜਾ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਜਦ ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਡਾਲਰ ਦੇਣੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ... ਇਸ ਅਕਾਰ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਤੋਂ ਭੇਂਟ ਲਵੋ ਤਾਂ ਤੀਹ ਜਾਂ ਚਾਲੀ ਸੈਂਟ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਡੀ ਜਰੂਰਤ ਲੱਗਭੱਗ ਕੋਈ ਡੇਢ ਸੌ, ਜਾਂ ਦੋ ਸੌ ਡਾਲਰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਅਤੇ ਮੈਂ

ਜਾਣਦਾ ਸਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਮੈਂ...ਪਿਛਲੇ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਂਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਬਲਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ, ਮੇਰੀ ਰੋਜ਼ੀ ਰੋਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ।

46 ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਤੇ ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗੈਰਜ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਧੋਖੇ ਨਾਲ, ਇਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਖੋਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ ਜਦ ਉਹ ਇੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਫਿਰ... ਅਤੇ ਹਰਜਾਨੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਇਸ ਭਵਨ ਨੂੰ ਹੜੱਪ ਲੈਣਾ ਚਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਫਤਿਆਂ ਬੱਧੀ ਇਸ ਥਾਂ ਤੇ ਡਟਿਆ ਰਿਹਾ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਗੜਬੜੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ ਉਹਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਸਥਾਨ ਅੱਜ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਭਵਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਗਿਰਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ।

47 ਇਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਜਿਉਂਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਵੇਖਿਆ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ; ਇਹ ਵਚਨ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਥੱਲੇ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜਾਰ ਹੋਈਏ।

48 ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਦਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਤੇ ਛੱਤ ਹੈ, ਸਾਫ, ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਗਿਰਜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬੈਠ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੀਏ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੀਏ।

49 ਅਤੇ ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ, ਸਾਡੇ ਚੰਗੇ ਭਾਈ, ਸੱਚੇ ਪਾਸਟਰ, ਅਤੇ ਜੀਵਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਿਨਾ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਫੜੇ ਹੋਏ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਭਲਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ। ਉਹ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਡਰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ, ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ ਹਨ; ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਇੰਨੇ, ਇੰਨੇ ਸੱਜਣ ਹਨ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਥੋੜਾ, ਜਿਆਦਾ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਆਖਦੇ ਹਨ,

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਹ—ਉਹ ਤੇਜ਼ ਚੁਭਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ, “ਬੈਠ ਜਾਓ,” ਜਾਂ “ਚੁੱਪ ਹੋ!” ਵਰਗੇ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ—ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟੇਪਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੈ।

50 ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਸੋ—ਸੋ...ਅਤੇ ਮੈਂ—ਮੈਂ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਸਭ ਟੇਪ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੇਖੋ। ਸਭ ਕੁਝ ਟੇਪ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ, ਹਰੇਕ ਡੀਕਨ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਖੜਾ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੱਲੋਂ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਹਰ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ, ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ...

51 ਪਾਦਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਇਹ ਸਭ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਮ ਤਾਂ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦਾ...ਜਾਂ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਡੀਕਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੰਗਤੀ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਮੈਨ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋੜੇ ਗਿਰਜੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜੇ ਹੋ ਕੇ ਗੱਡੀ ਆਦਿ ਦਾ ਹਾਰਨ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਸੰਗਤੀਆਂ ਦੇ ਦੋਰਾਨ, ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਮਾਂ ਆਪਣੀ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਗਿਰਜੇ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਆਵਾਰਾਗਰਦ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ, ਬੈਠ ਕੇ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਸੋਚ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਿਰਜੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਡੀਕਨ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਦੇਖੇ। “ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗਿਰਜੇ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬੈਠ ਜਾਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਛੱਡ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ।” ਸਮਝੋ? ਤੁਹਾਨੂੰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

52 ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ, ਪਿਆਰ ਸਦਾ ਸੁਧਾਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਹਮੇਸ਼ਾ। ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਸੁਧਾਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ, ਮਾਂਵਾਂ ਨੂੰ, ਹੁਣ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੱਡੇ ਤੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਦੋੜਨਾ ਭੱਜਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝ ਗਏ? ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਬਾਤ ਚੱਲਦੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸਮਝੋ? ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

53 ਜਿਸਨੂੰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ, ਮੇਰਾ ਘਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ, ਅਰਾਧਨਾ ਦਾ ਘਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ...ਜੋ ਜਾਤੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਘਰ ਸਦਾਵੇਗਾ!” ਅਤੇ ਜਦ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਖਰੀਦ ਵੇਚ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਤੇ ਮਾਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਵਨ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਚਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਸੋ ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ, ਆਪਣਾ ਗਿਰਜਾ, ਆਪਣੇ ਕੰਮ, ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੀਏ।

54 ਹੁਣ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਹਵਾਲੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੀਏ। ਅਤੇ—ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ ਦੂਸਰੀ ਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਅਸਲੀ ਸਮਰਪਣ ਤਾਂ ਤੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ...ਜਦਕਿ—ਜਦਕਿ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ—ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਇਸ ਵਚਨ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ।

55 ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਦੱਸਣਾ ਚਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜੀ ਹਾਂ। ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ, ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਮਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਕਰਨਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਕਰ ਸਕੇ। ਉੱਥੇ ਪਲੱਗ ਆਦਿ ਦਾ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਦਾ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅਵਾਜ, ਸਿੱਧੀ ਮੁੱਖ ਮਾਈਕ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਉੱਥੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਲਈ ਕੱਪੜੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਕਮਰੇ ਹਨ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

56 ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੱਲ, ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਮੇਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬੁਰਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਸੱਚੀਂ ਹੀ ਵਚਨ ਤੋਂ ਅਨਜਾਣ ਹਨ ਬੁਰਾ ਮੰਨਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਮੈਂ ਗਿਰਜੇ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਲਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਥੇ ਇਸੇ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਸਲੀਬਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਈ ਇਸਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੁਣੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਸਲੀਬ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹੋਣਾ।

57 ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਚਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਪਾਇਆ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਕੀ ਸਿਰਫ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਕੈਥੋਲਿਕਵਾਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਲੀਬ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਸੰਤ ਕੈਥੋਲਿਕ ਮੱਤ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਿਚੋਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਸੀਹ ਹੈ।” ਪਰ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ; ਕੋਈ ਵੀ ਭਲਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਆਦਮੀ, ਲੱਗਭਗ, ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਵਿਚੋਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੇਖੋ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

58 ਕੀ ਤਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਮੁੱਢਲੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ—ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਤਿਹਾਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਮਸੀਹੀ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਤੇ ਸਲੀਬ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਹਨ? ਹੁਣ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਲੋਕ ਇਹ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਉਹ ਹੀ ਸਨ। ਉਹ, ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਲੋਕ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਜਥੇਬਦੀ ਬਣੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮਝੋ? ਪਰ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਸਲੀਬਾਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਫਿਰਦੇ ਸਨ...ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, “ਸਲੀਬ ਵਾਲੀ ਪਿੱਠ।” ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੈਥੋਲਿਕ ਲੋਕਾਂ ਵਰਗੇ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੇ ਹੋ?

59 ਇਹ ਸੱਚਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਗਿਰਜਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਕਲੀਸਿਯਾ, ਹੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮੁੱਢਲੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹਾਂ। ਸਮਝੋ? ਉਹ ਕੈਥੋਲਿਕ ਗਿਰਜੇ, ਤਾਂ ਜੱਥੇਬਦੀ ਦੇ ਗਿਰਜੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਅਜਾਦ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਲੜੀ ਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਭ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਲੜੀ ਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਮੁੱਢਲੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਖੜੀ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਕੈਥੋਲਿਕ ਗਿਰਜਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

60 ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਇਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਲੀਬ ਟੰਗੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਲੀਬ ਉਸ ਜੈਤੂਨ ਦੀ ਲੱਕੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟ ਕੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਥੱਲੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲ ਲੱਗੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਈ ਅਰਗਨਬ੍ਰਾਈਟ ਹੁਰਾਂ ਦੁਆਰਾ

ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਗਿਰਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

61 ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਟੰਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਨੇ। ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਟੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ—ਮੇਰੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਡਾਕੂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਉਹ ਮੈਂ ਹਾਂ।

62 ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਲਟਕੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਸਿਰ ਥੱਲੇ ਨੂੰ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਪੀੜਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸੱਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਥੇ ਆਵੇਗਾ... ਉਹ ਇਸ ਵੇਦੀ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਪ ਪਾਪੀਆਂ ਤੋਂ, ਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਨਿਗਾਹ ਕਰੇਗਾ। ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉੱਥੇ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਤਾਂ ਕਿ ਜਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਦੀ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਏ, ਤਾਂ ਕਿ ਜਦ ਲੋਕ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ...

63 ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ, “ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੇ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਮੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।”

64 ਤਦ, ਠੀਕ, ਉਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ, “ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਘੜੀ ਹੋਈ ਜਾਂ ਉਕਰੀ ਹੋਈ ਮੂਰਤ ਨਾ ਬਣਾਇਓ,” ਉਸੇ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ, “ਤੁਸੀਂ ਦੇ ਕਰੂਬੀ ਬਣਾਓ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਖੰਭ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਛੁੰਦੇ ਹੋਣ, ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਯਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਕਰਿਓ, ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਗੇ।”

ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਕਿ—ਕਿ, ਨਾ ਸਮਝੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

65 ਸੋ, ਇਸ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਠੀਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਰ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਚੋਰ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਝ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਅਰ ਮੈਂ ਇਸ ਸਵੇਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਅਤਿ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

66 ਹੁਣ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉਹਦੇ 17 ਬਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਉੱਤੇ ਪੰਜ ਕੁ ਸਿਟ ਬੋਲਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੋਥੀ ਉਸਦਾ—ਦਾ 17ਵਾਂ ਬਾਬ।

ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ, ਕਿ ਜਦ ਦਾਉਦ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਟਿਕਿਆ, ਤਾਂ ਦਾਉਦ ਨਬੀ ਨੇ ਨਾਥਾਨ ਨਬੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਵੇਖ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਦਿਆਰ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨੇਮ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਪੜਦਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠ ਹੈ।

ਤਾਂ ਨਾਥਾਨ ਨੇ ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਤੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਹੈ; ਸੋ ਕਰ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੇਰੇ ਸੰਗ ਹੈ।

ਅਰ ਉਸੇ ਰਾਤ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨਾਥਾਨ ਨੂੰ ਆਈ, ਕਿਹਾ,

ਕਿ ਤੂੰ ਜਾਹ, ਅਰ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਆਖ...ਤੂੰ ਜਾਹ ਅਰ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਆਖ, (ਬਲਕਿ), ਭਈ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਕੋਈ ਭਵਨ ਨਾ ਬਣਾ:

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਦਾ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਉਤਾਂਹ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ ਅਜੇ ਤਕ ਕਿਸੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਵੱਸਿਆ; ਸਗੋਂ ਤੰਬੂ ਤੋਂ ਤੰਬੂ, ਅਤੇ ਡੇਰੇ ਤੋਂ ਡੇਰੇ ਫਿਰਦਾ ਰਿਹਾ।

ਜਿੱਥੇ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਨਾਲ ਫਿਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਭਲਾ ਮੈਂ ਇਸਰਾਇਲ ਦੇ ਨਿਆਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਚਰਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਆਖਿਆ, ਭਈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦਿਆਰ ਦਾ ਭਵਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ...?

ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖ...ਭਈ, ਸੈਨਾ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਲਗਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਭੇਡਾਂ ਚਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕੱਢ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ:

ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਤੂੰ ਗਿਆ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਅੱਗੋਂ...ਤੇਰੇ ਸਾਰੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਰਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਉ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਹੈ...ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਵੀ ਕੀਤਾ।

67 ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਕਿ—ਕਿ ਦਾਉਦ ਨੇ ਠੀਕ ਉਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਦਾਉਦ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਦਿਆਰ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨੇਮ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਪੜਦਿਆਂ ਹੇਠ ਹੈ।” ਉਹ ਪੜਦੇ ਭੇਡ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਚਮੜੇ ਦੇ ਪੜਦਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਿਉਂ ਕੇ ਬਣੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਦਿਆਰ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨੇਮ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਰਹੇ।” ਸੋ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਇੱਕ ਭਵਨ ਬਣਾਏ।

68 ਭਾਵੇਂ, ਦਾਉਦ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਦਿਲ ਵਿੱਚ—ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਲਹੂ ਵਹਾਇਆ ਸੀ ਸੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ... ਦਾਉਦ, ਇਹ ਗੱਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਬੀ ਦੀ ਮੋਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਥਾਨ ਸੀ। ਅਰ ਨਾਥਾਨ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾਉਦ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਦਾਉਦ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਕਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇਰੇ ਸੰਗ ਹੈ।” ਕਿਨਾ ਵਧੀਆ ਬਿਆਨ ਹੈ! “ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਕਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇਰੇ ਸੰਗ ਹੈ।” ਅਤੇ ਉਸੇ ਹੀ ਰਾਤ... ਇਹ ਦਾਉਦ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

69 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਦ, ਉਸੇ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਨਾਥਾਨ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਦਾਉਦ ਨੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਪਾਲੂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਥੱਲੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਨਾਥਾਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਅਰ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਸਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, “ਜਾਹ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ਨਥਾਨ ਨੂੰ... ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਦੱਸ, ਕਿ, ‘ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ।’” ਫਿਰ, ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

70 ਮੈਂ—ਮੈਂ ਇਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇਥੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। “ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਲਿਆ ਜਦ ਤੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ—ਮੈਂ—ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਤੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਬੰਦਿਆਂ ਵਰਗਾ ਨਾਮ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।” ਮੈਂ ਇਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ—ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ—ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੂੰ। ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸਾਂ ਕਿ...

71 ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮਾੜੇ

ਪਿਛੋਕੜ ਕਾਰਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿ ਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਹੁਮੁੱਲੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ।

72 ਮੇਰੀ ਕਿੰਨੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਸ਼ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰ ਇਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨੂੰ, ਜੀਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ। ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਭਵਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਅੱਜ ਸਵੇਰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਇਸ ਭਵਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਬਖਸ਼ੇ।

73 ਪਰ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਕਰਕੇ ਇੱਥੇ ਲਾਗੇ ਸ਼ਾਗੇ ਬ੍ਰਾਨਹਮ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਦ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਮੈਨੂੰ—ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਗੱਲ ਬਾਤ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਹਾਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

74 ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਥਾਂ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ—ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ... ਇਸ ਭੈੜੇ ਨਾਮ ਦੇ—ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਮੈਂ ਗਿਆ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਖੜੀ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕੀ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਗਿਆ। ਪਰ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ।

75 ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਤਿਨ ਬਲਾਕ ਪਰੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ; ਜਿਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਫਟੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੀ, ਨਿੱਕੇ ਜਿਹੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਗ੍ਰਾਮਵਿਲੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਲਈ ਠੱਠਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਤਲਾਬ ਵਿੱਚ, ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸਾਂ? ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਤਲਾਬ ਦੇ ਥੱਲੇ ਕਮਲ ਦੇ ਫੁੱਲ ਦਾ ਬੀਜ ਪਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਕ ਪਏਗਾ? ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ, ਕੋਈ ਜਣਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਭਈ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ—ਇੱਕ ਨਾਮ ਬਖਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅਦਰ ਇਨਾ ਆਦਰ ਪਾਵੇਗਾ?

76 ਅਤੇ, ਹੁਣ, ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਤਾਂ ਭਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਅੰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਭਵਨ ਬਣਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈਕਲ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਅਰਥਾਤ ਦਾਉਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਬਣੇਗਾ ਜੋ ਯੁੱਗੋ-ਯੁੱਗ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਰਾਜ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰੇਗਾ।” ਸੁਲੇਮਾਨ, ਜੋ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ ਨਾਲ ਦਾਉਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਸੁਭਾਵਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਘਰ ਇੱਕ ਭਵਨ, ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

77 ਪਰੰਤੂ ਜਦ ਦਾਉਦ ਦਾ ਅਸਲੀ ਬੀ, ਦਾਉਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦ ਇਸ ਹੈਕਲ ਦਾ ਕੋਈ ਪੱਥਰ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰ ਬਾਕੀ ਨਾ ਰਹੇਗਾ, ਜੇ ਡਿਗਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੈਕਲ ਦੀ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ।

78 ਯੂਹੰਨਾ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਸ ਹੈਕਲ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ, “ਨਵੀਂ ਹੈਕਲ, ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਉੱਤਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਤੇ ਉਹ ਇਉਂ ਸਿੰਗਾਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਭਈ ਮੰਨੋ ਜਿਵੇਂ ਲਾੜੀ ਆਪਣੇ ਲਾੜੇ ਲਈ ਸਿੰਗਾਰੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਹੈਕਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਵੇਖੋ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭਵਨ ਜਾਂ ਡੇਰਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸੱਭ ਹੰਝੂ ਪੂੰਝ ਦੇਵੇਗਾ। ਤੇ ਫੇਰ ਕਦੇ ਭੁੱਖ, ਕੋਈ ਪੀੜ, ਨਾ ਮੌਤ ਹੋਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਜੋ ਪਹਿਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ।”

79 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਗਲਿਆਂ ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਚ ਅਗਾਮੀ ਹਫਤੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਾਂਗੇ, ਕਿ ਦਾਉਦ ਦਾ ਅਸਲੀ ਪੁੱਤਰ ਅਪਣੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸੱਚੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਆਏਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਜੋ, ਉਸਨੇ ਯੂਹੰਨਾ 14 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ...” ਇਸ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ? ਇਹ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ। “ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫੇਰ ਆਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋਵੋ।” ਅਰ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਹਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਸਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਦਾਉਦ ਦਾ ਸੱਚਾ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜ ਗੱਦੀ ਨੂੰ

ਸੰਭਾਲੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਅਰ ਉੱਥੇ ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦੁਲਹਨ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਗੋਤਾਂ ਉੱਤੇ, ਯੁੱਗੋ -ਯੁੱਗ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ।

80 ਅਰ ਇਹ ਛੋਟੀਆਂ -ਛੋਟੀਆਂ ਥਾਵਾਂ; ਜਿਵੇਂ ਦਾਊਦ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਸੱਚਾ ਭਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮਰਨਹਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਲਹੂ ਵਹਾਉਣਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਜ ਹੈ, ਅਸੀਂ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਸਚਾ ਭਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

81 ਪਰ ਇਹ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਭਵਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈਕਲ ਜੋ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਉਸ ਵਾਸਤੇ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੇ, ਉਪਾਸਨਾ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਲਈ ਉਪਾਸਨਾ ਵਾਸਤੇ ਹਨ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਜਦਕਿ ਧਰਤੀ ਤੇ ਉਹ ਅਸਲੀ ਭਵਨ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। “ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰੇਗੀ। ਅਤੇ ਅਗਾਂਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।” ਉਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਜਨਾਜ਼ੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਤਦ ਫਿਰ ਕੋਈ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਵਿਆਹ ਸਦੀਪਕ ਕਾਲ ਲਈ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਕਿਨਾਂ ਅਦਭੁਤ ਹੋਵੇਗਾ!

82 ਆਓ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਧਾਰੀਏ, ਅੱਜ, ਕਿ ਉਸ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈਕਲ ਦੀ ਯਾਦ ਅਰ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸੁਭਾਅ ਬਣਾਈਏ, ਕਿ ਇਸ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੀਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਈਏ, ਤੇ ਉਸ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਰਹੀਏ।

83 ਹੁਣ ਜਦ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਈਏ।

ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਵਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਧਰਤੀ ਵੇਖੀ: ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਪਹਲੀ ਧਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈ ਨਹੀਂ।

...ਅਤੇ ਮੈਂ ਯੁਹੰਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਨਵੀਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਇਉਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ, ਮਾਨੋ ਲਾੜੀ ਆਪਣੇ ਲਾੜੇ ਲਈ ਸਿੰਗਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਅਕਾਸ਼ੋਂ ਉਤਰਦੀ ਵੇਖਿਆ।

ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੋਂ... ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣੀ, ਭਈ ਵੇਖ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਡੇਰਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਡੇਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੋ ਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਓ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਝੁਕਾਈਏ।

84 ਸਾਡੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਦਰ ਭੈਅ ਨਾਲ ਖੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਭਗਤੀ ਭਾਵ ਨਾਲ ਖੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਇਹ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਕਬੂਲ ਕਰ, ਜਿਹਦੇ ਲਈ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਤਾਕਤ, ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਬਖਸ਼ਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਤੇਰੀ ਉਪਾਸਨਾ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਡੇਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਕਬੂਲ ਕਰ। ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਕਿ— ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰੇ। ਪਰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਭਵਨ ਤੈਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਭੂ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੇਰਾ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਪੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਹਨ।

85 ਅਤੇ, ਹੁਣ, ਇਹ ਭਵਨ ਅਤੇ ਥਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਲਈ, ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਤੇਰਾ ਪੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ, ਬਹੁਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਭਵਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਲੋਕ ਆਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਦੀਓਂ ਪਾਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

86 ਹੁਣ, ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ, ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਵਾੜੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਖੜੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਦੇ—ਦੇ—ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਖੜੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪ ਖੁਦ, ਪਾਦਰੀ ਸਹਿਬ, ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਸਮੇਤ, ਇਸ ਭਵਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਯਿਸੂ

ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ, ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ, ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਆਦਰ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚੋਂ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਲੇ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਚਾਰੇ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਲੋਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਨਿੱਕਲਦੇ ਅਤੇ ਫੈਲਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਣ। ਪ੍ਰਭੂ ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਹੁਣ ਹੋ ਸਕੇ।

87 ਪਿਤਾ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਵਚਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਤੇਰੀ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਸੰਗਤੀ ਅਤੇ ਲੋਕ, ਇਸ ਸਵੇਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਨ ਲਈ, ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ, ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, “ਕਿ ਵੇਲੇ ਕੁਵੇਲੇ; ਵਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ; ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ, ਤਾੜਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੀਏ” ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਲਿਖ ਕੇ, ਕੋਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਆਏਗਾ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਖਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਾ ਸਹਾਰਨਗੇ, ਪਰ ਕੰਨਾਂ ਦੀ ਜਲੂਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਢੇਰ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਧਾਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਸੱਚਿਆਈ ਵੱਲੋਂ ਫਿਰ ਕੇ, ਝੁਠੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਗੇ।” ਪ੍ਰਭੂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਵਚਨ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਣ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦੁੱਗਣੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਅਤੇ ਮੱਦਦ ਮਿਲੇ। ਪ੍ਰਭੂ, ਜਿਵੇਂ ਉੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦੁੱਗਣਾ ਹਿੱਸਾ ਉਡੇਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਵੇ...

88 ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦਿਨ ਭਵਨ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਦ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ, ਅੱਗ ਤੇ ਬੱਦਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਹਮਣੇ ਦੇ ਬੂਹੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਆ ਗਿਆ, ਤੇ ਕਰੁਬੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੋਇਆ, ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਤੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਸ ਤੇ ਠਹਿਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ! ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਕਦੇ ਤੇਰੇ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਕਸਟ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਤੇ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਥਾਂ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ, ਤਦ ਤੂੰ ਆਸਮਾਨ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ।”

89 ਪ੍ਰਭੂ, ਹੋਣ ਦੇ ਕਿ ਇਸ ਸਵੇਰ, ਹਰੇਕ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਆਏ, ਹਰੇਕ ਉਸ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਵਾਸਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਅਰਪਣ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਰ ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਕਿ, “ਉੱਥੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਪਰਤਾਪ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਜਕ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ

ਕਰਨ ਨੂੰ ਠਹਿਰ ਨਾ ਸਕੇ, ਉਸ ਤੇਜ ਦੇ ਕਾਰਨ।” ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ, ਅੱਜ ਫਿਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਣ ਦੇ, ਜਦਕਿ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਇਸ ਕਲੀਸਿਯਾ ਸਮੇਤ, ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇੰਝ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, “ਮੰਗੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

90 ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵੇਰ, ਇਸ ਗਿਰਜੇ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸ਼ਾਮਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ; ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਾਸਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕੀਏ ਜੋ ਦੁਲਹੇ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਨਾਲ ਦੁਲਹਨ ਦੇ ਵਸਤਰ ਪਾ ਲੈਣ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਏ ਜਾਣ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ ਨੂੰ, ਅਰ ਸੰਗਤ ਸਮੇਤ, ਇਸਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਮੀਨ।

ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਬੈਠ ਜਾਓ।

91 ਦਾਊਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਜਦ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘ਆਓ ਅਸੀਂ ਪੁਭੂ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚੱਲੀਏ।’” ਅਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਰੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਇਹਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਕੇ ਅਨੰਦ ਕਰਾਂਗੇ। [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”— ਸੰਪਾਦਕ।] ਆਮੀਨ।

92 ਹੁਣ, ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।

93 ਅਤੇ, ਹੁਣ, ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਂ; ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਗਤੀ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਜਿਨੇ ਵੀ ਆਦਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਰਹੀਏ। ਅਰ, ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਸਭਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਸਭਾ ਦੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦਮ ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਜਾਓ। ਵੇਖੋ? ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਫਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆ ਕੇ ਅਗਲੀ ਸਭਾ ਲਈ ਇਸਦੀ ਸਫਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਮਾਂ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਗੜਬੜੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ...?...ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ...ਕਿ ਸਭਾ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਲੱਗਭੱਗ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਹ ਸਥਾਨ ਸਾਫ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਦੂਸ ਰੇ ਨਾਲ ਜਰੂਰ

ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਓ, ਅਰ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਫਿਰ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿਓ।

94 ਅਤੇ—ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਗਲੇ ਹਫਤੇ ਇਸ ਭਵਨ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਭਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਮੈਂ—ਮੈਂ...ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣ ਦਾ ਤਦ ਤੱਕ ਹੋਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ...ਪਿਛਲੀ, ਸਾਰੀ ਰਾਤ, ਦੇ ਸਾਰੇ ਘੰਟੇ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋ, ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪੁਭੂ ਸਾਡੀ ਮੱਦਦ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ, ਹੁਣ, ਜਦ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਮਹਾਨ ਸਮਾਂ,” ਹੁਣ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਵੇਰ, ਇਸ ਤੇ ਕੁਝ ਬੋਲਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ “ਮਹਾਨ,” ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਦੇ ਕਦੇ ਉਹ ਮਹਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ “ਮਹਾਨ” ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਉਸਨੂੰ ਮੂਰਖਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ “ਮੂਰਖਤਾ” ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਮਹਾਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਏ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵਚਨ ਨੂੰ ਤੋਲੀਏ।

95 ਹੁਣ, ਸਭਾਵਾਂ ਲੰਮੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭਾਵਾਂ ਕਠਿਨ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਅਲੱਗ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ...

96 ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਠਹਿਰਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ, ਖੁਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਮੈਂ...ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ, ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਘੱਟ ਗਿਆ ਹੈ।” ਪਰ ਮੈਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਗਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਮੈਕਸੀਕੋ ਨੂੰ, ਐਤਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਭਾ ਲੈਣ ਲਈ, ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੋ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਠਿਨ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਪਰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੋਜਨ ਪਦਾਰਥ ਖਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ—ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

97 ਅਰ ਅੱਜ ਇਸ ਸਵੇਰ, ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ, ਭਾਈ ਜੂਨੀਅਰ ਜੈਕਸਨ, ਅਤੇ—ਅਤੇ ਭਾਈ ਰੁਡਲ, ਅਤੇ—ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਖੜੇ ਹਨ ਵੇਖ ਕੇ, ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ।

98 ਹੁਣ ਮੈਂ—ਮੈਂ ਅੱਜ ਦੀ—ਦੀ ਸਵੇਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਬੋਲਣਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਲਿਖ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਪੋਥੀ, 53 ਬਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ

ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਜਦਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪਲਟ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ, ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਕਰਨਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

99 ਉਹ, ਅੱਜ ਰਾਤ, ਮੈਂ ਇਸ ਪੋਥੀ ਦੇ ਉਸ ਭਾਗ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਵਚਨ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਕਲੀਸਿਯਾਈ ਯੁੱਗਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਖੁੱਲਣ ਤੱਕ ਹੈ। ਹੁਣ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।

100 ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਠੀਕ ਇਸਦੇ ਬਾਦ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਤਿਆਂ ਤੇ, ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਹੁਣ, ਜੇ ਕਦੇ ਮੈਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਤੇ ਬੋਲਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਤਿਆਂ ਤੇ ਬੋਲਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।” ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਰ ਉਹ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਵਾਲੀ ਪੋਥੀ ਦਾ, 5ਵਾਂ ਬਾਬ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਲਵਾਂਗੇ।

101 ਅੱਜ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਜਰਾ ਛੇਤੀ ਹੀ ਸਭਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ...ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹੋ, ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? [ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ ਆਖਦੇ ਹਨ, “ਹਾਂ।”—ਸੰਪਾ] ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਥੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਤੱਕ ਆ ਜਾਈਏ? [ਸਭਾ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”] ਠੀਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭਾਵਾਂ ਬਕਾਇਦਾ ਸਾਢੇ ਛੇ ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ, ਗਾਣੇ ਆਦਿ ਗਾਵਾਂਗੇ, ਅਰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਸੀਂ ਸਾਰਾ ਹਫਤਾ ਸਭਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਛੇਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਤੇ—ਅਸੀਂ, ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ...

102 ਕੋਈ ਵੀ ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

103 ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ—ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ—ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਸਮਝੋ, ਸੋ ਅਸੀਂ—ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਟਿਕੇ ਰਹੀਏ। ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ—ਅਸੀਂ ਸਿਖਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਤੇ ਕਿਨਾਂ ਕੁ ਤਨਾਅ ਹੈ, ਦੇਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਗਲਤ ਸਿਖਾਵਾਂ, ਤਾਂ ਉਸਦ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਮਝੋ? ਅਰ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਜਰੂਰੀ ਹੈ...ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਉਭਾਰਿਆ ਜਾਵਾ।

ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਤ ਸਵਰਗ ਦੂਤ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਬਖਸ਼ਣਗੇ। ਸਮਝੋ?

104 ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ, 53ਵੇਂ ਅਧਿਆਏ ਦਾ, ਪਹਿਲਾ, ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਪਦ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

105 ਹੁਣ, ਇਸਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ, ਬਿਲਕੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਭਵਨ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਾਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮਰਪਣ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਭਵਨ ਦੀ ਯਾਦ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿ ਹੀ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਮਰਪਣ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਰ, ਜਦ ਉਹ—ਉਹ...ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜੇ ਮੈਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਦੇਖੋ, ਕਿ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਖੋਲੇ ਜਾਣ ਤੇ, ਸੋ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਬੋਲਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਭਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਹ—ਇਹ ਉਸੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਹੇਗਾ, ਫਿਰ ਵੀ।

106 ਇਸਲਈ, ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ। ਇਸਨੂੰ ਪਕੜ ਲਵੋ। ਅਤੇ—ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਟੇਪ ਵਿੱਚ ਭਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਟੇਪਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਖਲੋਤੇ ਰਹਿਣਾ। ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੋ ਪਰ ਉਹ ਕਹੋ ਜੋ ਟੇਪ ਆਖਦੀ ਹੈ। ਉਹੀ ਕਹੋ ਠੀਕ ਉਹੀ ਜੋ ਟੇਪ ਆਖਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ? ਹੁਣ, ਕਿਉਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਸਾਰੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕਿਉਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਸਮਝੋ? ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹੋ, ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੀ ਕਹੋ ਜੋ ਟੇਪਾਂ ਆਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਾ ਕਹੋ। ਸਮਝੋ? ਕਿਉਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਉਹੋ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਮਝੋ। ਅਤੇ ਬਥੇਰੀ ਵਾਰ, ਲੋਕ, ਗੜਬੜ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਫਲਾਂ-ਫਲਾਂ ਕਹੀ ਗੱਲ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਫਲਾਂ-ਫਲਾਂ।” ਇਸਨੂੰ—ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿਓ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਹੈ।

107 ਦੇਖੋ, ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ—ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਹੀ ਅਨੁਵਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਕਿ ਇਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਹੁਣ:

ਕਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸਮਾਚਾਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ? ਕਿਸ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਬੁਜਬਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ?

108 ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਧਿਆਨ ਦਿਓ।

ਕਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸਮਾਚਾਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ? (ਪ੍ਰਸ਼ਨ!) ਕਿਸ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਬੁਜਬਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ?

109 ਦੂਸਰੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, “ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਭੁਜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ।” ਸਮਝੋ?

ਕਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਸਮਾਚਾਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ? ਕਿਸ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਬੁਜਬਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ?

110 ਹੁਣ ਮੈਂ ਸੰਤ ਮੱਤੀ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸੰਤ ਮੱਤੀ ਦਾ 11 ਬਾਬ। ਅਤੇ, ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਦਿ ਲੈ ਕੇ ਆਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕਰਾਂਗੇ...ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਟੇਪ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ—ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਕੇ ਆਓ...ਆਪਣੇ ਕਾਗਜ਼ ਤਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਅਸੀਂ ਸੰਤ ਮੱਤੀ ਦੇ 11ਵੇਂ ਅਧਿਆਏ ਦੀ, 25 ਅਤੇ 26 ਆਇਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ, 11:26 ਅਤੇ 27 ਠੀਕ ਹੈ, ਯਿਸੂ ਪਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਥੋੜਾ ਪਿਛਾਂਹ ਤੇ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਆਓ ਅਸੀਂ 25 ਅਤੇ 26 ਆਇਤ ਪੜ੍ਹੀਏ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਖਿਆ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਹੇ ਪਿਤਾ, ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

ਇੰਝ ਹੀ, ਪਿਤਾ: ਤੈਨੂੰ ਇੰਝ ਹੀ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ।

111 ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਕੜੋ। “ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਕਿਹ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੀਤੀ? ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਭੁਜਾ ਕਿਹਦੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ?” “ਅਤੇ ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਭੇਤ ਗਿਆਨੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ, ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਣਿਆਂ ‘ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ।”

112 ਹੁਣ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋ, ਜਾਂ, ਇਸ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ, ਵਚਨ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਚੁਣ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ: ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਣਤਾ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਟੋਪਾਂ ਦੀ ਖਾਤਿਰ ਇਸਨੂੰ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਂਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਟੋਪਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ—ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਟੋਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਮਝੋ? ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਣਤਾ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

113 ਅਜਿਹਾ ਸੋਚ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਸਧਾਰਨ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਮੀਲ ਦੂਰ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਸਾਦਗੀ ਵਾਲੇ, ਢੰਗ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਸਾਦਗੀ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ—ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੀਏ ਉਸ ਤੋਂ—ਤੋਂ—ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ। ਅਨੇਕਾਂ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

114 ਹੁਣ, ਦੇਖੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਪੁਰਾਣਾ ਬਿਆਨ ਕਈ ਵਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿ, ਆਦਮੀ ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਲਗਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਸਮਝੋ? ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੇਡੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਉਸਨੇ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਨਾਇਆ ਸੀ। ਦੇਖਿਆ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਅੱਗੇ ਦੀ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਹਾਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਘਟਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਘਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ, ਦਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨੌਂ, ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨੀ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਸਮਝੋ?

115 ਇੱਕ ਦਿਨ, ਇੱਥੇ—ਇੱਥੇ ਯੁਟੀਕਾ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਇਆ... ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ—ਨੂੰ ਬੇਪਰਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ। ਉਹ ਘਰੇਲੂ ਜੰਗ ਦਾ ਇੱਕ—ਇੱਕ ਮੰਨਿਆਂ ਹੋਇਆ ਯੋਧਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸੀ...ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਪੱਖ ਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਦਰੋਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ—ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਸਤਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਯੁਟੀਕਾ ਦਾ ਹੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਹਦਾ ਨਾਮ ਜਿਮ ਡੋਰਸੀ ਸੀ। ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ।

116 ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਦਵਾਣੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੱਚਾ ਸਾਂ। ਉਹ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਹਦਵਾਣੇ ਬੀਜਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ—ਉੱਥੇ ਥੱਲੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਦੋਸਤ ਸੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ, ਇੱਕ ਦਿਨ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਾਸ ਗੱਲ ਆਖੀ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਬਿਲਕੁੱਲ ਉਲਟ ਸੀ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਲੇ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਬੱਚਾ ਹੀ ਸਾਂ। ਪਰ, ਉਹਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੋ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੇ ਉਚੇ ਨਮ ਦਿੱਤ ਤੇ ਉਹ ਜਾਕੇ ਸਿਰ ਸੁੱਟ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗਾ। ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ, ਇਸ ਨਾਲ, ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਭਰਪੂਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਚਾਸੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਲਈ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ।

117 ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਲੜਕੀ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ, ਸੰਡੇ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਪੁੱਛਿਆ, ਕਿ ਕਿਉਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ? ਉਸ ਕੁੜੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਡੋਰਸੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, “ਬੇਟੀ, ਤੂੰ ਗਲਤੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈਂ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ।”

118 ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਥੱਲੇ ਝੁਕੀ ਤੇ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ—ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ...ਫੁੱਲ ਤੋੜਿਆ, ਅਰ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਪੱਤੀ ਖਿੱਚ ਕੇ ਬੋਲੀ, “ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਡੋਰਸੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ?”

119 ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਟਿਕਾਣੇ ਦੀ ਸੀ। ਜਦ ਉਸਨੇ ਉਸ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਨਾ ਹੀ ਕਹਿ ਸਕਿਆ, “ਚੰਗਾ, ਇਹ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉੱਗਦਾ ਹੈ।” ਅਤੇ ਇਸਤੋਂ ਬਾਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਦਾ

ਹੈ, “ਧਰਤੀ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ? ਉਹ ਬੀਜ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ? ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਗਿਆ?” ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਲੜਕੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਦੀ ਚਲੀ ਗਈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਲਿਆ। ਦੇਖਿਆ?

120 ਵੱਡੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਸਲੀ ਰੂਪ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ। ਸੋ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਲਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ; ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਲਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਸਰਲਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ, ਛੋਟੀਆਂ, ਸਧਾਰਨ ਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ—ਇਹ ਗੱਲ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਦੀ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੋਗੇ ਕਿ, “ਇੱਕ ਧਰਮੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ?”

121 ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਹਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੇ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹੇ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭੇਡਾਂ ਜਾਂ ਮੇਮਨਿਆਂ ਵਾਗ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਭੇਡ ਆਪਣੀ ਅਗੁਵਾਈ ਆਪ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਰਾਹ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਸਾਡਾ ਰਾਹਗੀਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

122 ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਇਨੀ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨਾ ਸਧਾਰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਧਾਰਣਤਾ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਕਿ ਸਧਾਰਨ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਣ। ਸ਼ਾਇਦ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਯਸਾਯਾਹ 35 ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, “ਭਾਵੇਂ ਮੂਰਖ ਹੋਣ, ਕੁਰਾਹੇ ਨਾ ਪੈਣਗੇ।” ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਹੈ!

123 ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਏਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮਹਾਨ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਧਾਰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਧਾਰਨਤਾ ਤੋਂ ਨੌਕਰ ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਸਧਾਰਨਤਾ ਤੋਂ ਨੌਕਰ ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਏਨੀ ਸਧਾਰਨਤਾ

ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਦਿਨਾਂ ਦੇ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ, ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਮੀਲ ਦੂਰ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚਤੁਰ ਵਿੱਦਿਆ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇਨਾ ਮਹਾਨ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ, ਉਹ ਏਨੀ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ; ਪਰ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨਾ ਸਧਾਰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਧਾਰਨਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੀ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

124 ਹੁਣ, ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਇੱਥੇ ਸੰਗਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹੋ, ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੋਟਲਾਂ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਓ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਨਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਜਿਨੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਮਝਾਈਏ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਹੋਟਲ, ਜਾਂ ਮੋਟਲ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਠਹਿਰੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ। ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠੀਆਂ ਕਰ ਲਓ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹਨਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰੋ।

125 ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਏਡਾ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਅਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕੇ। ਸਮਝੋ? ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਮਹਾਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਭਣ ਦਾ ਯਤਨ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਉੱਪਰ ਦੀ ਗੁਜਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਵੱਲ ਕੰਨ ਲਗਾਓ, ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਸਕੋਗੇ।

126 ਸੰਸਾਰਕ ਬੁੱਧੀ, ਦੁਨਿਆਵੀ ਉੱਚ ਵਿੱਦਿਆ ਵਾਲੇ, ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਖੁੰਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ...ਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਥਾਂ ਤੇ, ਦੇ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕ ਵੀ, ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਬੈਠੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਅਨਪੜ੍ਹਤਾ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਪਰ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਲੋਕ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਸੈਮਨਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੋਕ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਏਨਾ ਜਿਆਦਾ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਖੁੰਜ ਗਏ ਹਨ ਜਿਹੜੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ।

127 ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਸਿਸਟਮ ਦੇ

ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀ ਉੱਚਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ—ਅਤੇ—ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ - ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦ ਤਕ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ—ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵੀ ਪਾਸ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਦਿ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਉਹਦੀ ਇੱਛਾ ਤਾਂ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਵਚਨ ਨਾਲ ਪਰਖੇ। ਸਮਝੋ? ਇਹ—ਇਹ—ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਭੇਜਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਵਚਨ ਨਾਲ ਪਰਖੇ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜਾ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇ।

128 “ਵਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ!” ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਕੱਲ ਫਿਲਾਸਫੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਧਾਰਮਿਕ ਮੱਤਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਅਕੀਦਿਆਂ, ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਦੂਸਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਰ ਵਚਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਕਰੇ।

129 ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਪਾਤਰਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।

130 ਆਓ ਅਸੀਂ ਨੂੰਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕਰੀਏ। ਨੂੰਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦੁਨੀਆਵੀ ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਉਸਦਾ ਵੱਡਾ ਆਦਰ ਮਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸਨੇ ਸਧਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਜਰੀਏ ਸਧਾਰਨ ਸੰਦੇਸ਼, ਆਪਣੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

131 ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨਕ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨੂੰਹ ਦੇ—ਦੇ—ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੱਭਿਅਤਾ ਬਹੁਤ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਫਿਰ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸੱਭਿਅਤਾ ਹਾਲੇ, ਉਸ ਸਿਖਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਅਰ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਪੁਤ੍ਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੂੰਹ

ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।” ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।

132 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਨੂੰਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੀਨਾਰ ਅਤੇ ਭੇਤਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਾਰੀਗਰੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅੱਜ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ—ਦੇ—ਕੋਲ ਲਾਸ਼ਾਂ ਤੇ ਮਲਣ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮਸਾਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਲਾਸ਼ਾਂ ਸੜਨੋਂ ਬੱਚੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਏਨੀਆਂ ਸੁਭਾਵਿਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਕਿ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਠੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਸਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਰੰਗ ਸਨ ਜੋ—ਜੋ ਕਿ ਅੱਜ ਪੰਜ ਜਾਂ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਿੱਛੇ ਵੀ ਫਿੱਕੇ ਨਹੀਂ ਪਏ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਭਾਅ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਉਦੋਂ ਸਨ। ਸਮਝੋ? ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

133 ਅਤੇ ਉਸ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦੀਆਂ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਬਥੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਅੱਜ ਦੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਤੇ ਸਰਵੋਤਮ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਕਿਨਾ ਜਿਆਦਾ ਉੱਨਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਹਾਨ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਉਸ ਯੁੱਗ ਦੇ ਅੱਜ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ, ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਸ—ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸੱਭਿਅਤਾ ਸੀ, ਠੀਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ—ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੱਭਿਅਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ—ਇੱਕ ਜਰੂਰੀ ਅੰਗ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। “ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਸੀ।” ਉੱਥੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਹੀ ਕੋਈ, ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ, ਅਨਪੜ੍ਹ ਹੋਵੇ।

134 ਅਤੇ ਤਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ, ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਆਰਥਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਤੰਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤੰਤਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਅਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਨਪੜ੍ਹ ਆਦਮੀ ਮਿਲਿਆ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਨੂੰਹ ਸੀ, ਜੋ ਕਿਸਾਨ ਜਾਂ ਚਰਵਾਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇ, ਪਰ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਇੰਨਾਂ ਸਧਾਰਨ ਸੀ, ਉਸ—ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ

ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਕਿ ਲੋਕ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾ ਗਏ। ਅਤੇ, ਫਿਰ ਵੀ, ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ, “ਸੰਪੂਰਨ! ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਵਰਖਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਵਰਖਾ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?” ਸਮਝੋ? ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ—ਹੀ ਸਾਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਿ ਕਿਸਤੀ ਬਣਾ, ਜਦਕਿ ਉੱਥੇ ਉਸਦੇ ਤੈਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰ ਵੜਨ ਦੇ ਕੀ ਅਰਥ ਹਨ। ਕਿਉਂ, ਨੂੰਹ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ—ਇੱਕ—ਇੱਕ—ਇੱਕ...ਬਣ ਗਿਆ ਜੋ ਵੀ ਅਸੀਂ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅੱਜ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, “ਅਜੀਬ ਮਨੁੱਖ” ਬਣ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

135 ਵੇਖੋ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੱਗਭੱਗ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੀ “ਵਿਚਿੱਤਰ ਜਾਂ ਅਜੀਬ ਮਨੁੱਖ,” ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੋ। ਉਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ। ਇਸਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਹ—ਉਹ ਅਧੁਨਿਕ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦੇ—ਦੇ ਰੀਤਾਂ ਰਿਵਾਜਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁੱਲ ਉਲਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਅਜੀਬ, ਵਿਚਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲੋਕ “ਅਜੀਬ, ਅਨੋਖੇ ਜਿਹੇ, ਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਹੋਣਗੇ; ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਜਾਜਕ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ ਕੌਮ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਤਮਿਕ ਬਲੀਦਾਨ ਚੜਾਇਆ ਕਰਨਗੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭੋਂਟਾਂ ਤੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਗੀਆਂ।” ਕਿੰਨੇ—ਕਿੰਨੇ ਅਦਭੁਤ ਲੋਕ ਹਨ! ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹਨ।

136 ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਹੁਣ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਇੱਕ ਸੁਦਾਈ ਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਅਗਾਂਹ ਵੱਧ ਕੇ ਗਿਰਜੇ ਵਿੱਚ ਆਏ; ਸੁਦਾਈ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇ ਜੋ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਬਿਲਕੁੱਲ ਉਲਟ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਸਾਇੰਸਦਾਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, “ਕਿਉਂ, ਇਹ—ਇਹ ਸੁਦਾਈ ਜਾਂ ਪਾਗਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ!

137 ਪਰ ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਚਰਵਾਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ, “ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਵਰਖਾ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ।” ਸਮਝੋ?

138 ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਅੱਜ, ਕਿਸੇ ਚੰਗਾਈ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਰੋ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਭਾਵੁਕਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਸਿੱਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੈਂਸਰ, ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ,

ਜਾਂ—ਜਾਂ—ਜਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹਨ।” ਪਰ, ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ, ਉਹ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਉਹ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਇਦੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੂੰਹ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

139 ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ, “ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੂੰਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਆ ਉਣ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ”?

140 ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ...ਡਾਕਟਰ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, “ਦੇਖੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਫੋੜਾ ਹਾਲੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੈਂਸਰ ਹਾਲੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬਾਂਹ ਹਾਲੇ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅਪੰਗ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਤੂੰ ਤਾਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਿਆਂ ਹੈਂ।”

141 ਅਰ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਨੂੰਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਉਹੀ ਆਤਮਾ ਅੱਜ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਉੱਥੇ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਮੀਂਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਯੰਤਰਾਂ ਨਾਲ ਚੰਦ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕੇ ਦੱਸ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਵਰਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਪਰ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਵਰਖਾ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ!

142 “ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਆਸ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪੱਕਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਤੇ ਅਣਡਿੱਠ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ।” ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਪੱਕਾ ਅਧਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਰਾਮ ਦੀ ਥਾਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾਦਕ।] ਇਸ ਦਾ ਅਧਾਰ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੀ ਹੈ।

143 ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਨੂੰਹ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, “ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਹੈ।” ਅਤੇ ਇਹ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਧਿਆਨ ਕਰੋ, ਤਾਂ, ਹੁਣ, ਨੂੰਹ, ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਹੀ, ਨੂੰਹ ਪਾਗਲ ਕਹਾਇਆ ਸੀ।

144 ਅਤੇ ਅੱਜ ਜੋ ਲੋਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ, ਗਿਰਜਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਇਹ ਲੋਕ ਪਾਗਲ ਹਨ। ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ ਬਲਕਿ ਜਾਨ ਬੁੱਝ ਕੇ ਜਜਬਾਤੀ ਬਣੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਰੋਲਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਹੈ।” ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਇਦਾ ਹੈ।

145 ਅਤੇ, ਨੂੰਹ ਨੂੰ, ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾਂ ਵੀ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਇਸ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ; ਇਹ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਅਧਾਰ ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ; ਅਤੇ—ਅਤੇ—ਅਤੇ, ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ, ਉਹ ਗਲਤ ਸੀ।” ਪਰ,

ਨੂੰ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਚਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੂੰ ਉਸਤੇ ਹੀ ਸਥਿਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਰ ਗਿਆਨੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਸਾਦਗੀ ਤੋਂ ਠੋਕਰ ਖਾਧੀ, ਅਤੇ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ। ਹੁਣ ਇਹ—ਇਹ—ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਫਟਕਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ, ਉਸ ਪੀੜੀ ਲਈ!

146 ਬਥੇਰੇ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਜੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ!” ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਠੀਕ ਉਹੀ ਹਾਲਤ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ, ਅੱਜ ਵੀ, ਉਹ ਹੀ ਗੱਲ ਫਿਰ ਕਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਰੂਪ ਹੀ ਬਦਲਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਲੋਕ ਅੱਜ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਠੋਕਰ ਖਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਖਾਧੀ ਸੀ।

147 ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਢੇਰਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸਨ, ਪਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸੀ। ਅਤੇ ਨੂੰ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ, ਵਿਭਚਾਰੀ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਪੀੜੀ ਨੂੰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ। ਸੋ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅੱਜ, ਉਸੇ ਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਫਿਰ ਦੇਖੀਏ! ਇਹ ਅਧੁਨਿਕ ਸਦੂਮ ਅਤੇ ਅਮੂਰਾਹ ਹੈ, ਸਮਝੋ, ਦੁਸ਼ਟ, ਵਿਭਚਾਰੀ ਲੋਕ ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੁੱਬੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜੀਵਿਤ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਵੇਖਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਠੋਕਰ ਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

148 ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰੋਸੇਲਾ, ਕਿ, ਜਾਂ, ਕੋਈ—ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੋ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕੇ ਕਿ—ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ਾਮਾਂ ਵੇਲੇ ਦੇ ਚਾਨਣੇ ਜੋ ਚਮਕਣੇ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਭ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ, ਜਿੱਥੇ, ਜਗਮਕ-ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਛੁਪੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਪਿਤਾ, ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ, “ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਤੂੰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਛੁਪਾ ਰੱਖੇਂ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇ ਪਿਤਾ, ਤੂੰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ।” ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਕਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ...

149 ਤਸੀਂ ਵੇਖੋ, ਕਿ ਇਹ ਸੰਸਾਰਕ ਗਿਆਨ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਪਾਪ ਦੇ ਗੈਦੇ ਖੱਡੇ ਵਿੱਚ ਗੇਂਦ ਨੂੰ ਰੇਤਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਆਦਿ ਵਿੱਚ; ਕਿਉਂਕਿ ਹੱਵਾਹ ਗਿਆਨ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ

ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸਮਝੋ। ਅਤੇ ਬੁਧੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਪਰਾਪਤ ਕਰੀਏ। ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਮਝੋ? ਪਰ, ਅੱਜ, ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਚਨ ਨੂੰ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਸ਼ਕਾਉਂਦੇ, ਤੇ ਇਸਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ, ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅੱਜ ਵੀ ਉਹ ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ; ਅੱਜ ਵੀ ਇਹ ਠੀਕ ਉਸੇ ਮਾਪ ਨਾਲ ਹੈ। ਹੁਣ, ਲੋਕ, ਪਰ...

150 ਜਾਂ, ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਦੋਂ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ। ਬਿਲਕੁੱਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅੱਜ ਵੀ ਲੋਕ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਅੱਜ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹ... ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਗਏ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਧਿਕ ਬੁੱਧੀ ਸੀ। ਸਮਝੋ? ਹੁਣ, ਸੰਦੇਸ਼ ਇੰਨਾ ਸਾਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਚਾਤਰ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜਿਆਦਾ ਹੀ ਤੇਜ ਜਾਂ ਚਾਤਰ ਸਨ। ਔਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਖੁਦਾ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਏਨਾ ਜਿਆਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਬਣਾਇਆ, ਕਿ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਸੀ। ਠੀਕ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਮਹਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਤ ਮਹਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵੀ ਅੱਤ ਸਧਾਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

151 ਲੋਕ ਅੱਜ, ਇਹ ਪਰਗਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਹਾਨ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਤ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ, “ਵੱਡਾ ਬਿਸ਼ਪ, ਡਾਕਟਰ ਪਵਿੱਤਰ ਪੈਪ,” ਸਭ ਕੁਝ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਖੁਦਾ, ਜੋ ਅੱਤ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਥੱਲੇ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸਧਾਰਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਦਗੀ ਹੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ।

152 ਅਸੀਂ ਜੈਟ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਰਾਕੇਟ ਜਾਂ...ਜਾਂ... ਮਿਜਾਇਲ ਨੂੰ—ਨੂੰ—ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ, ਅਸੀਂ ਘਾਹ ਦੀ ਇੱਕ ਪੱਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅ-ਅਹ। ਆਮੀਨ। ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਹੈ? ਪਰ ਵਾਪਿਸ ਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਕਿ ਕੌਣ ਘਾਹ ਨੂੰ

ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੋ ਘਾਹ ਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮਿਜ਼ਾਇਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਦੂਸਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਉੱਪਰ ਭੇਜੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਮਝੋ?

153 ਅਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਗਿਰਜਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੰਨੇ ਜਿਆਦਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹਾਂ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਦਸ ਲੱਖ ਡਾਲਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਡਾਲਰ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਗਿਰਜਾ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਡਾਲਰ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਗਿਰਜਾ, ਅਤੇ, ਤਦ ਵੀ, ਮੈਥਡਿਸਟਾਂ ਦੇ ਗਿਰਜੇ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਵਧੀਆ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਬੈਪਿਟਿਸਟ ਪ੍ਰੈਸਬਾਈਟੇਰੀਅਨ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਭਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੈਤੰਕਾਸਟਲ ਵੀ ਇਸੇ ਚੂਹਾ ਦੇੜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਸਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ, ਇਹ ਹੈ; ਅਸੀਂ, ਆਪਣੇ ਤੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਐਡੋ ਚਾਤਰ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਜਦ ਤਕ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੀਏ ਜੋ ਕਿ ਨੁੱਕਰੇ ਛੋਟੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਅਸੀਂ ਵਚਨ ਦੀ ਸਧਾਰਨਤਾ ਤੋਂ ਠੋਕਰ ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

154 ਹੁਣ, ਉਹ, ਉਸ—ਉਸ ਸਾਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅੱਤ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਜਿਆਦਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਨ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਲਿਸ਼ਕ ਪੁਸ਼ਕ ਨਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼, ਇਨੀ—ਇੰਨੀ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਿਖਾਈ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ। ਵੇਖਿਆ? ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਾਂਗੂੰ ਮਹਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ। ਜਦਕਿ, ਉੱਪਰ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਮਾਰਗ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਥੱਲੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

155 ਹੁਣ ਕੋਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰੀ ਧਰੁਵ ਹੀ ਠੀਕ ਉੱਤਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੱਖਣੀ ਧਰੁਵ ਉੱਤਰ ਹੈ; ਜਾਂ ਉੱਤਰੀ ਧਰੁਵ ਦੱਖਣ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੱਖਣੀ ਧਰੁਵ ਉੱਤਰ ਹੈ? ਧਰਤੀ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਸਿਰਾ ਉੱਪਰ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਸਿਰਾ ਹੇਠਾਂ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਪੁਲਾੜ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦੇ ਪਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹਾਂ, “ਉੱਤਰੀ ਧਰੁਵ ਉੱਤਰ ਨੂੰ ਹੈ।” ਇਹ ਗੱਲ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੀ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੱਖਣੀ ਧਰੁਵ ਉੱਤਰ ਹੋਵੇ। ਦੇਖਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸੋ ਆਓ ਅਸੀਂ ਚੇਤੇ ਰੱਖੀਏ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਚਨ...

156 ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਫਿਰ ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ‘ਉੱਪਰਲਾ ਥੱਲੇ ਹੈ’?”

157 ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਸ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ! ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਵੇਂ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਥੱਲੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।” ਸੋ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਉੱਪਰ ਹੈ ਉਹ ਥੱਲੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਥੱਲੇ ਹੈ ਉਹ ਉੱਪਰ ਹੈ।

158 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੰਤ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ... ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ, ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸੇਵਕ, ਕੁਝ ਪੈਤੀਕਾਸਟਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੰਸਾਰਕ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਜਿਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪੈਤੀਕਾਸਟਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੈਤੀਕਾਸਟਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਘੁਮੰਡ ਨਾਲ, ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਫੁਲਾਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੀ “ਪਵਿੱਤਰ ਡਾਕਟਰ ਫਲਾਣਾ-ਫਲਾਣਾ,” ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੇ ਕਿਸੇ-ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਨਜ਼ਰ ਘੁੰਮਾਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੈਤੀਕਾਸਟਲ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਉਹ ਪੈਤੀਕਾਸਟਲ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਹ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ, ਏਨੀ ਤੇਜ਼, ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ।

159 ਇਹ ਇਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਭਈ ਕਿਸੇ ਅਸੈਂਬਲੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਭਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਹਾਰ ਕੇ ਆਇਆ ਹੋਵੇ। ਟੱਕ ਕੂਟਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਜਦ ਮੈਂ ਮਾਤਾ ਫੋਰਡ ਦਾ ਜਨਾਜ਼ਾ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾਂ ਸੀ, ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਹੈ, ਮਰਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਯਕੀਨ, “ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਰਜ ਦਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨਨ ਮੈਂ ਜੀ ਉਠਾਂਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਘਾਹ ਦਾ ਮੁਰਝਾ ਕੇ ਮਰਨਾ, ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਪੱਤਿਆਂ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਰੁੱਖ ਦਾ ਮਰਨਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਹੈ। ਜਦ ਧਰਤੀ ਸੂਰਜ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਸੁਧਾਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁੜ ਜੀਵਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।”

160 ਟੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਬਿਲੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉਸ ਸੈਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਾਹਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।” ਤਦ ਮੈਂ ਅਤੇ ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ ਇੱਕਠੇ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਾਂ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਟੱਕ...” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਾਹਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।”

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਟੱਕ, ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹਾਂ,” ਮੈਂ ਆਖਿਆ।

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹੀ ਗੱਲ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਵਧੀਆ ਹੈ।” ਸਮਝੋ?

161 ਅਤੇ, ਹੁਣ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖਣ ਗਿਆ ਸੀ... ਠੀਕ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ... ਏਡਲੀ ਸਟੀਫਨਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਉਹ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸਟੀਫਨਸਨ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋ, ਟੱਕ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ... ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਟੱਕ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੌਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਬੈਠਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਉਹ ਨੂੰ ਨੀਦ ਆ ਗਈ ਸੀ, ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਦੱਸਿਆ, “ਕਾਲਜ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ ਪਰ ਉਹਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ; ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉੱਚ ਸਨ।” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਗਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?”

162 ਦੇਖਿਆ, ਦੇਖੋ, ਕਿ ਇਹ ਵਚਨ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਦਗੀ ਹੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਖੁਦਾ ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

163 ਹੁਣ, ਉਹਨਾਂ—ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਲੋਕ ਇਨੇ ਚੁਸਤ ਸਨ, ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਮਤਲਬ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਸਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪਾਲਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਤਾਂ ਚਮਕ ਦਮਕ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਆ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ, ਪਰ, ਮਹਾਨ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਨੂੰਹ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ।

164 ਹੁਣ, ਫਿਰ, ਮੂਸਾ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

165 ਜਦ ਪੁਰੋਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਖੁੱਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੇਰਾ ਇਹ ਹੀ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਧਾਰਨ ਹੈ, ਕਿ—ਕਿ—ਕਿ ਉੱਚੀ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ, ਲੱਖਾਂ ਮੀਲ ਦੂਰ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ। ਸਮਝੋ? ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੁਰੋਸ਼ੁਰ ਇਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਮੱਸ਼ਾ ਕਰੇਗਾ। ਸਮਝੋ? ਸਮਝੋ? ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੀ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਰ ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਇਸ ਸਵੇਰ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਧਾਰਨਤਾ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪੁਰੋਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਮਝੋ, ਇੱਕ ਨੀਂਹ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।

166 ਜਰਾ ਸੋਚੋ, ਉਹ ਅਣੂ ਦੇ ਟੋਟੇ -ਟੋਟੇ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜਦ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਕਿ ਜੀਵਨ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਘਾਹ ਦੀ ਤਿੜ੍ਹ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਚੰਦ ਤੇ ਅੱਗ ਦੇ ਰਾਕੇਟ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ—ਅਤੇ ਰਾਡਾਰ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਘਾਹ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਦੇਖਿਆ? ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ।

167 ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ, ਮੂਸਾ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਰਾਏਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ, ਉਹਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹੇ ਪਰੀਵਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਕੁੱਲਪੱਤਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਖੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤਾਂ ਇੰਨਾ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਉਹ “ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ,” ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ। ਸਮਝੋ? ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ...ਅਰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ। ਉਹ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹੇ, ਮੈਨੂੰ ਕਿ—ਕਿ ਉਹ ਘਾਣੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਵਾਸਤੇ ਇੱਟਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਇਸਰਾਈਲੀ ਗੁਲਾਮ ਸੀ, ਪਰ ਪੁਰੋਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਪਰੀਵਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਕਿ

ਉਹ ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਉਤਪਨ ਕਰੇ; ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਪਰੀਵਾਰ ਯਹੂਦੀ ਪਰੀਵਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰੀਵਾਰ, ਜਾਂ ਠਾਠ-ਬਾਠ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ। ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਮੂਲੀ ਜਿਹੇ, ਸਧਾਰਨ ਪਰੀਵਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ। ਸਮਝੋ? ਸਧਾਰਨਤਾ! ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਦ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਦੀ ਵੀ...

168 ਜੇ ਉਹ—ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਹਨੇਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਸਵਰਗਦੂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਔਹ, ਹਾਲੇਲੂਯਾਹ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

“ਠੀਕ ਹੈ, ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ?”

169 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਦਿਨ ਵੀ, ਇਹ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਮਝ ਗਏ? ਹੁਣ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਦਾ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਆਦਿ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਹਵਾ ਨੂੰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਵਰਗਦੂਤ ਨੂੰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ... ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ; ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਮਸ਼ੀਨੀ ਪੁਰਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਹੀ ਸਵਰਗਦੂਤ ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਸੀ!

170 ਅਤੇ ਜਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ, ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੇ ਝੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਪਰੀਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਔਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਕਿੰਨ੍ਹਾਂ ਅਦਭੁਤ ਖੁਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ!

171 ਹੁਣ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਉਹ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੰਸਾਰਕ ਬੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਅਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਨੂੰ ਵਿਖਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਕਦੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਕਰਨ ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਏਨੀ ਵਿੱਦਿਆ ਸਿੱਖ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਿਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸੀ। ਖੁਦਾ ਉਸ ਸਧਾਰਨ ਪਰੀਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ, ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਵੀ ਨਾ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਗਿਆਨੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਉੱਚ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਲਈ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕੇ, ਅਰ ਇਹ ਦਿਖਾ ਸਕੇ ਕਿ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧੀਮੱਤਾ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਣ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਹੋ ਜਾਏ। ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਫਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।

172 ਅਜਿਹਾ, ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ, “ਨਾਂ ਬਲ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ,” ਨਾ ਮਿਸਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ, ਨਾ ਸਾਡੇ ਸਕੂਲੀ ਗਿਆਨ ਨਾਲ, ਨਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਸੈਮਨਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਨਾ ਸਾਡੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ, ਨਾ ਸਾਡੀ ਵਿਦਵਾਨੀ ਢੰਗ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ, “ਪਰ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਖਦਾ ਹੈ।” ਉਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਨੂੰ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਝਾੜੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੁੱਤੀ ਲਾਹੀ ਅਤੇ ਨਮਰਤਾ ਵਿਚ ਨਮਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ।

173 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ, ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਹਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁੰਨ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਫੇਲ ਹੋ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਦੇ ਬਾਂਹ ਦਾ ਬਲ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਮਝ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੇਲ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਾਂਹ ਦਾ ਬਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ? [ਸਭਾ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ”—ਸੰਪਾ] ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇਹ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਬਣਨ ਦਿੱਤਾ, ਕਿ ਉਹ—ਉਹ ਫਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਅਗਲਾ ਦਰਜਾ ਮੂਸਾ ਦਾ ਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜਨਰਲ ਸੀ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੂਸਾ ਨੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ

ਦੇ, ਕਈ ਨਗਰਾਂ 'ਤੇ, ਫਤਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲੁੜਕਾ ਕੇ ਸਿਰ ਭਰਨੇ ਮਾਰਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਰੇਗੀਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਗਿਆਨ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਵੇ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ, ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਾਠੀ ਫੜਾ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਦਾ ਹੈ।

174 ਜਦ, ਉਹ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਨਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਜੋਰ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰੂਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਮੁੜੀ ਹੋਈ ਟੇਡੀ ਮੇਡੀ ਲਾਠੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਮਰਤਾ ਅੰਦਰ, ਸਧਾਰਨਤਾ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਾਠੀ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਲਾਠੀ ਮੂਸਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਸਮਝੋ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੂਸਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਯਕੀਨਨ।

175 ਧਿਆਨ ਦਿਓ, “ਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਨਾ ਬਲ—ਬਲ ਨਾਲ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ।” ਪਰ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਇਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ!

176 ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਪਾਈ ਸਿੱਖਿਆ ਰਾਹੀਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਲਟਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਲਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਫੇਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਮਝੋ? ਉਸ ਕੋਲ ਸਮਝ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾ ਆਈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਚੀਜ ਤੇ ਆਉਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਫੜ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਤਦ ਉਸਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ। ਜੀ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ।

177 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਕਾਹਦੇ ਨਾਲ?) ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ। ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀਹ ਜਾਂ ਕੁਝ ਇਨੇ ਹੀ ਮਿੰਟ ਬਾਕੀ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ...

178 ਅਸੀਂ ਕਾਇਨ ਅਤੇ ਹਾਬਲ ਨੂੰ—ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਵੇਂ ਕਾਇਨ ਨੇ—ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

179 ਇੱਕ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, “ਜੇ—ਜੇ ਸਾਡੀ ਸਭਾ, ਸੋਹਣੇ-ਸੋਹਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੱਜੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਵਧੀਆ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ—ਹੋਏ ਪਾਦਰੀ ਸਾਹਿਬ ...ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਸੇਵਾਦਾਰ, ਸੁੰਦਰ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ, ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਣ—ਹੋਣ ਤਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।” ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਕਿਹੜੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ? ਕਾਇਨ ਨੇ ਵੀ ਠੀਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਰ ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵੇਦੀ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

180 ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ, “ਜਦ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।” ਇਸ ਨਾਲ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ।

181 ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਉਸ—ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੇਦੀ ਬਣਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ, ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਫੁੱਲ ਰੱਖੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਜਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੁੰਦਰ ਫਲ ਰੱਖੇ ਸਨ, ਅਰ ਸੋਚਿਆ, “ਜਰੂਰ ਹੀ, ਮਹਾਨ, ਪਵਿੱਤਰ, ਸ਼ੁੱਧ, ਸੁੰਦਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਚੜਾਵੇ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰੇਗਾ।” ਪਰ, ਦੇਖੋ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

182 ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਹ ਅੱਜ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ—ਉਹ...ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ, ਆਪਣੀ ਸਕੂਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ, ਅਪਣੀ ਉਸ ਨੀਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

183 “ਪਰ ਹਾਬਲ ਨੇ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਬਲੀਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਇਆ।” ਉਸਦੀ ਬਿਲਕੁੱਲ ਵੀ ਸਫਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਜੀਵ ਨੂੰ, ਧੋਣ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਲੈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੇਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਘਸੀਟਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਦੀ ਤੇ ਲੈ ਆਇਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਹਨੂੰ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਲਿਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ—ਇੱਕ ਤੇਜ ਧਾਰ ਵਾਲੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਹੂ ਉਸਦੇ ਉੱਪਰ ਚਾਰ-ਚੁਫੇਰੇ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮਿਣ-ਮਿਣਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਣ

ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ, ਵੇਖੋ, ਇਹਨੂੰ ਵੇਖਣਾ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

184 ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਲਹੂ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆਂ ਹੈ ਮਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਲਹੂ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਜੰਮਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਲਹੂ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਲਹੂ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲਿਆਏਗਾ। “ਇਸੇ ਲਈ ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉੱਤਮ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਉੱਪਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।”

185 ਅਤੇ ਅੱਜ, ਕਈ ਭਾਈ, ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੇਬ ਜਾਂ ਨਾਸ਼ਪਾਤੀ ਖਾਧੀ ਸੀ! ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ, ਬੜੀ ਹੀ ਅਜੀਬ ਖਬਰ ਦੇਖੀ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ, “ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸੇਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ—ਜੋ ਹਵਾਰ ਨੇ ਖਾਧਾ ਸੀ।” ਕਿ, ਮੈਂ—ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, “ਇਹ ਖੁਰਮਾਨੀ ਸੀ।” ਸੋ, ਔਹ, ਵੇਖੋ ਉਹ ਆਤਮਾ ਕਿਥੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ!

186 ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿ, “ਮੂਸਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿ, ਉਥੇ ਤਾਂ—ਤਾਂ ਕਾਨੇ ਸੀ, ਕਾਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕਾਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ—ਕਿਨਾਰੇ ਕਾਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਕਾਨਿਆਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਗੁੱਛਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਉੱਥੇ, ਲੰਬਾ-ਲੰਬਾ ਘਾਹ, ਵੇਲਾਂ ਵਾਂਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤੋਂ ਉਹ ਪਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ।” ਕਿੰਨੀ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀ ਗੱਲ ਹੈ!

187 ਜਦ, “ਪਾਣੀ,” ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਸੱਜਿਓਂ ਅਤੇ ਖੱਬਿਓਂ ਫਟ ਕੇ ਦੇ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ—ਨੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪੂਰਬੀ ਹਨੇਰੀ ਚਲਾਈ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਸਕੇ।” ਦੇਖਿਆ? ਸਮਝੋ?

188 ਉਹ, ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਫੇਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫੇਲ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸੱਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ!

189 ਅਤੇ ਕਾਇਨ ਅੱਜ ਦੇ ਸੰਸਾਰਕ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਛਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਹਰੋਂ ਧਰਮੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਹਰੋਂ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ...ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ—ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ—ਉਸ ਭਵਨ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰੇਗਾ।

ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋ।

190 ਇਹ ਸਰ੍ਹਾਵਾਂ ਹਨ। ਸਮਝੋ? ਤੁਸੀਂ ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਸਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਬੈਪਟਿਸਟ ਸਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਸਬਾਈਟੇਰਿਨ ਸਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਪੈਂਤੀਕਾਸਟਲ ਸਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ।

ਪਰ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ। ਸਮਝੋ?

191 ਇਹ ਸਭ ਸਰ੍ਹਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਸਰ੍ਹਾਵਾਂ ਹਨ। ਮੈਥੋਡਿਸਟ “ਕਲੀਸਿਯਾ,” ਜਾਂ ਪੈਂਤੀਕਾਸਟਲ “ਕਲੀਸਿਯਾ” ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਉੱਥੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਭ ਗਲਤ ਹਨ। ਸਮਝੋ? ਇਹ...ਇਹ ਸਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ, ਇਹ ਸਰ੍ਹਾਵਾਂ ਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

192 ਪ੍ਰੰਤੂ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਭੇਤ ਭਰੀ ਦੇਹ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।

193 ਹੁਣ, ਪਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਭਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਹਾਬਲ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਹਾਬਲ ਨੇ ਸਧਾਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਲੂਹੂ ਬਹਾਇਆ। ਔਹ, ਕਾਸ਼ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਇਸੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਰਹਿੰਦਾ। ਸਮਝੋ?

194 ਅਤੇ, ਕਾਇਨ, ਮਹਾਨ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ, ਚਤੁਰ ਮਨੁੱਖ ਸੀ! “ਔਹ,” ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, “ਹੁਣ, ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ...ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?” ਉਹ ਸੀ। ਉਹ ਚਲਾਕ ਸੀ...ਉਸਦੇ—ਉਸਦੇ ਖਿਚਾਅ ਵੱਲ ਚਲੋ। ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨਿਕ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ, ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ।

195 ਪਰ, ਤੁਸੀਂ ਸੇਥ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਦੇਖੋ, ਉਹ ਨਮਰ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਅਤੇ ਦੇਹਾਤੀ, ਆਦਿ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਸਨ।

196 ਪਰ ਕਾਇਨ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਅਤੇ ਚੁਸਤ ਸੀ। ਉਹ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਕਿ ਉਹ ਤਾਂਬੇ ਨੂੰ ਢਾਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਧਾਤੂਆਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਇਮਾਰਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸਨ। ਅਰ ਉਹ ਚਲਾਕ ਲੋਕ ਸਨ।

197 ਜਦ—ਜਦਕਿ, ਇਹ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕ ਤੰਬੂਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਚਰਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਇਦਿਆਂ ਤੇ ਟਿਕੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਸਮਝੋ? ਦੇਖਿਆ? ਦੇਖੋ ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਤੱਕ ਦੇਖੋ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ 'ਤੇ ਟਿਕੇ ਹੋਏ ਸਨ।

198 ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨੂਹ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੋਲੁਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਝੋ? ਬਿਲਕੁੱਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ, ਜੋਨ ਵੈਜ਼ਲੀ, ਮਾਰਟਿਨ ਲੂਥਰ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਜੋ ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਉਹ ਹੋ ਸਕੇ, ਵੇਖੋ, ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦੀਨ ਬਣੇ ਰਹੋ।

199 ਹੁਣ, ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ—ਨੂੰ ਇਹ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਹਿਚਾਨ ਕਰਾਏ। ਹੁਣ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਮਝੋ? ਹੁਣ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲੱਖਾਂ ਮੀਲ ਦੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਸ ਪਾਸ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਹੋ ਇਸਨੂੰ...ਇਸਨੂੰ ਵਿਰਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਗਾਓ, ਕਹੋ, “ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ,” ਤਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ।

200 ਹੁਣ, ਜਦ ਬਲੀਦਾਨ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਾਇਨ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਕਬੂਲਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮਾਨਸਿਕ ਚਤੁਰਾਈ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਪਰ ਜਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹਾਬਲ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਇਸ ਸਧਾਰਨਤਾ ਅੰਦਰ ਸੀ ਭਈ ਉਹ ਕੋਈ ਸੇਬ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੇਤ ਦਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਲਹੂ ਹੈ; ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸਦੀ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ

ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਦਮ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ। ਸਮਝੋ?

201 ਇੱਥੇ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਬਿਮਾਰਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਚਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਚਾਹੋ ਮੰਗੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।”

202 ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਥੱਲੇ ਨੂੰ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਹੋਰ ਹਨ।

203 ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਏਲੀਯਾਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਾ ਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਸੋਚੋ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਚੁਣਿਆ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਚੋਣ ਸੀ। ਯਾਦ ਰਹੇ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਰੱਬੀ, ਅਤੇ ਪੁਰੋਹਿਤ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਸਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਰਾਜਾ ਅਹਾਬ, ਖੁਦ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਨ ਮਨੁੱਖ ਸਨ। ਪਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੱਧੇ ਸਾਦੇ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਇਆ; ਕਿਸੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ; ਨਾਂ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬੰਦੇ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁੰਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ; ਨਾ, ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਕੌਣ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ਼ ਏਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹਾ ਬੁੱਢਾ ਕਿਸਾਨ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਪੋਸਣਾ ਨਬੀ ਬਣਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜੀਉਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬੱਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਕਿੱਤਿਓਂ ਅਚਾਨਕ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਰਿਆਂ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!

204 ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਸਨ? “ਇਹ ਕਿਹੜੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਆਇਆ ਹੈ?” ਦੇਖਿਆ? “ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਫਰੀਸੀਆ, ਸੱਦੂਕੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾ ਹੈ,” ਜਾਂ ਇਸਤੋਂ ਵੱਧ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੀ ਸੀ? ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਸਮਝੋ? ਖੁਦਾ ਨੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਸੀ।

205 ਪਰ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਸਾਦਾ ਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਜੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਜਗਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਕੂਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਬੱਸ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਪਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਭਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਧੇ ਸਾਦੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਪਾਵੇ। ਉੱਥੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਸਾਦਾ ਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਛੁਪਾ ਜਾਂ ਲੁਕਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾਦਕ]

206 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ “ਅਨਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਮੂਰਖ,” ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਹਨਾਂ—ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਸਨ, ਅਰ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ “ਜਾਦੂਗਰ” ਏਲੀਯਾਹ ਦਾ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ। ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ, ਕਿ, ਦੇਖੋ।

207 ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯਿਸੂ ਤੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ ਉਸਨੂੰ, “ਬਾਲਜਬੂਲ; ਅਤੇ ਪਾਗਲ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਹਾ, “ਕਿਉਂ, ਤੂੰ ਪਾਗਲ ਹੈਂ। ਜੀ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ। ਤੇਰੀ—ਤੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।” ਵੇਖਿਆ?

208 ਇੱਥੇ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, “ਜਦ ਇਹ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ...ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ, ਕੁਫਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।” ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਅਨੰਤ ਜੁਦਾਈ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ, “ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਾ ਇਸ ਜਹਾਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਉਸ ਜਹਾਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।”

209 ਪਰ ਏਲੀਯਾਹ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕਿਨੀ ਉਚਾਈ ਉੱਤੇ ਸਨ...ਔਰਤਾਂ—ਔਰਤਾਂ ਅੱਜ ਦੇ ਅਧੁਨਿਕ ਯੁੱਗ ਵਾਂਗ, ਵਾਲ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਈਜ਼ਬਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੰਗ ਪੋਤਣ ਵਾਲੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਦੀ ਔਰਤ ਸੀ। ਅਤੇ—ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰਕ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਸਾਰਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਤਦ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਏਲੀਯਾਹ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਈਜ਼ਬਲ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਟਕਾਰਦਾ ਹੈ।

210 “ਕਿਉਂ,” ਸੋਚਿਆ, “ਅਸੀਂ ਤੇਰੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨੀ ਹੈ! ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪਾਦਰੀ ਹਨ।”

211 ਸੱਚ ਹੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਏਲੀਯਾਹ ਦੀ ਸੁਣਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਾਦਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਈਜ਼ਬਲ ਦਾ ਪਾਦਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਾਦਰੀ ਹੋਵੇ। ਪਰ, ਪਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਸੀ। ਸਮਝੋ? ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪਾਦਰੀ। ਉਹ ਉਸਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸਟਰ ਸੀ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ।

212 ਅਤੇ ਏਲੀਯਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੀਨ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਹੀ ਹੋਈ ਗੱਲ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇਨਾ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਏਲੀਯਾਹ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਹੋਰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਸਮਝੋ? ਅਮੀਨ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਅਮੀਨ। ਯਕੀਨਨ ਹੀ, ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਹੀ। ਉਸ ਨੇ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਏਗਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਅਲੀਸ਼ਾ ਤੇ ਆਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਹੋਣਾ ਸੀ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਹ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣੇ ਵਾਲੇ ਤੇ ਆਇਆ; ਅਤੇ, ਮਲਾਕੀ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਅੰਤ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

213 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉਹ ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਸਿੱਧੇ ਸਾਦੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਅਤੇ, ਸੋ, ਉਹ ਆਤਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨਾਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੀ, ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, “ਏਲੀਯਾਹ, ਇਹ ਕਰ,” ਅਰ ਏਲੀਯਾਹ ਉਹ ਹੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਛੁਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ!

214 ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਉਸ ਬੁੱਢੇ ਪਾਗਲ ਨਾਲ, ਸਾਡਾ ਕੁਝ ਵੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ,” ਅਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸਨ।

215 ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਜਦ ਉਹ—ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਗੰਜਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਦੀ—ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਾੜੀ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਵਾਲ, ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਵਾਲ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ

ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ; ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਪੈ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮਾਸ ਢਿੱਲਾ ਹੋ ਕੇ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਉਹ ਸਾਮਰਿਯਾ ਦੀ ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਚਲ ਕੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ, ਮੁੜੀ ਹੋਈ ਲਾਠੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸ ਵੱਲ ਨਿਗਾਹ ਕਰੇ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ “ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ” ਵਾਲਾ ਵਚਨ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਥਿੜਕਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਹਕਲਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਹੁਣ, ਹੇ ਮਹਾਨ ਆਹਾਬ।” ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਚੱਲ ਕੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਦ ਤੱਕ ਮੈਂ ਨਾ ਕਹਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਤ੍ਰੇਲ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂਦ ਤੱਕ ਨਾ ਡਿੱਗੇਗੀ।” ਹਾਲੇਲੂਯਾਹ! ਸਮਝੋ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸਾਦਗੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

216 ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ, ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਇਨੀ ਸਾਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਹਰ—ਹਰ ਇੱਕ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਰ ਇੱਕ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਸਭਾ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬਾਕੀ ਸਭ, ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਚ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜਦਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਸੰਗਤੀਆਂ ਆਦਿ ਜਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਸਭ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਪਾਗਲ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

217 ਪਰ ਜਦ ਉਸ ਬੀਜ ਦੇ ਪੱਕਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ, ਜੋ ਬੀਜਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਅੱਗ ਭੇਜ ਕੇ ਤੇ ਬਲੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਛਿਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਯਕੀਨਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੀ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ। ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ—ਉਸ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

218 ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਨਾਲ, ਮੁਸੀਬਤ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਉਹਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਬਹੁਤ ਸੈਮੀਨਰੀ; ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਵਾਲੇ; ਬੜੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ, ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡਾ ਉਪਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ

ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਡੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਟਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕਲਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਵੇਖਿਆ?

219 ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰ ਸਕੇ। ਸਮਝੋ? ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ—ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰੇਗਾ, ਉਹਦੇ ਦੈਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਨਾ ਹਟੇਗਾ, ਪਰ ਉਸ ਵਚਨ ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹ—ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

220 ਪਰ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹ ਲਿਖ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਵਿਆ ਖਿਆ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ,” ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਇਹ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਹੈ।” ਪਰ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਠੀਕ ਹੈ, “ਇਹ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅੱਜ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਂ ਉੱਤਰਨ ਤੇ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਜਦ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।” ਅਤੇ— ਅਤੇ ਉਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੋ, ਉਹ... ਇੱਥੇ ਬਾਈਬਲ ਇਹ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ, ਸੈਮਨਰੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ! ਅਤੇ ਫਲਾਣਾ—ਫਲਾਣਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ!” ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝੋਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

221 ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਲੈਣ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਸਣ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ, ਅਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ। ਪਰ ਜਦ ਅਸਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਠੀਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

222 ਫੁੱਲ ਵਾਂਗੂ, ਸਿੱਧੇ ਉੱਪਰ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਓ। ਬੀਜ, ਇੰਝ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਨੋ ਉਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਮਿੱਟੀ ਪੁੱਟ ਕੇ ਬੀਜ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੜਿਆ ਗਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭੈੜਾ ਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਓਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀਵਨ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੁੱਲ ਪੈਦਾ ਕਰੇ।

223 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਦਗੀ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਦਗੀ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਉਹ ਠੀਕ ਇਹ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਥੱਲੇ ਦੀ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨੀਵਾਂ ਕਰੋ। ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰੋ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ।” ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ—ਸਿਰਫ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਯਾ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਧੰਨਵਾਦੀ ਰਹੋ, ਦੀਨ ਰਹੋ। ਵੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੀਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਚਲੇ ਜਾਓ।

224 ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਘੜੀ ਉੱਤੇ...ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਬਿਠਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥਕਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਮਝੋ। ਇਸ ਹਫਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।

225 ਹੁਣ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

226 ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ—ਇਹ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੱਕ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਧਾਰਮਿਕ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੱਟੜ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਰੁੱਪ ਵੀ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਹੀ ਪਾਸੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

227 ਇਹੀ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਬੁਦਰਨ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਭਾਈਆਂ ਨਾਲ ਮੱਤਭੇਦ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਦ ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਤੋਂ—ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੱਟ ਗਏ। ਉਹ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਚਾਨਣੇ ਰਾਹ ਦੀ ਸਮਝ ਨਾ ਆ ਸਕੀ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਮੰਡਲੀ ਬਣਾ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਕਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਬਣਾ ਲਿਆ ਅਤੇ—ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਬਣਾਇਆ ਜੋ ਉਹ ਬਾਹਰ ਦੇਣ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਰਸੂਲ ਅਤੇ ਨਬੀ ਬਣਾ ਲਏ, ਤਾਂ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਸੂਲ ਅਤੇ ਨਬੀ ਦੇਣ। ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਪਤਨ ਦੀ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸਮਝੋ?

ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝੋ? ਉਹ ਬਣ ਗਏ... ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਨ... ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ... ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੂਜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਅਤੇ—ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਉਹ ਦੂਸਰੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਜਾ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ। ਸਮਝੋ?

228 ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਠੰਡੇ ਅਰ ਵੱਖਰੀ ਹੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਹੈ, ਜੋ ਵਚਨ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

229 ਪਰ ਅਸਲੀ ਸੱਚੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਰਾਹ ਦੇ ਠੀਕ ਵਿਚਕਾਰ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਤਾਂ—ਤਾਂ—ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ—ਇਹ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਸਰਗਰਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਸ ਰਾਹ ਤੇ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਮਾਰਗ ਹੋਵੇਗਾ...”

230 ਅਤੇ ਮੁਬਾਰਕ, ਪਵਿੱਤਰ, ਅਤੇ ਅਨਮੋਲ ਮਿੱਤਰ ਜੋ ਨਾਜ਼ਰੀਨ ਸਦਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਬਲਵੰਤ ਲਹਿਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ? ਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਪਰਾਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਨੇ ਜਿਆਦਾ ਸੀਮਿਤ ਅਤੇ ਇਨੇ ਆਕੜ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ “ਸੈਤਾਨ” ਦੱਸਿਆ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਸਮਝੋ? ਦੇਖਿਆ? ਉਹ, ਉਹ, “ਉਸ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਗਏ।” ਅਤੇ—ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੀਜ ਦੇ ਵੱਲ ਜਾ ਕੇ ਮਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਮਝੋ? ਅਤੇ—ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ।

231 ਹੁਣ, ਦੇਖੋ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਲੋਕ ਹੱਠਧਰਮੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਲੋਕ ਠੰਢੇ ਅਤੇ ਘੁਮੰਡੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ, ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਮਾਰਗ ਹੋਵੇਗਾ...”

232 ਅਤੇ ਨਾਜ਼ਰੀਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੇਲੀਨੈਸ ਦੇ ਲੋਕ, ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, “ਉਹ ਪੁਰਾਣਾ ਮੁਬਾਰਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮਾਰਗ ਹੈ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਹੋਵੇ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਹੋਵੇ!” ਪਰ, ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਹਦੇ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।

233 ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਰਾਜਮਾਰਗ ਹੋਵੇਗਾ,” ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਜੋਯਕ ਹੈ, “ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਰਗ।” ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਰਾਜਮਾਰਗ ਨਹੀਂ ਕਹਾਵੇਗਾ, ਪਰ, “ਉਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਮਾਰਗ ਹੋਵੇਗਾ।”

234 ਹੁਣ, ਅੱਜ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਕੇ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਰਾਜਮਾਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੇ ਉਹ ਹੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ...ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਰਾ ਯਤਨ ਕਰੇ ਭਈ ਘੁੱਗੀ ਦੇ ਖੰਭ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲਗਾ ਕੇ, ਘੁੱਗੀ ਬਣ ਜਾਏ, ਜਦ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ਿਕਰੇ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਉਹ, ਇਹ...ਇਹ ਇੰਝ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਂ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਖੰਭ ਜਾਂ—ਜਾਂ ਮੋਰ ਦੇ ਖੰਭ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਕਹੇ, “ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਪੰਛੀ ਹਾਂ।” ਦੇਖੋ, ਇਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਕਲੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

235 ਪਰ ਮੋਰ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੋਰ ਦੇ ਖੰਭ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਬੂਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੇ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਖੰਭ ਲੱਗੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਦ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕਬੂਤਰ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੇ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਖੰਭ ਹੋਣਗੇ।

236 ਅਤੇ, ਵੇਖੋ, ਇਹਨਾਂ ਹੋਲੀਨੈਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ, “ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਵਾਲ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ—ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਭ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਕੱਰਟ ਪਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮੁੰਦਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।” ਵੇਖੋ, ਇਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਸਮਝੋ? ਇਹ—ਇਹ—ਇਹ ਆਪ ਹੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੈ...ਹੁਣ ਦੇਖੋ ਕਿ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਟੀਂਕਾਸਟਲਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਾਲ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਗੈਰਾ—ਵਗੈਰਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ—ਅਤੇ ਉਹ ਲੱਗਭੱਗ ਸਾਰੇ, ਅੰਗੂਠੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਸਭ ਗਹਿਣੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੇ, ਪੈਟੀਂਕਾਸਟਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਵੇਖੋ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਵੇਖੋ, ਕਿ, “ਅਸੀਂ, ਹੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹਾਂ! ਅਸੀਂ, ਹੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹਾਂ!”

237 ਕਲੀਸਿਯਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਨਿੱਜੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ।

238 ਤੁਸੀਂ ਭੇਡ ਨੂੰ ਉੱਨ ਉਗਾਉਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ, ਉਤਪਾਦਿਤ ਉਨ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਭੇਡ ਨੂੰ ਉੱਨ ਉਤਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਹੁਣ, ਇਸ ਸਾਲ ਮੇਰਾ ਮਾ ਲਕ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਉੱਨ ਹੋਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਉੱਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।” ਨਹੀਂ ਜੀ, ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਬੱਸ ਇਹ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭੇਡ ਬਣੀ ਰਹੇ। ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਉੱਨ ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ...ਇਹ ਤਾਂ—ਇਹ ਤਾਂ ਆਵੇਗੀ ਹੀ...ਇਹ ਤਾਂ ਉੱਗੇਗੀ ਹੀ। ਉਸ ਤੇ ਇਹ ਆਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ...

239 ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫਲਾਂ ਨੂੰ ਉਤਪਨ ਕਰੀਏ। ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਆਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਫਲ ਲੱਗਣ, ਵੇਖੋ, ਅਸੀਂ ਫਲ ਦੇਈਏ। ਸਮਝੋ? ਅਸੀਂ ਫਲ ਦੇਣੇ ਹੀ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰੁੱਖ ਬਣੇ ਹੋ, ਜਦ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇਸਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਏਗਾ। ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ ਉਹ ਫਲ ਲਿਆਏਗਾ ਹੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਚਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹੋ ਮੰਗੋ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।” ਸਮਝੋ? ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਉਗਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

240 ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਥੋੜੇ ਹੀ ਮਿੰਟ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਸੀਂ ਖਤਮ ਕਰਾਂਗੇ।

241 ਹੁਣ, ਹੁਣ, ਦੂਸਰੇ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਨਿੱਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੱਟੜ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ, ਉਹ ਦੂਸਰੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉੱਪਰ ਥੱਲੇ ਨੱਚੇ ਟੱਪੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਤੇਜਨਾ ਜਾਂ ਜਜਬਾਤ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਦੂਸਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ—ਜਾਂ—ਜਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਿਲਕੁੱਲ ਠੀਕ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਹੈ, ਜੋ—ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

242 ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉਸ ਦਿਨ ਬਥੇਰੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਕਹਿਣਗੇ, ‘ਪ੍ਰਭੂ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ? ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕੰਮ ਕੀਤੇ, ਦੁਸ਼ਟਾਤਮੇ ਕੱਢੇ?’” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ।” ਸਮਝੋ? ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਸਤੋ, ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

243 ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ...ਅਤੇ, ਪਰਾਈ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣਾ, ਇਸਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ? ਮੈਂ ਪਰਾਈ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ ਜੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਆਤਮਾ ਦੇ ਫਲ ਹਨ। ਸਮਝੋ? ਜੀ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਭਾਈਆਂ ਦੀ ਇਸ ਲਹਿਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਾਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ।” ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੋਈ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

244 ਮੈਂ ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾ ਨੂੰ ਇਨੀ ਤੇਜੀ ਨਾਲ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਮਨੁੱਖੀ ਖੋਪੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲਹੂ ਪੀਂਦੇ, ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।

245 ਮੈਂ ਅਰੀਜੋਨਾ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਵਰਖਾ ਵਿੱਚ—ਵਿੱਚ—ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਹੋਏ, ਸੱਪਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਲੇ ਲਪੇਟਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਹੈ; ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਹੋਏ। ਜਾਦੂ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਖਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੈਨਸਿਲ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਾਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

ਇਸ ਲਈ, ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਨਾ ਦੱਸੋ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਮਝੋ?

246 ਇਸ ਲਈ—ਲਈ ਆਤਮਾ ਦੇ ਫਲ ਹਨ...ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਲਾਂ ਤੋਂ,” ਨਾ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਜਜਬਾਤਾਂ ਤੋਂ, “ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਲਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਵੋਗੇ।” ਸਮਝੋ? ਸੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਾਏ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਲ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੀਨਤਾ, ਅਤੇ ਮਿਠਾਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜੋ ਠੀਕ ਵਚਨ ਤੇ

ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਵੀ ਉਹ ਵਚਨ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ “ਆਮੀਨ” ਦੇ ਨਾਲ ਵੀਰਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿ, ਉਹ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਵਿਸਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

247 ਪਰ ਅਸੀਂ ਰਾਹ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾ ਕੇ, ਫਿਰ, ਕੱਟੜਪੈਥੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਬਿਜਨੈੱਸਮੈਨ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆ ਵੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉੱਪਰ ਥੱਲੇ ਨੱਚ ਟੱਪ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜੀ ਨਹੀਂ। ਸਮਝੋ?...ਤੇ—ਤੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਬੜੇ ਹੀ ਅਦਭੁਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਰਾਈ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲਣਾ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।

248 ਅਤੇ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਰਾਈ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਹਾਲੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। “ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਾਂ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾ ਰੱਖਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਠਣ ਠਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਿੱਤਲ, ਅਥਵਾ ਛਣਛਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਛੈਣੇ ਬਣਿਆ ਹਾਂ।” ਪਹਿਲਾ ਕੁਰਿਥੀਆਂ 13 ਬਾਬ। ਵੇਖਿਆ? ਸੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ... ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ।

249 ਮੈਥੋਡਿਸਟਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚਿਲਾਏ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੀ,” ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾਜਰੀਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ।” ਪ੍ਰਿੰਤੂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਾਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੋਲੇ; ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ,” ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਵੇਖਿਆ? ਸਮਝੋ?

250 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੀ ਨਹੀਂ, ਉਹ...ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਉਹ ਤਾਂ ਹਾਲੇ ਵੀ, ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ? ਉਹ ਤਾਂ ਇਨਾ ਦੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖ ਸੱਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ—ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋਗੇ, ਵੇਖੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ।

251 ਹੁਣ, ਅਤੇ ਤਦ ਉਹ ਕੱਟੜ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਟੋਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਦ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਠੰਡੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ; ਇੱਥੇ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਕੱਟੜ ਲੋਕ ਹਨ; ਅਤੇ ਬਿਲਕੁੱਲ ਰਾਹ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਸਿੱਧੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੀ ਹੋਈ ਦੁਲਹਨ ਲੰਘਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਦੋਨਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅਪਣੇ ਵਚਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸਨੂੰ ਸੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

252 ਹੁਣ, ਔਹ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਛੱਡਣਾ ਪੈਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ—ਮੈਨੂੰ ਹੋ ਗਈ...ਮੇਰਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਜਲਦੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਰਾਂਗਾ।

253 ਅਦਨ ਤੋਂ, ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਤੋਂ ਹੀ, ਇਹ—ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਦਨ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

254 ਹੁਣ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕੁ ਹਵਾਲੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਸ, ਛੱਡਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ, ਖਤਮ ਕਰ ਦਿਆਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਛਿਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਰਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ—ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਓ। ਸਮਝੋ?

255 ਅਦਨ ਤੋਂ ਹੀ, ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮਸੀਹ ਆਏਗਾ। ਇਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਾਫੀ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੂਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ, ਇੱਕ ਨਬੀ ਖੜਾ ਕਰੇਗਾ।” ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਇੱਕ ਨਬੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਈਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੀ ਲੰਘ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਦੇ ਥੱਲਿਓਂ ਦੀ ਲੰਘ ਗਈ ਸੀ। ਦੇਖਿਆ? ਸਮਝੋ? ਕਈਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੀ ਲੰਘ ਗਈ, ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਦੇ ਥੱਲੇ ਦੀ ਲੰਘ ਗਈ ਸੀ। ਸਮਝੋ?

256 ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹੀ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਕੇ ਅਰਥ ਲਗਾਉਣ

ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

257 ਬਾਈਬਲ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, “ਜਿਵੇਂ ਵਚਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸੇ ਤੇ ਹੀ ਅਟੱਲ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ‘ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਅਨੁਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।’”

258 ਇਸ ਲਈ, ਮੈਥੋਡਿਸਟੋ, ਬੈਪਟਿਸਟੋ, ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲੋ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਾ ਕਹੋ ਕਿ, “ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।”

259 ਮੇਰਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ, “ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ?” ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿਣਾ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਬਲਕਿ ਉਹ ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਦੀ ਚੋਕਸੀ ਕਰੇਗਾ।

260 ਪਰ ਹੁਣ, ਵੇਖੋ, ਇਸ ਮਸੀਹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਨਬੀ ਇਹ ਬਿਲਕੁੱਲ ਠੀਕ-ਠੀਕ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਆਏਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਏਗਾ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ, ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ! ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਨ੍ਹੇ ਸਧਾਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਏਨੀ ਸਧਾਰਣਤਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਠੋਕਰ ਖਾਧੀ। ਕੀ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ] ਉੱਥੇ, ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ...

261 ਕੋਈ ਵੀ ਤਦ ਤੱਕ ਜਾਜਕ, ਜਾਂ ਗੁਰੂ, ਨਹੀਂ ਬਣ ਸੱਕਦਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਲੇਵੀ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ, ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ, ਜਰਾ ਸੋਚੋ, ਕਿ ਉਸਦੇ ਦਾਦੇ-ਦਾ-ਦਾਦਾ-ਦਾਦੇ-ਦਾ-ਦਾਦਾ-ਪੜਦਾਦਾ ਜਾਜਕ ਸੀ, ਠੀਕ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਰ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ, ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

262 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪਾਦਰੀ ਜਾਂ ਬਿਸ਼ਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ—ਜੋ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਚਰਚ ਦੇ, ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਰ ਪੀੜ੍ਹੀ, ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਸੇਵਕ, ਬਣਦੇ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, “ਮੇਰੇ ਦਾਦਾ-ਦਾ-ਦਾਦੇ-ਦਾ-ਪੜਦਾਦਾ ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਦੇ ਬਿਸ਼ਪ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਬਿਸ਼ਪ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਦਿ ਆਦਿ।” ਸਮਝੋ?

263 ਉਹ ਸਭ, ਜੋ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹੀ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾ ਲਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿਖਾਇਆ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ, ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਿੱਤਰਾਂ ਨੇ ਮੂਲ ਵਚਨ ਤੋਂ ਹੱਟ ਕੇ ਵਚਨ ਸਿਖਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਜੱਥੇਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਈ, ਕਿ, ਜਦ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਭੇਜੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ।

264 ਅਤੇ ਬਿਲਕੁੱਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਜ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸਖਤ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਅੱਜ ਵੀ ਠੀਕ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਚਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ—ਹੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ—ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲਗਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪਣੀ ਹੀ...ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, “ਖੁਦਾ ਦੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪੋਤੇ ਪੋਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।” ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ, ਉਹਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੋਈ ਪੋਤਾ ਅਤੇ ਪੋਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਉਹ ਹੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਡਿਆਂ ਨੇ ਚੁਕਾਈ। ਉਸੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਡੇ ਚੱਲੇ।

265 ਹੁਣ, ਇਸ ਲਈ, ਜਦ ਉਹ ਮਸੀਹਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਸੀ...ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਹਰ ਇੱਕ ਨਬੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ; ਦਾਉਦ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਭਜਨ ਗਾਏ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਨੇ। ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਕਸ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਚਾਰਟਾਂ 'ਤੇ ਉਲੀਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦ ਤੱਕ, ਕਿ ਉਹ ਬੜੇ ਸਾਦੇ ਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ—ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੱਤਾਂ ਨੂੰ ਚੂਰ-ਚੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੇਖਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ।

266 ਉਹ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲ ਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਏਗਾ? ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਸਮਝੋ? ਜਦਕਿ,

ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅਨੇਕਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ, “ਹੇ, ਬੈਤਲਹਮ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਦੇਸ, ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਹੈ...” ਅਤੇ ਪੁਰੋਖ ਨੇ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਗਾ। ਸਮਝੋ?

267 ਅਤੇ, ਤਾਂ ਵੀ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਧਾਰਨ ਸੀ! ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਨਣ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੜਬੜੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਵਚਨ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤਰਜਮੇ ਦੇ ਉਲਟ ਆਇਆ ਸੀ। ਵੇਖਿਆ? ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ।

268 ਹੁਣ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਦੇਖੋ, ਹੁਣ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, “ਜਦ ਮਸੀਹ ਆਏਗਾ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੀ ਉਹ ਹੈਕਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹੇਗਾ, ‘ਕੈਫਾ ਨੂੰ,’ ਜਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹਾਂਜਾਜਕ ਹੋਵੇਗਾ, ‘ਮੈਂ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ।’ ਉਹ ਇੱਕ ਕਰੇੜ ਸਵਰਗ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸਲਾਮ ਨਾਲ ਆਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਕਹੇਗਾ, ‘ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਇੱਥੇ ਥੱਲੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਲੋਕੋ, ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ— ਇੱਕ ਬਲਵੰਤ ਕਲੀਸਿਯਾ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਹੋ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਧੁਨ ਬਦਲਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਬੂਹੇ ਇੱਥੇ ਧਰਤੀ ’ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਵੇਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਲੋਕੋ ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਜਾਣਾ।’ ਕਹਿਣਾ, ‘ਤੁਸੀਂ ਫਲਾਣੇ-ਫਲਾਣੇ ਡਾਕਟਰ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਫਲਾਣੇ-ਫਲਾਣੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮੁੱਖ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋ ਸੱਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕਿ ਸੱਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ।”

269 ਹੁਣ ਸ਼ਾਇਦ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਅੱਜ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਥੋੜੀ ਹੈ... ਇਹ ਗੱਲ ਜਰਾ ਖਰਵੀ ਜਿਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ... ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

270 “ਅਤੇ—ਅਤੇ, ਉੱਥੇ, ਇਸਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਮਸੀਹ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਜੇ ਇਹ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਸੀਹ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਤਦ,

ਉਥੇ ਹੋਵੇਗਾ...ਤਦ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਜੋ ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਲੱਗਭੱਗ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਸਵਾਰਗਦੁਤਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਸਾਜ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ, ਸਵਾਗਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਉਸ ਵੇਹੜੇ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਥੱਲੇ ਉੱਤਰਨਗੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਬਣਵਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਔਹ, ਸਭ ਇੱਥੇ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਥੱਲੇ, ਜਿੱਥੇ ਸੰਤ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ!”

271 “ਜੀ ਹਾਂ,” ਜਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਤੁਸੀਂ ਪਖੰਡੀ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ!” ਕਿਹਾ, “ਤੁਸੀਂ ਨਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਤੇ ਚੂਨਾ ਫੇਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਬਾਪ-ਦਾਦਿਆਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।” ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਸਮਝੋ? “ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਘਾਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ!” ਸਮਝ ਲੱਗੀ? ਪਰ ਤਦ ਉਸਨੇ ਕਿਸ ਨੂੰ “ਧਾਰਮਿਕਤਾ” ਕਿਹਾ? ਉਸ ਨੂੰ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ, “ਮੂਰਖਤਾ ਅਤੇ ਹਠਧਰਮ” ਕਿਹਾ। ਜੀ ਹਾਂ।

ਉੱਥੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੋਚ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਏਗਾ।

272 ਪਰ, ਜਦ, ਉਹ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ—ਇੱਕ ਕੁਵਾਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲਿਆ, ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਤਰਖਾਣ ਉਸਦੇ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਲਈ ਧਰਮ ਦਾ ਪਿਤਾ ਬਣਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ—ਇੱਕ ਅਣਜਾਤੀ ਛੋਟੀ ਲੜਕੀ, ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਬਣੀ। ਵੇਖੋ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਦੀ ਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ। ਉਹ—ਉਹ ਇੱਕ...ਛੋਟੀ ਔਰਤ ਦੀ ਕੁੱਖ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆ ਜੋ ਕਿ, ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਜਿਹੇ ਨਗਰ ਨਾਸਰਤ ਦੀ—ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਆਦਮੀ ਸੀ; ਜਿਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਨ; ਯੂਸਫ ਦੇ। ਅਤੇ—ਅਤੇ ਮਰਿਯਮ ਉਸਦੀ ਮੰਗੇਤਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਤਦ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ, ਇੱਕ ਬਦਨਾਮ ਨਾਮ ਨਾਲ ਆਇਆ। ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਨਜਾਇਜ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਔਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!

273 ਇਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਦਮਕ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਧੱਕਾ ਲੱਗਾ। ਵੇਖਿਆ? ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਤੋਂ ਨਾ ਹੋ ਸਕਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਸਕੇ। ਵਚਨ ਦਾ ਜੋ ਅਨੁਵਾਦ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਔਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!

274 ਇਹ ਗੱਲ ਸੋਚ ਕੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖ ਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਕੰਬਣੀ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ ਹੈ।

275 ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਾਰਾਂ ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ...ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ, ਜਾਂ, ਕੀ ਮੈਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਆਂ, ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਨਹੀਂ।”—ਸੰਪਾ] ਉਹ...ਤੁਹਾਡਾ ਪੰਨਵਾਦ। ਤੁਸੀਂ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਹੋਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਰਹੋ, ਦੇਖੋ। [“ਤੁਸੀਂ ਲਗਾ ਤਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ।”] ਹੁਣ, ਇਹ ਹੈ, ਇਹ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੀਂਹ ਬੰਨ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਛੱਡ ਦਿਆਂ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕੀਏ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਦਸ ਜਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਆਂ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ।

276 ਹੁਣ, ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਇਹ ਏਨਾ ਸਧਾਰਨ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ—ਉਹ—ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਏ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਠੀਕ ਨਿਸ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਸਮਝੋ, ਇਹ ਵਚਨ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਿਲਕੁੱਲ ਉਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਇਆ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ। ਪਰ, ਉਹ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਗਲਤ ਸੀ। ਮੂਸਾ ਦੇ ਦਿਨੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਫੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਗਲਤ ਸੀ। ਨੂਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਗਲਤ ਸੀ, ਵੇਖਿਆ, ਪਰ ਖੁਦਾ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

277 ਅਰ ਤਦ ਯਿਸੂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ—ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿਖਾਉਣ ਲੱਗਾ। “ਜੇ ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈਂ ਤਾਂ, ਫਲਾਂ-ਫਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾ,” ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ। “ਜੇ ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰ ਆ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਖਾ।” ਵੇਖਿਆ? ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਠੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਖੁਦਾ ਉਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਹੈ।

278 ਉਹ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜਰੂਰ ਹੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਸਵਰਗ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸਲਾਮੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏਗਾ। ਪਰ ਉਹ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਗੱਲ ਬੜੀ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਸੀ ਕਿਸੇ ਆਮ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਸੀ, ਕਿ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੈਨਾ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸੁਆਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਰਚਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਕਿ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ, ਉਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸੱਕਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਗਾਵਾਂ ਬੱਝਦੀਆਂ, ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਰੂੜੀ ਦਾ ਢੇਰ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ...? ਸਮਝੋ?

279 ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਧਾਰਣਤਾ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅੱਤ ਮਹਾਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਿਖਾਈ ਦੀ

ਵਿਚਾਰ ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨੀਵਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਵੇਖੋ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਏਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਏਨਾ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪਹਿਨਾਉਣ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੇ ਸੋਚੋ! ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ...ਸਰਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਤਬੇਲੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ—ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਖੱਡ ਵਰਗਾ, ਇੱਕ—ਇੱਕ ਨਿੱਕੀ, ਗੁਫਾ ਵਾਂਗ, ਇੱਕ ਤਬੇਲਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਘਾਹ ਫੂਸ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਔਹ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਲਟ ਸੀ...

280 ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਮਾਂ ਬਣਨਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਂ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਮੰਗਣੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਂ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ, ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਵੇਖਿਆ? ਉਸਨੇ ਮਾਂ ਬਣਨਾ ਹੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ, ਮਰਿਯਮ, ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

281 ਅਤੇ ਯੂਸਫ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਰਾਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦੂਤ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਯੂਸਫ, ਤੂੰ ਦਾਊਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਮਰਿਯਮ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਸਦੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਇਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਸਾਫ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਮਨੁੱਖ, ਯੂਸਫ ਦਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਗਹਿਰਾ ਸੀ, ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕ ਦਾ ਸੀ।

282 ਪਰ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਮੱਤਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਤਾ ਲਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਬਾਹਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਤਿੱਖੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ।

283 ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ, ਉਸਦਾ ਚਰਨੀ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਗੱਲ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਗੱਲ ਤੱਕ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਸਕੂਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਤਦ ਵੀ,

ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸਿੱਧੇ-ਸਾਢੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਹੈਕਲ ਦੇ ਜਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਗੜਬੜੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਔਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਣਤਾ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧਾਰਮਿਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ। ਖੁਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਾਹ-ਫੂਸ ਅੰਦਰ ਲੁਕਾਈ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਈ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਸਮਝੋ? ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖੋ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਦ, ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸੀ, ਵੇਖੋ।

284 ਜਦ ਉਹ...ਉਹ...ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਕਿ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ, “ਉਸ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਖੇਡਣਾ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਾ ਰੱਖਣਾ। ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਕੰਜਰੀ ਵਰਗੀ ਹੈ, ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ, ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ...ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਮਾਂ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਨਾ ਰੱਖਣਾ।”

285 ਮਰਿਯਮ ਨੇ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ! ਪਰ, ਉਸ ਨੂੰ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਬਾਹਰ ਲੋਕ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਅਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਈ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਇਸਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸੱਕਦੇ ਸਨ।

286 ਕਈ ਵਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਣਾ। ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਿਣਾ।”

287 ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, “ਅੱਛਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇਂਗਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।”

288 ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ ਜਦ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ। ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਿਣਾ”?

289 ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਖਾਇਆ। “ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੀ,” ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।

ਕਿਹਾ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆਂ ਸਾਂ।”

290 ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਵੇਖੋ?” ਉਸ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਪਿੱਛੇ, ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਛ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਨੇਕਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।”

291 ਕਿਹਾ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ?” ਇਸ ਨੇ... ਇਸਨੇ ਤਾਂ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਸਮਝੋ?

292 ਅਤੇ ਯੂਸਫ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚਾ ਕਿਸਦਾ ਹੈ। ਮਰਿਯਮ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚਾ ਕਿਸਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਕੌਣ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕੀ ਆਖਿਆ? “ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।” ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਲੱਕੜਾਂ ਕੱਟ ਕੇ—ਕੇ ਬੂਹਾ ਬਣਾਉਣਾ; ਪਰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣਾ। ਆਮੀਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਕਿ, ਮੈਨੂੰ, ਮੇਰਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ?”

293 ਹੁਣ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, “ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮੂਰਖ ਬੱਚਾ...” ਕੋਈ ਵੀ ਬੱਚਾ ਜਿਹੜਾ ਅਵੈਦ ਰੈਦ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਵੈਦ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਛ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਸਮਝੋ, ਪਰ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੁਣੋ। ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦੇ, ਵਿਚਾਰ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ, “ਗੰਦਗੀ, ਵਿਗਾੜ, ਨਾਜਾਇਜ਼।”

294 ਵੇਖੋ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੀਵਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਬੀਜ ਦੀ ਸੜਾਂਪ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ?

295 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਮੂਲੀ ਜਿਹੀ ਭਾਂਡੇ ਧੋਣ ਵਾਲੀ, ਜਾਂ ਕੱਪੜੇ ਧੋਣ ਵਾਲੀ ਅੰਦਰ ਲੁਕਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਧਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤਨੀ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ, ਪਿਆਰ ਦੁਆ-ਸਲਾਮ ਕਹਿ ਕੇ ਘਰੋਂ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁਪਾ ਲਵੇ ਜਿਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਰਕ ਬਿਸ਼ਪ ਕੁਝ ਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ। ਸਮਝੋ? ਉਹ ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਤੁਰੀ ਬਜਾਏ ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੇਵਕਾਈ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ, ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਇਸੇ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬੱਸ ਇਨਾ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਸਧਾਰਨ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵੇਖਿਆ।

296 ਹੁਣ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਰਲਤਾ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਏ ਹੋਏ ਸੀ, ਉਸ ਸਧਾਰਨ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ—ਦੀ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਏ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਖੁਦਾ! ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਗਿਆਨੀ, ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀ, ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ, ਹੈਰੇਦੀਸ ਅਤੇ ਨੀਰੋ ਅਤੇ—ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਖੁਝ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਦਿ, ਉਸ ਦਿਨ ਦੇ, ਅਤੇ ਨੈਰੋਸ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਅਦਰ ਲੁਕਾਈ ਬੈਠਾ ਹੈ।

297 ਹੁਣ, ਜਲਦੀ ਨਾਲ। ਯੁਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ, ਯਸਾਯਾਹ 40 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮਲਾਕੀ 3 ਵਿੱਚ ਵੀ। ਠੀਕ ਹੈ, ਹਾਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾ ਲਵੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਯਸਾਯਾਹ 40 ਵਿੱਚ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ...ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੈਂ...ਚੰਗਾ ਤਾਂ ਇਹੋ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ—ਮੈਂ—ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਂ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ—ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ] ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ, ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ, 40ਵਾਂ ਬਾਬ ਕੱਢਾਂਗੇ, ਅਤੇ—ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ ਅਤੇ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਧਰ ਵੇਖੋ, “ਮੇਰੀ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਓ, ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਓ।” ਹੁਣ, ਯਾਦ ਰਹੇ, ਇਹ ਸੱਤ ਸੌ ਤੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਉੱਪਰ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ, ਸਮਝੋ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਨਬੀ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਸੱਤ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਓ, ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਓ, ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਖਦਾ ਹੈ।

ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਆਖੋ, ਤੇਰੀ ਔਖੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤੇਰੀ ਬਦੀ ਦੀ ਸਜਾ ਭਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਤੋਂ...ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਦੁੱਗਣੀ ਸਜਾ ਪਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼...ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ, ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰੋ, ਬੀਆਬਾਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਲਈ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰੋ।

ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਘਾਟੀ ਭਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਪਹਾੜ ਅਤੇ
ਟਿੱਬਾ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ: ਖੁਰਦਰਾ ਪੱਧਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ,
ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਨੀਵੇਂ...ਸਿੱਧੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ:

298 ਔਹ, ਮੇਰੇ, ਮੇਰੇ! ਉਸਨੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਾ ਸੀ! ਸਮਝੋ? ਹੁਣ
ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ, ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਤਾਬ, ਮਲਾਕੀ ਕੱਢੋ ...ਇਹ
ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਆਖਰੀ ਨਬੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮਲਾਕੀ ਨੇ, ਬਿਲਕੁੱਲ। ਮਲਾਕੀ
ਇਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ
ਬਿਲਕੁੱਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੋਗੇ। ਮਲਾਕੀ ਦਾ, ਤੀਸਰਾ ਬਾਬ।

ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਰਾਹ ਨੂੰ
ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ: ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭਾਲਦੇ ਹੋ, ਅਚਾਨਕ
ਆਪਣੀ ਹੈਕਲ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਹਾਂ, ਨੇਮ ਦਾ ਦੂਤ ਜਿਸ ਤੋਂ
ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ: ਵੇਖੋ, ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸੈਨਾ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ
ਹੈ।

299 ਇੱਥੇ ਵੀ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, “ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ
ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨੂੰ ਭੇਜੋ, ਉਹ ਰਾਹ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਸੁਧਾਰੇਗਾ।” ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੱਤੀ
11:10 ਵਿੱਚ, ਇਹੋ ਹੀ, ਕਿਹਾ ਸੀ:

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜਾਣ ਲਵੋ ਕਿ ਇਸੇ
ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੰਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵੇਖੋ, ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੂਤ
ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਘੱਲਦਾ ਹਾਂ,...

300 ਵੇਖਿਆ? ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੇਖੋ, ਕਿਵੇਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ!
ਜਦੋਂ, ਸੱਤ ਸੌ ਹੋ ਗਏ, ਕਿ ਮਸੀਹਾ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਅੱਗੇ ਚੱਲਣ
ਵਾਲਾ ਦੂਤ ਆਏਗਾ। ਪਰ ਜਦ ਉਹ ਦੂਤ ਆਇਆ, ਇੰਨੀ ਸਾਧਾਰਣਤਾ ਵਿੱਚ,
ਤਾਂ ਉਹ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਫੇਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਫੇਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

301 ਹੁਣ, ਯਾਦ ਕਰੋ, ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਜਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਚੰਗਾ, ਵੇਖੋ ਇਹ
ਕਿੰਨੀ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ
ਅਪਨਾਇਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਸੈਮਨਰੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਕੰਮ
ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ। ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਜੰਗਲ
ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਵਾਪਸ
ਪਰਤਿਆ। ਉਹ ਖੁੰਝ ਗਏ। ਉਹ ਇਨਾ ਸਾਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉੱਚ
ਕੋਟੀ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਏਨਾ ਸਧਾਰਨ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਬੜੀ

ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਸਨ, ਕਿ ਜਦ ਇਹ ਆਦਮੀ ਆਏਗਾ ਤਾਂ...

302 ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹੋਇਆ, “ਹਰੇਕ ਪਹਾੜ ਅਤੇ ਟਿੱਬਾ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੂਣ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਖੁਰਦਲਾ ਪੱਧਰਾ ਅਤੇ ਬਿੱਖਰੇ ਥਾਂ ਮੈਦਾਨ ਹੋਣਗੇ?” ਦਾਉਦ ਨੇ ਇਹ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਪਹਾੜ—ਪਹਾੜ ਛੱਤਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਟੱਪਣ ਲੱਗੇ, ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਨੇ ਤਾਲੀ ਵਜਾਈ।” [ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਈ ਵਾਰ ਤਾੜੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ—ਸੰਪਾ]

303 ਕੀ ਹੋਇਆ? ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਹੋਇਆ? ਇੱਕ ਦਾੜੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ, ਜੋ ਬਿਲਕੁੱਲ ਅਨਪੜ੍ਹ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਭੇਡ ਦੀ ਖੱਲ ਲਪੇਟੇ ਹੋਏ, ਯਹੂਦਿਆ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ, ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, “ਮਨ ਫਿਰਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਪਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਓ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹੋ, ‘ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਬੰਦਾ ਹਾਂ।’ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਲਈ ਸੈਤਾਨ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ।” ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!

“ਚੰਗਾ, ਇਹ ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਦੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

304 ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਸੀ! ਵੇਖੋ, ਉਹ ਰਾਹ ਨੂੰ ਪੱਧਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਮਝੋ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੇਡੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉੱਚੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵਿਆਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। “ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨਾ ਕਰਨੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਹਨਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਲਈ ਸੰਤਾਨ ਉਤਪਨ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ।” ਉਸਨੇ ਉੱਚੇ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਔਹ, ਮੇਰੇ ਖੁਦਾ! ਉਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਜੀ ਹਾਂ। ਭਿਨਤਾ ਵੇਖੋ? ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੋਵੇਗਾ।

305 ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਸੋਚਿਆ, ਔਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਜੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ। ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ...ਉਹ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਤਾਂ ਵੀ, ਵਚਨ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਉੱਚੇ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਉਹ ਸਨ।

306 ਮੁੰਡਿਆ, ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਦੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਕਿਹਾ, “ਹੇ ਸੱਪਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਓ! ਤੁਸੀਂ ਘਾਹ ਵਿੱਚ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਸੱਪ ਹੋ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਕੁਹਾੜਾ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜੜ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਰੁੱਖ ਜੋ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕੱਟਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਜੋ ਮੇਰੇ ਬਾਦ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਬਲਵਾਨ ਹੈ; ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਗ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤੇਗਲੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੱਤੇ ਨੂੰ ਚੇਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਫ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ-...ਉਹ ਕਣਕ ਨੂੰ ਭੜੋਲੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਕਰੇਗਾ; ਤੂੜੀ ਨੂੰ ਨਾ ਬੁੱਝਣ ਵਾਲੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇਗਾ।” ਆਮੀਨ।

307 ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦ ਖੁਰਦਰੇ ਥਾਂ ਪੱਧਰੇ ਬਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਮਝੋ, ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਠੀਕ ਵਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਵਚਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਸਧਾਰਨ, ਕਿ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

308 ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨਾ ਬਣਨਾ। ਸਮਝੋ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨਾ ਬਣ ਜਾਣਾ। ਇਸ ਲਈ, ਹੁਣ, ਸੁਣੋ।

309 ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਾ ਸਕੇ ਸਨ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਮ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆ ਸਕਿਆ, ਕਿ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਏ। ਫਿਰ ਸੁਣੋ, ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਜੋ ਕਿ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਜਾਜਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਧੋਣ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਗੋਲ ਕਾਲਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ, ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਸੀ।

310 ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕੀ ਵੇਖਣ ਗਏ ਸੀ?” ਜਦ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਚੇਲੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਏ। ਪੁੱਛਿਆ, “ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕੀ ਵੇਖਣ ਗਏ ਸੀ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਜਾਜਕਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ, ਜਾਂ ਸੋਹਣੇ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਗਏ ਸੀ,” ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ—ਉਸ—ਉਸ—ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਗਏ ਸੀ?” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਵੇਖਣ ਗਏ ਸੀ?”

311 ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਵਾਲੇ, ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਫਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ, ਉਹ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦੋਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਵੈਨਿਸ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਥਾਂ, ਸਿਖਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਲਈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੱਭ ਠੀਕ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਉੱਥੇ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ, ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ— ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਰਾਜ ਭਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ ਜੱਸ਼ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।”

312 ਪਰ ਕਿਹਾ, “ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕੀ ਵੇਖਣ ਗਏ ਸੀ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਵਾ ਨਾਲ ਹਿਲਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਗਏ ਸੀ? ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਇਹ ਕਹਿ ਸੱਕਦਾ ਹੈ...ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਂਬਰ ਹੋ— ਤੁਸੀਂ ਵੱਨਨੈਸ ਸੈਸਥਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋ; ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਅਸੈਂਬਲੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਓ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਸੀਂ— ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਰਾਂਗੇ...’ ‘ਮੈਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ।’ ਹੁ! ਹਵਾ ਨਾਲ, ਹਿਲਦੇ ਕਾਨੇ ਨੂੰ? ਯੂਹੰਨਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ। ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ। ‘ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਓ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਦੂਕੀ ਬਣ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਫਰੀਸੀ ਹੀ ਨਾ ਰਹੋਗੇ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ, ਬਣ ਜਾਓਗੇ?’ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਹਵਾ ਨਾਲ ਹਿਲਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ; ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ।” ਨਾ, ਭਾਈ ਜੀ, ਸ਼ੀਮਾਨ; ਉਹ ਨਹੀਂ।

313 ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕੀ ਵੇਖਣ ਗਏ ਸੀ? ਕੀ ਇੱਕ ਨਬੀ ਨੂੰ?” ਵੇਖੋ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਨਬੀ ਹੀ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ...ਹੁਣ, ਇੱਕ ਨਬੀ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਚਨ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਵਚਨ ਨਬੀ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਪੁੱਛਿਆ, “ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕੀ ਵੇਖਣ ਗਏ ਸੀ? ਕੀ ਇੱਕ ਨਬੀ ਨੂੰ?” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹਾਂ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਪਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਨਬੀ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡੇ ਨੂੰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੀ ਸੀ।”

314 ਉਹ ਕਿਉਂ ਨਬੀ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਸੀ? ਉਹ ਨੇਮ ਦਾ ਦੂਤ ਸੀ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹ ਹੀ ਸੀ, ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੁਲ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਥੇ, ਉਹ ਡਾਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਪੱਥਰ ਸੀ।

315 ਉਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਬੂਲ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕਰੋ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘ਵੇਖੋ,’ ਮਲਾਕੀ 3 ਵਿੱਚ, ‘ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਘੱਲਦਾ ਹਾਂ, ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ।” ਵੇਖਿਆ? ਔਹ, ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਬੈਠਾ ਸੀ।

316 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਮਦ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਬੜੇ ਹੀ ਜੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, “ਵੇਖੋ ਉਸਦੀ ਤੇਗਲੀ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਕਰੇਗਾ... ਉਹ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰੇਗਾ। ਲੜਕੇ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਤੂੜੀ ਨੂੰ ਜਮਾਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾੜ, ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਕਣਕ ਨੂੰ ਜਮਾਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਕਰੇਗਾ।” ਵੇਖੋ, ਉਹ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉਭਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

317 ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦ ਯਿਸੂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ... ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਉਹ ਚੇਲੇ ਕਿਸੇ ਮਹਾਨ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਘਟਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। “ਮੇਰੇ, ਖੁਦਾ! ਔਹ, ਉਹ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਸ ਹੁਣ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੱਚਿਓ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਮਿਟਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ! ਹੁਣ ਜਦ ਉਹ ਆਏਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਯੂਨਾਨੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਰਾਹ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਹ ਤੋਂ ਜਾਣ ਲਈ, ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।”

318 ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੀਨ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ-ਸਾਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸੱਭ ਜਗਾ ਇੱਧਰ ਤੋਂ ਉੱਧਰ ਨੂੰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਔਹ, ਹੇ ਮੇਰੇ!

319 ਅਤੇ ਤਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਤ ਵਿੱਚ ਉੱਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ, “ਕੌਣ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈ? ਸਾਰੀ ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ... ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਓ। ਪਰ ਕੀ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਵਚਨ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ?” ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ, ਬੇਪ੍ਰਤੀਤੀ ਹੀ ਪਾਪ ਹੈ। “ਕਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ?” ਸਾਦਗੀ!

320 ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਰਨ ਤੱਕ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ! ਪ੍ਰੰਤੂ, ਉਹ, ਉਸ ਈਸਟਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ, ਹਾਲੇਲੁਯਾਹ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਮਿੱਟੀ ਘੱਟੇ ਨੂੰ ਝਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਤੂੜੀ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ, ਭਾਈ। ਹਾਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ। ਅਤੇ ਕਣਕ ਨੂੰ ਭੜੋਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਪਾਏ, ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋਏ, ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਦਿਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸਦੇ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਬੋਲਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋਕਿ ਪੁਛੂ ਦੀ ਆਮਦ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ, ਜਦ ਉਹ ਜੀਵਨ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਦਿਹਾੜੇ ਜੀ ਉੱਠਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਭੜੋਲੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਤੂੜੀ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਉਹ ਤੂੜੀ ਜਿਹੜੀ ਦਾਣੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਜਿੰਬੜੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਉਸ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਾ ਬੁੱਝਣ ਵਾਲੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਜਲਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਮੀਨ। ਔਹ, ਕੀ ਉਹ ਅਦਭੁਤ ਨਹੀਂ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ]

321 ਉਹਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ, ਖੁਦਾ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂ? ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਜਕਾਂ ਆਦਿ ਵਾਂਗੂ ਪਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਰਚਾਰਕਾਂ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵੇਖਿਆ? ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ... ਉਹ ਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ, ਬੋਲ ਜਿਵੇਂ, “ਕੁਹਾੜਾ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ”, ਸ਼ਰਤਾਂ “ਰੁੱਖ”, ਸ਼ਰਤਾਂ “ਸੱਪ।” ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਸੈਮਨਰੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਾਂਗੂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਡਾਕਟਰ ਆੱਫ ਡਵਿਨਟੀ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਫਲਾਣਾ-ਫਲਾਣਾ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੁਹਾੜੇ, ਅਤੇ ਰੁੱਖ, ਅਤੇ ਸੱਪ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਅਤੇ ਕਣਕ, ਅਤੇ ਭੜੋਲੇ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਉਲ-ਜਲਹਲ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ, “ਸਟੰਪ ਪ੍ਰਚਾਰਕ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਯਰਦਨ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਪਰ... ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਛੁਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ।

322 ਹੁਣ ਆਉ ਵੇਖੀਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਹੇ ਪਿਤਾ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਤੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਜਗਤ ਦੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁਪਾਈਆਂ, ਅਤੇ

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣਗੇ।” ਸਮਝੋ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਅੰਦਰ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ, ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਦਗੀ ਅੰਦਰ ਯੂਹੰਨਾ ਵਿੱਚ, ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਮਝੋ? ਬਸ...ਵੇਖੋ, ਉਹ—ਉਹ ਸੀ...ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ, ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਗਤ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਲੁਕਾਏ ਹੋਏ ਹੈ।

323 ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ, ਜਾਂ ਦੋ ਮਿਟ ਵਿੱਚ, ਖਤਮ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਦੇਰ ਬਿਠਾਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

324 ਵੇਖੋ, ਆਓ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਰੁਕਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਨੀਚ ਦੀਨ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਥੱਲੇ ਉੱਤਰ ਕੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੀਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੇ ਵੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਚਾਤਰ, ਅਤੇ ਹੰਕਾਰੀ, ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਲੋਕ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ, “ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ ਹਨ। ਰੱਬੀ ਚੰਗਾਈ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

325 ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਯਾਦ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਇਸੇ ਥਾਂ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸ ਸਵੇਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਦਾਊਦ ਅਤੇ ਗੋਲੀਅਥ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ?

326 ਕਿਹਾ, “ਭਾਈ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ, ਤੁਸੀਂ ਏਨੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਜਗਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕੋਗੇ?”

327 ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘ਜਾ।’” ਸਮਝੋ? ਅਤੇ ਬਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਵਚਨ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।

328 ਜਦ ਉਹ ਸਵਰਗਦੂਤ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਨਦੀ ਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਥੱਲੇ ਉੱਤਰ ਆਇਆ, ਜਦ ਤੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜੂਨ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਤੇਤੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਲਕਿ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜੂਨ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,” ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, “ਹੁਣ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦ ਤੇਰਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਜਾਏਗਾ।”

329 ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਲੋਚਨਾਵਾਂ ਯਾਦ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਰਾਏ ਸਲੱਟਰ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ; ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਪੈਨਸਰ, ਜਾਂ—ਜਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਸਨ ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹਨ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ—ਉਹ ਉਸ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹੋਣ, ਸਮਝੋ; ਜਾਰਜ ਰਾਈਟ, ਜਾਂ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ, ਸਮਝੋ, ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਪਰ ਕੀ ਉਸਨੇ ਬਿਲਕੁੱਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? [ਸਭਾ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”] ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸੀ।

330 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਰੱਬੀ ਚੰਗਾਈ ਬਸ ਮਨ ਦਾ ਵਹਿਮ ਹੈ।” ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ, ਗੁੰਗੀ ਅਪੋਜ਼ਮ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਮਰਥ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

331 ਭਾਈ ਲਾਇਲ ਵੱਡ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬੈਂਕਸ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦ, ਨਦੀ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ, ਪੁਰਾਣੀ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਮਿੱਠੇ, ਮਛਲੀ, ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ, ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾਂ ਵਿਖਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਛਲੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਸਵੇਰ, ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉੱਥੇ ਉਸ ਕਿਸਤੀ ਵਿੱਚ ਥੱਲੇ ਉੱਤਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਛਲੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਮੱਛੀ ਉੱਥੇ, ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ, ਅੰਧੇ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਮਰੀ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ; ਉਸਦੇ ਫੇਫੜੇ ਅਤੇ ਅੰਤੜੀਆਂ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਮੱਛੀ ਦੇ ਵਾਂਗਰ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਣੀ ਉੱਤੇ ਤੈਰਦੀ ਹੋਈ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

332 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਤਾਨ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਪੋਜ਼ਮ, ਜਾਂ ਮੱਛੀ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਅਪੋਜ਼ਮ ਨੂੰ ਖੜੀ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ। ਹਾਲੇਲੂਯਾਹ! ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਰੀ ਹੋਈ ਮੱਛੀ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਰੀ ਹੋਈ ਅਪੋਜ਼ਮ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ।

333 ਇਹ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਫਿਟਕਾਰ ਹੈ! ਜਦ ਲੋਕ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਗੜਬੜੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ, “ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।” ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਪਸ਼ੂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਸਮਝੋ? ਕੇਹੀ ਫਿਟਕਾਰ ਹੈ ਇਹ! ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ ਜੋ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਸਮਝੋ, ਛੁਪ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਤ ਮਹਾਨ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੇਪਰਤੀਤੀ ਕਾਰਨ, ਫਿਟਕਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

334 ਹੁਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਉਹ ਅੱਜ ਵੀ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। “ਹੁਣ, ਜੇਕਰ ਉੱਥੇ ਦੈਵਿਕ ਚੰਗਾਈ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ...” ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਆਦਮੀ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਬੰਦਾ, ਕਿਸੇ ਰਾਤ, ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕਿਹਾ...ਉਹ ਆਇਯਰਸ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਮੈਂ ਹੋਸਟਨ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ—ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਹੁਣ, ਜੇ—ਜੇ ਇਹ ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਾ ਹੈ।” ਵੇਖਿਆ ਤੁਸੀਂ? ਸਮਝੋ? ਜੀ ਹਾਂ, ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ।

335 ਇਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀਅ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਬਿਲਕੁੱਲ, ਉਸਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਸ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ। ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਾਗਿਓਂ ਲੰਘ ਨਾ ਜਾਣ ਦਿਓ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ—ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਇਸ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰੋ।

336 ਇਸ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। “ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਸ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ—ਇਹ ਹੈ...

ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹਨੇ ਆਉਣਾ ਸੀ,” ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, “ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ।”

337 ਇਸੇ ਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਨੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਮਝੋ? ਜੇ ਉਹ...ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਸੀਹ ਨੂੰ—ਨੂੰ ਘੱਲਣ ਜਾ—ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਅਰਥ ਲਾ ਕੇ ਤਹਿ ਕਰ ਲਈਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਲੱਗ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਇਆ, ਤਦ, “ਉਹ ਮਸੀਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਨਜ਼ਾਇਜ਼ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਹ ਬਾਲਜਬੂਲ ਸੀ।” ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਏ ਬੈਠਾ ਸੀ।

338 ਮਸੀਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਦੂਤ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ ਆਦਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ...ਠੀਕ ਹੈ, ਕੋਈ, ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ...ਹਰੇਕ ਦਿਨ, ਹਰੇਕ ਸਾਲ ਜਦ ਉਹ, ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਭੇਜਦੇ, ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ; ਹਰੇਕ ਸੋਚਦਾ ਸੀ, “ਇਹ ਉਹ ਦੂਤ ਬਣੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।” ਪਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਉਠਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੈਮਨਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਮਝੋ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ। ਸਮਝੋ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਅਤੇ ਹਲੀਮੀ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

339 ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੁਣ ਜਰਾ ਰੁਕੋ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਦੇਣਾ; ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ—ਨੂੰ—ਨੂੰ ਰੱਦਣਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਰੱਦਣਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਨਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਵੇਖੋ ਕਿ ਕਿਨਾ ਜਿਆਦਾ...ਅਸੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਠੀਕ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਦਾ ਮਖੋਲ ਉਡਾ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਥੱਲੇ ਮਿੱਦ ਸੱਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਹਾ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁਣ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜੁਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ।

340 ਨੂਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਰ ਗਏ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਆਪਣੀ ਮੋਤ ਤੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਅੰਧਘੋਰ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕੈਦ ਵਿੱਚ

ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੂਹ ਦੇ ਸਬਰ ਵਾਲੇ ਉਸ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਜਦਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਿੱਧਾ-ਸਾਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਇੱਕ ਸਿੱਧੇ-ਸਾਦੇ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਨੂੰਹ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ।” ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਚ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

341 ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਨਬੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਏ, ਉਸ ਨਬੀ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਅੱਗ ਦੇ ਖੰਭੇ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਚਾ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੱਚਾ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਮਿਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਲੋਕ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਮਰ ਗਏ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ; ਪਰ ਦੋ ਆਦਮੀ, ਯਹੋਸ਼ੂਆ ਅਤੇ ਕਲੇਬ।

342 ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਫਰੀਸੀ—ਫਰੀਸੀ ਇਨੇ ਜਿਆਦਾ ਅੰਨੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਵੇਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, “ਸਾਡੇ ਬਾਪ ਦਾਦਿਆਂ ਨੇ ਮੰਨਾ ਖਾਧਾ, ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਮੰਨਾ ਖਾਧਾ ਸੀ।”

343 ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਹਰ ਇੱਕ, ਮਰ ਗਿਆ।” ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਵੇਖੀ ਸੀ। ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲੇ ਸਨ...ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲੇ ਸਨ। ਉਹ ਅੱਗ ਦੇ ਖੰਭੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸਦੀ ਸਾਮਰਥ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਮੰਨੇ ਨੂੰ ਖਾਧਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਡਿੱਗਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ, ਉਹ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। “ਉਹ, ਸਾਰੇ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਨ।” ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚੋਂ “ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜੁਦਾ ਹੋਣ” ਦਾ ਅਸਲੀ ਅਰਥ ਸਮਝੋ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ। “ਉਹ, ਸਭ, ਮਰ ਗਏ।” ਸਮਝੋ?

344 ਹਰੇਕ ਜਿਸਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੈ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸ ਸਾਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ! ਕੋਈ ਮਮੂਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ...ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਗਲਤੀ ਹੋ ਗਈ।” ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਚੰਗਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸੋਚੀਏ। ਹੁਣ, ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ

ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਮਝੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਔਹ! ਜਿਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਰੱਦਿਆ, ਏਲੀਯਾਹ ਨੂੰ ਰੱਦਿਆ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦਿਆ, ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਰੱਦਿਆ ਸੀ।

345 ਹੁਣ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਖਤ ਗੱਲ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ, ਤਦ, ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਠੋਸ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਰਿਹਾ। ਅਤੇ, ਵੇਖੋ। ਮੈਨੂੰ ਹਾਉਸਟਨ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਟੈਕਸਾਸ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਫੀ ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਇੱਕਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਾਂ, ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਜਵਾਨ ਮੁੰਡਾ ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਦੇ ਮਾਫ ਕੀਤੇ ਜਾਣ—ਜਾਣ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਆਇਰਸ ਦਾ ਮਤਰੇਆ ਪੁੱਤਰ ਸੀ।

346 ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਆਇਰਸ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉਸ ਫੋਟੋ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਯਹੂਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਯਹੂਦੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਧਰਮ ਸਬੰਧੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ, ਦੂਸਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਡਗਲਸ ਸਟੂਡੀਓ ਟੈਡ, ਕਿਪਰਮੈਨ ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੈ।

347 ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੈਸਟ, ਡਾਕਟਰ ਬੈਸਟ, ਜੋ ਕਿ ਬੈਪਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਹਨ, ਭਾਈ ਬੋਸਵੋਰਥ ਦੇ ਨੱਕ ਦੇ ਥੱਲੇ ਉਹਦੀ ਮੁੱਠੀ ਫੜ੍ਹੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਤਸਵੀਰ ਲਓ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।” ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਉਸ ਬੁੱਢੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਛਿਪਾਉਣ ਨੂੰ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਟਕ ਦਿਆਂਗਾ, ਦੈਵੀ ਚੰਗਾਈ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਵਿੱਚ।”

348 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਉਸਟਨ, ਟੈਕਸਾਸ ਪਹੁੰਚਦਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਲਈ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਭ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉੱਥੇ ਬਹਿਸ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇਹ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਤ...ਮੈਂ ਸੰਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਨਮਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

349 “ਕਿਉਂ,” ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਇਹ ਲੋਕ ਅਗਿਆਨੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਹੈ।” ਡਾਕਟਰ ਬੈਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਲੋਕ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਕਿਹਾ, “ਲੋਕ ਰੱਬੀ ਚੰਗਾਈ ਵਰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਿਲਕੁੱਲ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮੂਰਖਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਹਨ।” ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ ਜੋ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। “ਕਿਉਂ,” ਕਿਹਾ, “ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਤਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਕਰਣ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਹੈ।”

350 ਉਹ ਆਦਮੀ ਸਾਰੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਉਪਾਧੀਆਂ ਨਾਲ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਭਾਈ ਬੋਸਵਰਥ ਨੂੰ, ਨੀਵਾਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦ ਵਚਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਦਮੀ ਭਾਈ ਬੋਸਵਰਥ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਸਵਾਂ ਭਾਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵੇਖਿਆ? ਅਤੇ ਭਾਈ ਬੋਸਵਰਥ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਵਚਨ ਤੇ ਕਿੱਥੇ ਖੜੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ, ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਉਸ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।

351 ਤਦ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਦਮ ਸਾਡੇ ਤੇ ਵਿਅਗ ਕੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਅਗਿਆਨੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਝੁੰਡ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਸਮਝਦਾਰ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਬਿਲਕੁੱਲ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।”

352 ਭਾਈ ਬੋਸਵਰਥ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇੱਕ ਮਿੰਟ।” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਹਨ,” ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਤ ਉੱਥੇ, ਲੱਗਭੱਗ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, “ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਇੱਥੇ ਹਨ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਵੱਡੇ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬੇਪਟਿਸਟ ਗਿਰਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੇ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟਿਤ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਚੰਗਾਈ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜਦ ਤੋਂ ਭਾਈ ਬਾਨਹਾਮ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ, ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣ।” ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਲੋਕ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। “ਉਹਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ?” ਇਹ ਉਹ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਛਿਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਭਾਈ...”

353 ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉਸ ਰੱਬੀ ਚੰਗਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮੋਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਦ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗਾ।” ਅਤੇ ਟੈਡ ਕੀਪ...

354 ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਆਇਰਸ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ, ਕਿਹਾ, “ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬ੍ਰਾਨਹਾਮ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਹਿਪਨੋਟਾਈਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੋਂਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ,” ਕਿਹਾ, “ਉਹਨੇ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸਮੋਹਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਦ ਮੈਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਗੋਂਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।” ਕਿਹਾ, “ਉਹਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮੋਹਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।” ਅਤੇ, ਔਹ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਚੰਗਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਇਸਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਮਝੋ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਅਰ ਇਹ ਹਾਈਸਟਰ ਕਗੋਨਨਕਲ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਮੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ।

355 ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਸਭ ਹੈ; ਉਸੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਬਣੇ ਰਹੋ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਭੇਜਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਦਾ ਕੰਮ ਹੈ।

356 ਉਸ ਰਾਤ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਥੱਲੇ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ—ਮੈਂ—ਮੈਂ—ਮੈਂ ਦੈਵੀ ਚੰਗਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜੇ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਉਹ ਗਲਤ ਹੈ।” ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਦੈਵੀ ਚੰਗਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।” ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਡਾਕਟਰ ਬੈਸਟ ਇੱਥੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੈਵੀ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਅਖਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।” ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਫਿਰ, ਮੈਂ ਦੈਵੀ ਚੰਗਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਦੈਵੀ ਚੰਗਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਅਖਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੈਵੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਸੱਚਮੁੱਚ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਦੈਵੀ ਚੰਗਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਪਰ, ‘ਉਹਦੇ ਕੋੜ੍ਹੇ ਖਾਣ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਨਰੋਏ ਕੀਤਾ ਗਏ,’ ਮੈਂ ਉਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।” ਸਮਝੋ?

ਅਤੇ ਸੋ, ਉਹ, “ਬਕਵਾਸ!” ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉੱਥੇ ਗਿਆ।

357 ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਖਿਆ, “ਪਰ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਰਦਾਨ, ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦੂਤ, ਜੇ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।” ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਰੇ, ਇੱਥੇ ਉਹ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ, “ਹੁਣ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੋਲਿਆ ਹੈ।” ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਗਿਆ।

358 ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਾਊਸਟਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਕਿ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ, ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਵਧੀਆ ਸ਼ਹਿਰ, ਕਿਤੇ ਵੀ। ਜਦ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਗਿਆ, ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ, ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਬਦਨਾਮੀ ਸੀ। ਗਲੀਆਂ ਗੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ, ਉੱਥੇ ਟੈਕਸਾਜ਼ ਐਵਨਿਊ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਾਈਸ ਹੋਟਲ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਫਿਲਮ ਦੇ ਅਭਿਨੇਤਾ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਬੇਸਮੇਂਟ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਗਿਆ, ਛੱਤ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਰਸ਼ ਤੇ ਪਲੱਸਤਰ, ਅਤੇ ਗੰਦ ਮੰਦ। ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਗੜਬੜੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਸੁਣਿਆ।

359 ਕਿਉਂ? ਉਜਾਲੇ ਦਾ ਇੰਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮੌਤ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਠੀਕ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਥੱਲੇ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਸਾਧਾਰਣਤਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਠੁਕਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਣਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ।

360 ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹ ਤਸਵੀਰ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵਹਿ ਗਿਆ। ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਇੱਕ ਅਲੋਕਿਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਹਦੀ ਤਸਵੀਰ ਲਿੱਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚੋਂ; ਅਤੇ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਵਿੱਚ ਟੰਗੀ ਗਈ, ਡੀਸੀ, ਧਾਰਮਿਕ ਕਲਾ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਹੈ, ਤਦ, ਉੱਥੇ ਸਾਧਾਰਣਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ। ਸਮਝੋ? ਸਮਝੋ? ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਾਧਾਰਣਤਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

361 ਹੁਣ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਫੁਪਾਇਆ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਔਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਆਦਿ, ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼...ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ...ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ; ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਜਾਓ। ਪਰ ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਸਮਝੋ।

362 ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਕਿ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਓ। ਅਤੇ ਇਹ ਠੀਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਤੇ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਦਿਓ। ਵੇਖਿਆ? ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜੀਓਗੇ। ਸਮਝੋ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖੋਗੇ? ਸਮਝੋ? ਸਾਦਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਇਹ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ

ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸ਼ਾਨ ਦਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰਨ ਦਾ—ਦਾ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!

363 ਤਦ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਧਰ ਵੇਖੋ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਿਓ। ਮਲਾ-...ਮੱਤੀ 11:10 ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਬੂਲ ਕਰ ਸਕੋ ਤਾਂ, ਇਹ ਉਹੋ ਹੈ।” ਵੇਖਿਆ? “ਇਹ ਉਹੋ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਘੱਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।” ਇਹ ਸਧਾਰਨਤਾ ਹੀ ਸੀ।

364 ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ, ਕਿਹਾ, “ਤਾਂ ਫਿਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਕਿਉਂ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ...”

365 ਉਹ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮਰਵਾ ਸੁੱਟਣਗੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਮਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਉਹ ਫਿਰ ਜੀ ਉੱਠੇਗਾ।” ਕਿਹਾ, “ਉੱਥੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾ ਦੱਸਿਓ।”

366 ਅਤੇ ਉਹ ਚੇਲੇ, ਹੁਣ ਜਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਚੇਲੇ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਘੁੰਮੇ ਫਿਰ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ, ਰੋਟੀ ਖਾਂਦੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਫਿਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਏਲੀਯਾਹ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ? ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਤੂੰ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਚੜਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੂੰ ਮਰ ਕੇ ਜੀ ਉੱਠੇਗਾ। ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੇ ਬੈਠੇਗਾ। ਹੁਣ ਕਿਉਂ ਗ੍ਰੰਥੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ...? ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਲਿਖਤਾਂ ਸਾਫ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਏਲੀਯਾਹ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏਗਾ,” ਜੀ ਹਾਂ। ਸਮਝੋ?

367 ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉਹ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਿਆ।” ਹੁਣ, ਉਹ ਕੌਣ ਸਨ? ਚੇਲੇ।

368 ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜੀ ਠੋਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਬਸ ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਬਿਲਕੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਮਝੋ; ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਿੰਟ, ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਤਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਜਾਓ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ]

369 ਵੇਖੋ! “ਕਿਉਂ?” ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲੇ ਸਨ, “ਲਿਖਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿਉਂ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿ, ਏਲੀਯਾਹ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣਾ

ਜਰੂਰ ਹੈ?” ਅਤੇ ਇਹ ਲੋਕ ਉਹ ਸਨ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਰਾਹੀਂ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਰਾ ਜਿਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। “ਫਿਰ ਲਿਖਤਾਂ, ਗਰੰਥੀ ਕਿਉਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ?” ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੈ? ਸਮਝੋ? “ਲਿਖਤਾਂ ਕਿਉਂ ਕਹਿਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਏਲੀਯਾਹ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ?” ਚੇਲੇ ਜਿਹੜੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲੇ ਸਨ, “ਲਿਖਤਾਂ ਕਿਉਂ ਆਖਦੀਆਂ ਹਨ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਕਰੇਗਾ?” ਯਿਸੂ ਨੇ, ਲੱਗਭੱਗ ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਹੀ ਲੋਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਸਮਝੋ? ਕੇਵਲ ਇੰਨੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬੱਸ ਇੰਨੇ ਹੀ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਦੇ ਲਈ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਸਨ।

370 ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉਹ ਤਾਂ ਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਬਿਲਕੁੱਲ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ।”

371 ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਸੱਟ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਠਾਏ ਜਾਣਾ ਬਿਲਕੁੱਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਠਾਏ ਜਾਣਾ ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕੇਗਾ। ਹੁਣ, ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਉੱਖੜ ਨਾ ਜਾਣਾ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਯਕੀਨਨ ਮੈਂ ਅਪਣੀ ਗੱਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉਠਾਏ ਜਾਣਾ ਇੰਨੇ ਸਾਦਾ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਆਂ ਆ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਕਹਿਣਗੇ, “ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫਲਾਂ-ਅਤੇ-ਫਲਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਸੀ? ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਏਲੀਯਾਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ? ਅਤੇ ਕਹਿਣਗੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਏ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ?”

372 ਯਿਸੂ ਕਹੇਗਾ, “ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ।” ਪੁਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ। ਸਮਝੋ?

373 ਹੁਣ, ਇਸ ਹਫਤੇ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਗਹਿਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੋਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਹੁਣ, ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਉਠਾਏ ਜਾਣਾ, ਇੰਝ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੀ ਦੁਲਹਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣਗੇ! ਇਹ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ...

374 ਹੁਣ ਦੇਖੋ ਕਿ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ? ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਚਾਰਟ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਲੋਕ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ; ਜੇ ਇਹ ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਉਠਾਏ ਜਾਣਗੇ; ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟਲ ਰੈਪਚਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ।

375 ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੈਫਰਸਨਵਿਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਸ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ...” ਪ੍ਰੰਤੂ ਬਾਕੀ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਜਾਨਣਗੇ। ਕੋਈ ਇੱਕ ਬੰਦਾ ਜੋਰਜੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮਝੋ? ਕੋਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਏ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਕਿ ਪੰਜ ਸੌ ਆਦਮੀ, ਜੀਉਂਦੇ ਹੋ ਕੇ, ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉਠਾ ਲਏ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਇੰਨੇ ਲੋਕ—ਇੰਨੇ ਲੋਕ ਕੋਈ ਕਲੀਸਿਯਾ ਸੰਗਠਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਦੁਲਹਨ ਹੈ। ਇਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਦੁਲਹਨ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

376 ਕਲੀਸਿਯਾ—ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਜੀ ਉੱਠਣਗੇ, ਪਰ ਉਹ ਦੂਸਰੀ ਕਿਆਮਤ ਵਿੱਚ ਜੀ ਉੱਠਣਗੇ। “ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤਦ ਤੱਕ ਬਾਕੀ ਦੇ ਮੁਰਦੇ ਜੀ ਨਾ ਉੱਠੋ।” ਸਮਝੋ?

377 ਪਰ, ਦੁਲਹਨ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਪੰਜ ਸੌ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਵੇਲੇ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉਠਾ ਲਏ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਦੋ ਜਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੇ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ।” ਇਹ ਰਾਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। “ਦੋ ਜਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ,” ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ, “ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਨੂਹ ਦੇ

ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।”

378 ਜਰਾ ਸੋਚੋ! ਸੱਭ ਕੁਝ ਜਿਨਾ ਆਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਚੱਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇੱਕ ਕੱਟੜ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਜੋ ਹੋਵੇਗੀ, “ਇੱਕ ਸੇਵਕ, ਕਿਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਰ ਖੇਡਣ ਲਈ, ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉਹ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵਾਪਿਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਜਣ ਕਿਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ? ਮੈਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਉਹ—ਉਹ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਪਤ ਕਰਕੇ, ਸ਼ਾਇਦ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।” ਇਸਦੇ ਅੱਧੇ...ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਨਤਿਨਵੇਂ...ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇਗਾ; ਸਮਝੋ, ਸਿਰਫ ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਲੜਕੀ ਦਾ ਵਾਕਿਫ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਹੇਗਾ ਕਿ, “ਕੁੜੀ ਦਾ ਕਿਤੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਰਿਹਾ। ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।” ਨਹੀਂ।

379 ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਕਬਰਾਂ—ਕਬਰਾਂ ਖੁੱਲ ਜਾਣਗੀਆਂ।” ਕਬਰਾਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲਣਗੀਆਂ? ਜਦ, ਮੇਰੇ—ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕੀਏ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਲੈਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸਮਝੋ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਸ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਦਿਖਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਉਹ ਕੈਲਸੀਅਮ, ਪੋਟਾਸ਼ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ, ਜਦ—ਜਦ...ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਾਮਗਰੀ ਦਾ, ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਚਮਚਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਿਰਫ ਕਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿ ਦੂਤ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਆ ਕੇ ਬੇਲਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਟਣਗੇ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸੜੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਮੁੱਢੋਂ ਹੀ ਪਾਪ ਵਿੱਚ, ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਰ, ਨਵੀਂ ਦੇਹ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸਮਝੋ? ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹ ਫਿਰ ਮਿਲੇਗੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਮਝੋ? ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ... ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, “ਕਬਰਾਂ ਖੁੱਲ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੁਰਦੇ ਨਿੱਕਲ ਆਉਣਗੇ।” ਹੋ

ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਮਝੋ? ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਇਹ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

380 ਇਹ ਸੱਭ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ “ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੋਰ ਦੇ ਵਾਂਗ ਆਏਗਾ।” ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਦੇ ਬਾਰੇ।

381 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਨਿਆਂ ਆ ਪਵੇਗਾ; ਪਾਪ, ਬਿਮਾਰੀਆਂ, ਬਵਾਂ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਵੱਧ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਲੋਕ ਰੋਣਗੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਆ ਜਾਵੇ, ਜਦ ਨਿਆਂ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। “ਪ੍ਰਭੂ, ਸਾਡੇ ਤੇ ਇਹ ਨਿਆਂ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਏ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ?”

382 ਉਹ ਕਹੇਗਾ, “ਉਹ ਤਾਂ ਹੋ ਵੀ ਚੁੱਕਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ।” ਸਮਝੋ? ਇਹ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਛਿਪਿਆ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਔਹ, ਪ੍ਰਭੂ! ਇਹ ਸੱਚ ਗੱਲ ਹੈ। “ਇਹ ਸਭ, ਇਹ ਸਭ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ।”

383 ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਉਸਦੀ ਆਮਦ ਦੇ ਸਾਦਾ ਜਿਹੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕਿਉਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ?

384 ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਆਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ—ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਹੀ ਡੁੱਬ ਜਾਵੇਗਾ...ਤੇ ਚੰਦ, ਆਪਣੀ ਲੋਅ ਨਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸੱਭੇ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਔਹ, ਕਾਸ਼ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ...ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਹਨ, ਸਮਝੋ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਜਦ ਇਸ ਹਫਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਸੰਬੰਧੀ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ, ਵੇਖਾਂਗੇ, ਸਮਝੋ। ਸਮਝੋ? ਇਹ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਵੇਖੋ ਜੇ ਇਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ, ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਦੂਤ ਉਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਭੇਤ ਭਰੀਆਂ ਗਰਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ?

385 ਹੁਣ ਕੀ ਹੈ? ਹੁਣ ਲੋਕ ਇੱਕ ਨਮਰ ਜਿਹੇ ਟੋਲੇ ਦੀ ਸਾਦਾ ਜਿਹੀ ਸਾਦਗੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਸਮਝੋ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ—ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸੱਕਦੇ? ਉਹ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ? ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੱਚਾ ਵਚਨ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ, ਉਹ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਤੇ

ਚਲਾਕ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਵਚਨ ਦੀ ਸਾਦਾ ਜਿਹੀ ਤਸਵੀਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਉਹ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੀ ਅਨੁਵਾਦ ਘਸੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। “ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।” ਸਮਝੋ? ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੀ ਹੈ।

386 ਸੁਣੋ, ਕੀ ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਛੇਤੀ ਨਾਲ, ਹੁਣ। ਇੱਥੇ ਖੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਗਲਤ ਅਰਥ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਟੇਪਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਹਿੰਦਿਆਂ, “ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੀ ਕਹੋ ਜੋ ਟੇਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਕਹੋ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।” ਹੁਣ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੁਚੇਤ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਰੂਰ ਹੀ ਕੁਝ ਵੇਖ ਸਕੋਗੇ। ਸਮਝੋ? ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜ ਕੇ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਸਮਝੋ? ਵੇਖਿਆ? ਤੁਸੀਂ ਹੋ... ਇਹ—ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਤੇ ਹਾਂ। ਸਮਝੋ? ਜੀ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ। ਚਲਾਕ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਧਾਰਨ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ, ਜਦ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਗਿਆਨਵਾਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੀ ਲੰਘ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ?

387 ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਖੇਡਣ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਲੋਕ ਇਸ ਤੋਂ ਹੀ ਠੋਕਰ ਖਾ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸੇ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਾਪਿਸ ਆਇਆ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਅਰਥ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦਾ ਜਾਣਾ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਵਾਪਿਸ ਆ ਕੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁੱਲ ਉਸੇ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝੋ?

388 ਅਤੇ, ਫਿਰ ਵੀ, ਯੂਹੰਨਾ ਵੀ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਹਾਂ।”

389 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉਹੀ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਫਿਰ ਗਰੰਥੀ ਕਿਉਂ, ਕਿਉਂ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਵਚਨ...ਵਚਨ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਲੀਯਾਹ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ

ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ?” ਵੇਖਿਆ? ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੀ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

390 ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੋਰ ਲੈਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਬੰਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜਾਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਸਮਝੋ? ਵੇਖੋ। ਆਓ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਤਦ, ਮੈਨੂੰ—ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਮਝੋ? ਵੇਖੋ...ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਬਿਠਾਉਣ ਲਈ ਮਾਫ਼ੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਕੁਝ ਹੀ ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਦ, ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਆਵਾਂਗੇ।

ਵੇਖੋ, ਆਓ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਦਾ ਜਿਹੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੂੰਦ ਲਈਏ।

391 ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਵੇਰ ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕਠੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ, ਚਾਰਲੀ; ਨੇਵਿਲ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਭੋਜਨ ਬਣਾਇਆ। ਮੈਂ...ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਹੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਗਿਰਜੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

392 ਆਓ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਲਈਏ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪ] ਆਓ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹੀ ਬੂੰਦ ਨੂੰ ਲਈਏ ਅਤੇ ਵੇਖੀਏ। ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਹੈ। ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ ਹੈ? ਠੀਕ ਹੈ। ਆਓ ਇਸ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਨੂੰ ਲਈਏ, ਹੁਣ, ਇਹ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਲੀ ਸਿਆਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਉਹ ਸਿਆਹੀ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਲਮ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਲਈ...ਖਿਮਾ ਲਿਖ ਸੱਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਮੋਤ ਦੀ ਸਜਾ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਿਖੀ ਜਾ ਸੱਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ? ਇਹ ਯੂਹੰਨਾ 3:16 ਲਿਖ ਸੱਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ? [“ਆਮੀਨ।”] ਜਾਂ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਮੋਤ ਦਾ ਆਗਿਆ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸੱਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ? [“ਆਮੀਨ।”]

393 ਠੀਕ ਹੈ, ਆਓ ਉਸ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੂੰਦ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ ਭਈ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਇਹ ਸਿਆਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਸਾਇਣਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦ ਤਕ ਇਹ ਸਿਆਹੀ ਨਹੀਂ

ਬਣਦੀ। ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਰੰਗ ਕਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਤੇ ਪਾਓ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੰਗ ਦੇਵੇਗੀ।

394 ਪ੍ਰੰਤੂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਵੀ ਬਣਾਈ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਰੰਗ ਕਾਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਔਰਤਾਂ ਕਲੋਰੋਕਸ ਬਲੀਚ ਵਰਤਦੀਆਂ ਹੋ। ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੰਗ ਕਾਟ ਦੇ—ਦੇ ਇੱਕ ਟੱਬ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਸਮਝੋ? ਕਿਵੇਂ? ਰੰਗ ਕਾਟ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਰਸਾਇਣਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਕੇ, ਜੋ ਇਸ ਸਿਆਹੀ ਦੇ ਤੁਪਕੇ ਜਾਂ ਬੂੰਦ ਦਾ ਰੰਗ ਏਨਾ ਉਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਬੂੰਦ ਨੂੰ ਰੰਗ ਕਾਟ ਦੇ ਟੱਬ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਭ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ, ਰੰਗ ਕਾਟ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਗ ਪਾਣੀ ਹੈ।

395 ਹੁਣ ਪਾਣੀ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਹੈ, ਜੋ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਅਤੇ ਅਕਸੀਜਨ ਦੇ ਮੇਲ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਅਤੇ ਆਕਸੀਜਨ, ਦੋਨੋਂ ਹੀ, ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਧਮਾਕਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੈਸਾਂ ਹਨ। ਅਤੇ, ਫਿਰ, ਸਭ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਅਤੇ ਆਕਸੀਜਨ ਰਾਖ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਠੀਕ ਗਲ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਇਹ ਹਨ, ਜੋ ਇਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਰਸਾਇਣ ਰਾਖ। ਹੁਣ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ, ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਅਤੇ ਆਕਸੀਜਨ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਕਰਮ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

396 ਹੁਣ, ਇਸਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਲਈਏ...ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਰਸਾਇਣਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਬੈਠਾ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਇਸ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ—ਉੱਥੇ ਰਸਾਇਣਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਨਗੇ, ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਿਮਾਣੇ ਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਕਰੇਗਾ।

397 ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਇੱਕ—ਇੱਕ—ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਨੂੰ ਰੰਗ ਕਾਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਤੁਰਤ ਹੀ ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਵੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲੱਭ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਫੇਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ। ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ। ਤੁਸੀਂ

ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭੱਜ ਟੁੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

398 ਹੁਣ, ਵਿਗਿਆਨ ਕਹੇਗਾ, “ਉਹ ਅਪਣੇ ਮੂਲ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”

399 ਤੇਜ਼ਾਬ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਸਨ? ਵੇਖੋ? ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, “ਇਹ ਕਿਸੇ—ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਆਏ ਸਨ।” ਠੀਕ ਹੈ। ਆਖਦੇ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ, “ਤੇਜ਼ਾਬ ਗੈਸਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ।” ਗੈਸਾਂ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈਆਂ? “ਅੱਛਾ ਜੀ, ਇਹ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਗੈਸਾਂ ਕਣਾਂ ਤੋਂ ਬਣੀਆਂ ਹਨ।” ਇਹ ਕਣ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ? “ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਤੋਂ।” ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ? “ਇਲੈਕਟੋਨਿਕਸ ਤੋਂ।” ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਹਨ? “ਕੋਸਮਿਕ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ।” ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਭਦੇ ਹੋਏ ਪਿੱਛੇ ਨੂੰ ਚੱਲਦੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਰਸਾਇਣ-ਗਿਆਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਖੋਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਕਿਤੇ ਜਾ ਕੇ ਰੁੱਕ ਜਾਓਗੇ, ਹੁਣ। ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਸਤ ਹੈ ਅਰ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਵਸਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਰਚਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

400 ਸੋ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਅਚਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸਾਢੇ ਬਾਰਾਂ ਇੱਕ ਵਜੇ ਤੱਕ, ਐਵੇਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। “ਧਰਮੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਦਮ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਠਦੇ ਹਨ।” ਵੇਖਿਆ? ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਠੀਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਬੂੰਦ ਦਾ—ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ।

401 ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਹੋਰ ਟੁੱਕੜੇ ਕਰਕੇ ਵੇਖੀਏ। ਹੁਣ, ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਇਸ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਹੋਏ, ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਵੱਲ ਜਾਣ ਨਾਲ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਹਾਂਗੇ...ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਵੱਡੇ ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਤੱਕ ਕਰਾਂਗੇ। ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਨੂੰ ਲਿਆ, ਸਮਝ ਲਓ, ਕਿ ਨੰਬਰ 1 ਪ੍ਰਮਾਣੂ 9, ਵਾਰ ਪ੍ਰਮਾਣੂ 12 ਹੁਣ, ਜੇ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣੂ 11 ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਲਾਲ ਰੰਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ। ਪਰ ਇਹ—ਇਹ ਕਾਲੇ ਰੋਗ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣ 12 ਨੇ ਹੀ, ਹੋਣਾ ਹੈ।

402 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਅਣੂਆਂ ਨੂੰ ਲਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਅਣੂ ਸੀ। ਅਤੇ 9 ਦੀ 6 ਵਾਰ ਜਮਾਂ 4 ਦੀ 3, ਦਾ ਗੁਣਨਫਲ 16 ਦੀ 11 ਅਣੂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ 16 ਦੀ 12 ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੈਂਗਣੀ ਰੰਗ ਦੀ ਸਿਆਹੀ ਹੁੰਦੀ। ਸਮਝੋ? ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਥੱਲੇ ਤੱਕ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

403 ਇਹ ਇਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਰਚੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਰਚਨ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੂਲ ਵਸਤ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕਰਤਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਦਲ ਗਈ। ਹੁਣ, ਵਿਗਿਆਨ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਬੀ16 ਵਾਰ 12, 14 ਵਾਰ, ਨਹੀਂ ਲੈ ਸੱਕਦਾ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

404 ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਤੱਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਵਿਗਿਆਨ ਇਸਨੂੰ ਫੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉਹ ਅਣੂਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਉਹ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਬੇਹਤਰ ਸਮਝ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਦ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਉਹ ਥੱਲੇ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਸਤ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਦ, ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਉਹ ਰਸਾਇਣ ਤੱਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

405 ਹੁਣ, ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਨੇ, ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਸ ਹੁਣ ਗੱਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣਾ। ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਖਾਈ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੋੜ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਗੱਲ ਹੈ। ਵਾਪਸ ਪਰਤਣ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਫਿਰ ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ, ਇੱਕ ਲੇਲਾ, ਜਾਂ ਭੇਡ, ਜਾਂ ਬੱਕਰੀ ਦਾ ਬੱਚਾ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ, ਖੂਨ ਲਈ; ਜਿਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਆਦਮ ਨੇ ਜਾਂ—ਜਾਂ ਹਾਬਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਖਾਈ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਲਹੂ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

406 ਉਸ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ, ਉਹ ਖੁਦਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਉਤਪਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਧਰਤੀ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੈ। ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੂੰਹੋਂ ਵਚਨ ਬੋਲ ਕੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਆਪ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਉਤਪਨ ਜੋ ਹੋਇਆ ਹੈ।

407 ਪ੍ਰੰਤੂ, ਜਦ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਹੀ, ਪਾਪੀ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ।

408 ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬਲੀਦਾਨ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਰਸਾਇਣਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਲਹੂ ਸੀ, ਪਰ ਬੈਲ ਅਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦਾ ਲਹੂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਪਾਪ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਹੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਲਾਲ ਦਾਗ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚਿੱਟੀ ਵਸਤ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਲ ਦਾਗ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹੈ।

409 ਪ੍ਰੰਤੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ, ਪਾਪ ਦੇ ਧੱਬੇ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਰੰਗ ਕਾਟ ਹੇਠਾਂ ਘੱਲਿਆ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਲਹੂ ਸੀ। ਤਾਂ ਕਿ, ਜਦ ਸਾਡੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਨ ਕੇ ਉਸਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰੰਗ ਕਾਟ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ! ਤਾਂ ਪਾਪ ਦਾ ਰੰਗ ਜਾਂ ਧੱਬੇ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ, ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੀ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ, ਠੀਕ ਉਸ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦਿਨ ਤੱਕ ਉਸੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

410 ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ? ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਿੱਧ ਸੰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਉਸ ਖਾਈ ਦੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਦੀ ਕੋਈ ਯਾਦ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਹੁਣ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧੱਬਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ। ਹਾਲੇਲੁਯਾਹ! ਬਿਲਕੁੱਲ ਕਲੋਰੈਕਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫਿਰ ਸਿਆਹੀ ਸਿਆਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਟੁੱਟ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡੁਬੋ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ...ਜਦ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਔਰਤ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਾਪ ਦੇ ਸਭ ਲੱਛਣ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਣ ਵਾਪਿਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਠਹਿਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਅਨੰਤ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਨਿਯਤ ਸਥਾਨ ਉਸ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਡੂੰਘੀ ਖਾਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਾਲੀ ਉਹ ਦਰਾਰ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਧਰਮੀ ਠਹਿਰ ਕੇ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਦਗੀ!

411 ਮੂਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਲਦਾਂ ਅਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਲਹੂ ਹੇਠ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਰੱਖ ਕੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ! ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਸਧਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ

ਦਾ ਦਾਸ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਉਸਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਫਿਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਨੂੰ ਵਧਾਏ।

412 ਅਤੇ ਹੁਣ, ਯਾਦ ਰਹੇ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਜਿਹੜੀ ਲਾਠੀ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਫੈਲਾ, ਪੂਰਬ ਦੀ ਵੱਲ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਮੱਖੀਆਂ!””

413 ਮੂਸਾ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਬੱਕਰਿਆਂ, ਅਤੇ ਲੇਲਿਆਂ ਦੇ ਲਹੂ ਥੱਲੇ ਸੀ, ਚੱਲ ਕੇ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਲਾਠੀ ਨੂੰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ। “ਯਹੋਵਾਹ ਇੰਝ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੱਖੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਣ!” ਉਸ ਨੇ ਮੱਖੀਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਉਸਦੇ ਕਹਿਣ ਤੇ ਮੱਖੀਆਂ ਆ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਿਛਾਂਹ ਪਰਤਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਦ ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸੀ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ, ਉਸ ਸਧਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ਜੋ ਬਲਦ, ਬਲਦ ਜਾਂ ਬੱਕਰੇ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਥੱਲੇ ਸੀ।

414 ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਹਰੇ ਰੋਗ ਦੀ ਮੱਖੀ ਆ ਗਈ। ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਪੇਂਡ ਸੀ। ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸੀ, ਜੋ ਮੂਸਾ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਰਚਨਹਾਰੇ ਦਾ ਵਚਨ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ, ਲਹੂ ਦੇ ਥੱਲੇ, ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸ਼ਬਦ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

415 “ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਣੀਆਂ ਰਹਿਣ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹੋ ਮੰਗੋ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।” ਕਲੀਸਿਯਾ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ?

416 “ਡੱਡੂ ਹੋ ਜਾਣ!” ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਡੱਡੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ, ਦਸ ਫੁੱਟ ਡੂੰਘਾ ਸੀ, ਉਸ ਥਾਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਰਚਣਹਾਰਾ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਏ ਹੋਏ ਸੀ।

417 ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਬਲਦ ਜਾਂ ਬੱਕਰੇ ਦਾ ਲਹੂ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਹੀ ਸੀ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ

ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਮੱਖੀਆਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿਉਂ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਖਿਡਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਗਲਹਿਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ?

418 ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਦਗੀ ਤੋਂ ਠੋਕਰ ਨਾ ਖਾਓ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਹਾਲੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਹੈ। ਔਹ, ਪ੍ਰਭੂ! ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ! ਔਹ, ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਾਂ...

419 ਫਿਰ, ਮਰਕੁਸ 11:22, “ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਕਹੋ, ‘ਇੱਥੋਂ ਹਟ ਜਾ,’ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਕਰੋ, ਬਲਕਿ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰੋ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੋ ਜਾਏਗਾ, ਔਹ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।”

420 ਔਹ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਾਲੇ ਤਿਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਸਫੇ ਹੋਰ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ।

421 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ? ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੁਝ ਗੜਬੜ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕੁਝ ਗੜਬੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ। ਤਦ ਉਹ ਵਾਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ? ਉਹ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਛੁਪਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਦਾ ਹੈ!

422 ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਅਹ, ਇਹ...ਔਹ, ਇਹ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਵਿੱਦਿਆ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਇਹ ਹੈ...”

423 ਖੁਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਹਾਦਸਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਕੇ, ਪਿਛਾਂਹ ਝਾਤੀ ਮਾਰ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਠੀਕ ਠੀਕ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਕੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਵੋਗੇ। ਹਾਲੇ ਵੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੰਗ ਕਾਟ ਦੇ ਰਾਹੀ ਪਾਪ ਖਿੰਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁੱਧ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

424 “ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਚਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ; ਤਾਂ ਜੇ ਚਾਹੇ ਮੰਗੋ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਕੰਮ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਵੀ ਕਰੇਗਾ।”

425 “ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਔਹ, ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ‘ਈਸ਼ਵਰ’ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕਿਉਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ?” ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਇਹ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

426 ਹੁਣ, ਹੇ ਕਲੀਸਿਯਾ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਗੇ ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣਾ। ਸਮਝੋ? ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ, ਯਾਦ ਰਹੇ, ਕਿ ਜਿਸ ਮਸੀਹ ਦਾ ਲਹੂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਨੀ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚੇਤੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਵੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਦਾਗਾਂ ਅਤੇ ਧੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਧੋ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪਾਪ ਤੋਂ ਨਰੋਏ ਕੀਤੇ ਗਏ,
ਉਸਨੇ ਬਰਫ ਵਾਂਗੂ ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ।
ਤਦ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ,
ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੜਾ ਹਾਂ।

427 ਔਹ, ਮੇਰੇ, ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਸਿੱਧ ਬਣ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਲਹੂ; ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਲਹੂ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹੀ ਇਹ ਪਾਇਆ ਹੈ...ਮੈਂ ਪਾਪੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਪਰ ਰਸਾਇਣ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਾਪ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿੱਟਾ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ—ਇਹ ਰੰਗ ਕਾਟ ਦੇ ਵਿੱਚ—ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਾਪ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਾਗੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਬਲੀਦਾਨ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

428 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਦਾ ਵਚਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਬਿਲਕੁੱਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਲਓ। ਅਜੇ ਵੀ ਖੁਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ]

ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ
ਕਰਦਾ ਹਾਂ,
ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ
ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਲਿਆ
ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਰੁੱਖ ਤੇ।

429 ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ? [ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ] ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕੀ ਉਹ ਨਿਰਾਲਾ ਨਹੀਂ? [“ਆਮੀਨ।”] ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾਉਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਚਮਕ ਦਮਕ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿਓਗੇ। ਜਾਂ ਕੁਝ...ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਮਹਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਕਿੰਨੀ ਦੀਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ...

430 ਜਦ ਅਲੀਸ਼ਾ ਉੱਥੇ ਉਸ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਧੂਆਂ, ਲਹੂ, ਗਰਜਣਾਂ, ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਚਮਕ; ਅਤੇ, ਵੇਖੋ, ਸਾਰੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਾਂਬਾ ਛਿੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੇਹਰਿਆਂ ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਹੂ ਆਦਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਨਬੀ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਿਆ ਰਿਹਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹ ਮੱਧਮ ਅਵਾਜ਼ ਨਾ ਸੁਣ ਲਈ, (ਇਹ ਕੀ ਸੀ?) ਉਸਦਾ ਵਚਨ, ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਅਪਣੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ। ਵੇਖਿਆ, ਇਹ ਹੀ ਉਹ ਸੀ।

431 ਦੋਸਤੋ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਕਿਸੇ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੋਣ ਦੀ, ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਾ ਕਰੋ... ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, “ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਉਹ ਵੱਡੀਆਂ, ਜਾਂ ਮਹਾਨ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਏਗਾ ਜਦੋਂ ਇਹ, ਉਹ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ, ਮਹਾਨ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ।” ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਗੱਲ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਸਮਝੋ? “ਮਹਾਨ, ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਸਮਝੋ! ਅਤੇ, ਉਹ, ਜਦ ਇਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ, ਮਹਾਨ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ।”

432 ਅਤੇ ਇਹ ਏਨੀ ਦੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਸਮਝੋ? ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਵੇਖੋਗੇ ਅਤੇ ਕਹੋਗੇ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ

ਹੋਇਆ...” ਵੇਖਿਆ, ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੇ ਠੀਕ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਸ ਉਸਦੇ ਲਾਗਿਓਂ ਲੰਘਦੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਸਮਝੋ, ਇਹ ਇੰਨੀ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕੀ ਮਹਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਹੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਸਾਦਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

433 ਇੱਕ ਵੱਡਾ, ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਉਸ ਮਹਾਨਤਾ ਨਾਲ ਹੀ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ? ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦ ਉਹ ਕਾਫੀ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਿਆ, ਆਪ ਨੂੰ ਨਮਰ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

434 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਬੁੱਢੇ ਸੰਤ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਉਹ ਆਦਮੀ ਉੱਥੇ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਿਖਾਈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਗਿਆ।” ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਉਹ ਸਿਰ ਸੁੱਟੀ ਮਾਰ ਖਾ ਕੇ, ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ, ਉੱਥੇ ਆ ਗਿਆ। ਬਾਹਰ ਗਿਆ, ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ।” ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਹੁੰਦਾ।” ਠੀਕ ਹੈ, ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ?

435 ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੀਨ ਬਣਾਓ। ਦੀਨ ਬਣੇ ਰਹੋ। ਨਿਰਾਲੇ ਬਣਨ ਦਾ ਯਤਨ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਿਰਫ—ਸਿਰਫ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੋ। ਸਮਝੋ? ਕਹੋ, “ਪ੍ਰਭੂ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਔਗੁਣ ਹੈ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਿਤਾ, ਮੈਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਔਹ, ਮੈਂ ਉਸ ਦਿਨ, ਉਹਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਭੂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ।”

436 ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੋਹਰਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਉਹ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ।

437 ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਾਦਰੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ, ਕਹਿਣਗੇ; ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ—ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਅੱਜ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਮਿਲੀਏ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ...ਤਾਂ ਗਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਾਢੇ ਛੇ ਵਜੇ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਾਸਟਰ?

ਇਹ ਹੈ...[ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ ਆਖਦੇ ਹਨ, “ਸਾਢੇ ਛੇ ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ।”—ਸੰਪਾ] ਸਾਢੇ ਛੇ ਵਜੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ...[“ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਛੇ ਵਜੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣਗੇ”] ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਛੇ ਵਜੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣਗੇ। ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਾਢੇ ਛੇ ਵਜੇ ਹੋਵੇਗੀ।

438 ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਅੱਜ ਰਾਤ, ਮੈਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ, ਕਿਤਾਬ ਉੱਤੇ ਬੋਲਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਸੋਮਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਮੈਂ ਚਿੱਟੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਸਵਾਰ ਬਾਰੇ ਬੋਲਾਂਗਾ। ਮੰਗਲਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ...ਕਾਲੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਸਵਾਰ ਬਾਰੇ ਬੋਲਾਂਗਾ, ਬੁੱਧਵਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ। ਮੈਂ ਯਰਦ ਘੋੜੇ ਬਾਰੇ, ਪੀਲੇ ਘੋੜੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਲਾਲ ਘੋੜੇ ਦੇ ਸਵਾਰ ਬਾਰੇ ਬੋਲਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਸੀਂ ਛੇ ਵੀਂ ਮੋਹਰ ਚ ਜਾਵਾਂਗੇ...ਚੋਥੀ, ਪੰਜਵੀਂ, ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਮੋਹਰ ਦਾ, ਫਿਰ ਐਤਵਾਰ ਰਾਤ। ਅਗਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ, ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਚੰਗਾਈ ਸਭਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।

439 ਹੁਣ, ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਗਿਰਜੇ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦੇਵੇ।

440 ਮੈਂ—ਮੈਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੀ ਦੇਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਦਿਓਗੇ? [ਸਭਾ ਆਖਦੀ ਹੈ, “ਆਮੀਨ।”—ਸੰਪਾ] ਮੈਂ—ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਵੇਖੋ, ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ, ਵੇਖੋ, ਕਿ ਮੈਂ—ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹਫ਼ਤਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ, ਇਸਤੋਂ ਬਾਦ ਮੈਂ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵਾਂਗਾ; ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹਰ ਪਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਅਨੰਤਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ। ਹੁਣ, ਭਾਈ ਨੇਵਿਲ।

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਣਤਾ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ PUN63-0317M

(God Hiding Himself In Simplicity, Then Revealing Himself In The Same)

ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ

ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਡੇ ਭਾਈ ਵਿਲਿਅਮ ਮੈਰਿਅਨ ਬ੍ਰਾਨਹਮ ਦੁਆਰਾ, ਐਤਵਾਰ ਸਵੇਰ, ਮਾਰਚ 17, 1963 ਵਿੱਚ, ਬ੍ਰਾਨਹਮ ਟੈਬਰਨੇਕਲ, ਜੈਫਰਸਨਵਿਲੇ ਇੰਡਿਆਨਾ, ਯੂ. ਐਸ। ਏ. ਵਿੱਚ, ਅੰਗਰੇਜੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਅੰਗਰੇਜੀ ਵਿੱਚ ਉਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਗਨੇਟਿਕ ਟੇਪ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਵਾਈਸ ਆਫ ਗੋਡ ਰਿਕੋਡਿੰਗ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

PUNJABI

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, INDIA OFFICE
19 (NEW NO: 28) SHENOY ROAD, NUNGAMBAKKAM
CHENNAI 600 034, INDIA
044 28274560 • 044 28251791
india@vgroffice.org

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਨੋਟਿਸ

ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ । ਇਹ ਕਤਿਬ ਨਜ਼ੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਯਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੁਭਸਮਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਵਾਸਤੇ ਮੁਫਤ ਵੰਡਣ ਲਈ, ਘਰੇਲੂ ਪ੍ਰੀਟਰ ਤੇ ਛਾਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਕਤਿਬ ਵੇਇਸ ਆਫ ਗੋਡ ਰੈਕਾਰਡਿੰਗਜ਼® ਵਲੋਂ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਬਨਿਾ ਵੇਚੀ, ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪੀ, ਕਸਿ ਵੈਬਸਾਈਟ ਤੇ ਪੋਸਟ, ਕਸਿ ਰੀਟਰੀਵਲ ਸਿਸਟਮ ਤੇ ਸਟੋਰ, ਕਸਿ ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾ ਵੀਚ ਅਨੁਵਾਦ, ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ । ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਪਲੱਬਧ ਸਮਗਰੀ ਦੇ ਲਈ, ਕਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org